ምዕራፍ ፳፮

በቀዳሚት ሰንበት ምንባብ

፩ በስመ እግዚአብሔር ዘረበቦ ለሰማይ ከመ ሐይመት፡ወአጽንዖ ለምድር ዲበ ቀላያት፡ዘያረውዮ ለፀሐይ በሠረገላተ ነፋሳት፡ እንዘ ይሜግብዎ መላእክት፡ወይመርሕዎ ከዋክብት፡ዘቶስሐ ሐሊበ ወንጌል ምስለ ጸቃውዐ አሪት፡ ዘፀዐጠ ዕፍረተ ትንቢተ ነቢያት በዘይተ ሃይማኖቶሙ ለሐዋርያት፡ ዘውእቱ ወሀቢሃ ለሕግ ወመኰንና ለሥርዓት፡በተውሳከ ፬ ወንጌላት፡ ዘሐደሳ ለብሊት ከመ ትኩን መርሐ ለዐዋውርት፡ ወማኅቶተ ጥበብ ለዐቀብተ ቤት፡ ስብሐት ለእግዚአብሔር ዘረሰየነ ድልዋነ ለዳግም ሕግ ወኢያውፅአነ እምቀዳሚት፡ ከመ ንልሀቅ ወንለቡ በጠቢወ ክልኤ አጥባት፡ ለዓለመ ዓለም አሜን ወአሜን፡፡

፪ ንጽሐው እምንዋመ ስካር ዘወይን ትጉል፡ እስመ ንዋሙ ለስኩር ኢየሐጽጽ እምከዊነ በድን፡፡ ለእመ አዕረቅዎ ኢየኀፍር ወለእመ ዘለፍዎ ኢየኀዝን ወለእመ ወደስዎ ኢይትፌሣሕ ወለእመ ገሠጽዎ ኢያጸምዕ፡ ለእመ ተስእልዎ ኢያወሥእ ርቱዐ እስመ ይትሌተት በአጺፈ ልሳን እስመ ለሊሁ አጽበዐ ኅሊናሁ በኃይለ ወይን፡፡እስመ ዘይትጋደሉ ለኃያል ያርኢ ጽበ ሲሁ በተመውኦ፡፡

፫ ርኢ ኖኅሃ ዘመጠነዝ ልብወ ዘድኅነ እምአስራበ አይኅ በክርሠ ታቦት በእንተ ዘኒሥመሮ ለእግዚአብሔር ፡፡ ወሶበ ሰክረ እምሰቲየ ወይን ኮነ ዕሩቀ በውስተ ሰቀላሁ እስከ ሰሐቀቦቱ ካም ወአእተወ መርገመ ላዕለ ከነአን ወልዱ ዘይንእስ እስመ ገብረ ሥላቀ ላዕለ አቡሁ፡፡ ዘፍ፱÷፳-፳፯

፬ ወካዕበመ ርኢኬ ኅበ ሎጥ ዘመጠነዝ ጻድቅ ዘድኅነ እምግፍታኤ ሰዶም፡ ሶበ አስተያሁ ወይነ አዋልዲሁ ኖመ እምእንግዜ ሰካር እስከ አርኰሳሁ አዋልዲሁ በምስካቦን፡ውእቱሰ ኢያእመረ በሰኪቦቶን ወበተንሥኦቶን፡፡ ወካዕበመ ርኢ ኅበ አምኖን ወልደ ዳዊት፡ሶበ ወድቀ ልቡ እምአብዝኆ ወይን ወደከመ ኃይሉ እምስካር ሰአነ ተቃውሞቶ ለደቂቀ አቤሴሎም እንትሁ ወሞተ በቤተ ግዝእ፡፡ ዘፍ፲፱÷፴-፴፯ ፪ሳሙ፲፫÷፳፰-፴

፭ ወዓዲመ ርኢኬ ኅበ ሄሮድስ ንጉሠ ገሊላ ዘገብረ በዓለ በዕለተ ልደቱ ወአምስሐ

ምዕራፍ ሃያ ስድስት

የቀዳሚት ሰንበት ምንባብ

፩ ሰማይን እንደ ድንኳን በዘረጋው ምድርን በውኖች ላይ ባጸናት ፀሐይንም መላእክ ትንም እየመገቡት ከከዋክብትም እየመሩት በነፋስ ሰረገላ በሚያመላልሰው የወንጌልን ወተት ከኦሪት ወለላ ጋር ባጣፈጠ የነቢያት ትንቢት ሽቶንም ከሐዋርያት የሃይማኖት ዘይት ጋር ባዋሐደ በእግዚአብሔር ስም፤እርሱም ሕግን የሰጠ ሥርዓትንም የሠራ ከአራት ወንጌላት በመጨመር ማየት ለተሳናቸው መሪ ትሆን ዘንድ ኦሪትን ያደሳት የጥበብን ፋና ለቤት ጠባቂዎች የሰጠነው፡ ሁለት ጡቶችን በመጥባት እናድግ ዘንድ ዐዋቆችም እንድንሆን ለሁለተኛ ሕግ የተዘጋጀን ላደረግን ከፊተኛይቱም ሕግ ላላወጣን ለእግዚአብሔር ምስጋና ይገባል ለዘላለሙ አሜን አሜን፡፡

፪ ከጥፋት ወይንም ስካር ሽልብታ እንንቃ፡ የሰካራም እንቅልፍ በድን ከመሆን አያንስምና ልብሱን ቢገፍፉት አያፍርም ቢዘልፉትም አያዝንም ቢያወድሱት አይደሰትም ቢገሥጹትም አያዳምጥም ቢጠይቁት አቃንቶ አይመልስም ርሱ ራሱ ኅሊናውን በወይን ኃይል ስላደከመ ምላሱን በማጠፍ ይኰላተፋልና ብርቱውን የሚጋደል ደካማነቱን በመሸነፍ ያሳያል፡፡

፫ እጅግ ዐዋቂ የነበረ እግዚአብሔርንም ደስ ስላሰኘው በመርከብ ውስጥ ሆኖ ከፋጥትውኃ የዳነ ኖኅን ተመልከት፡ወይን በመጠጣት ምክንያት በሰከረ ጊዜ ካም እስኪስቅበት ድረስ በዳሱ ውስጥ ዕርቃኑን ሆነ በታናሹ ልጁ በከነዓንም ላይ ርግማንን አሳደረ በአባቱ ላይ ተሳልቆበታልና፡፡ ዘፍ፱÷፳-፳፯

፬ ዳግመኛም ጻድቅ የነበረ ከሰዶም ጥፋ ትም የዳነ ሎጥን ተመልከት፡ ሴቶች ልጆቹ ወይን ባጠጡት ጊዜ በስካር ልብን ከማጣት የተነሣ ልጆቹ በመኝታቸው እስኪያረክሱት ድረስ ተኛ እርሱ ግን መተኛታቸውንም መነሣታቸውንም ዐላወቀም፡ዳግመኛም የዳዊት ልጅ አምኖን ተመልከት፡ወይን ከማብዛቱ የተነሣ ልቡ በወደቀበት ኃይሉም ከስካር የተነሣ በደከመ ጊዜ የወንድሙን የአቤሴሎምን ብላቴኖች መቋቋም ተሳነው በግብዣም ቤት ውስጥ ሞተ፡፡ ዘፍ፲፱÷፴-፴፯ ፪ሳሙ፲፫÷፳፰-፴

፭ ዳግመኛም በልደቱ ቀን በዓል ያደረገ የገሊላ ንጉሥ ሄሮድስን እይ፡ መኳንንቱንና

መኳንንቲሁ ወመሳፍንቲሁ ወለኵሎሙ ዐበይተ ገሊላ። ወእምድኅረ ሰከረ እመሰረበ ወይን ምስለ ኵሎሙ መሳሕት እለ ይረፍቁ ምስሌሁ መጽአት ወለተ ሄሮድያዳ ወዘፈነት ሎቱ። ወሰይጣንኒ ኮነ ያስተኤድም ሎቱ ከመ ያብጽሓ ኀበ መቲረ ርእሱ ለዮሐንስ። ወእምዝ መሐለ ላቲ ከመ የሀባ እስከ መንፈቀ መንግሥቱ። ወይእቲኒ ኢሰአለት ወርቀ ወኢብሩረ ወኢባሕርየ ዘዕፁብ ሤጡ፡አላ ሰአለት ርእሶ ለዮሐንስ መጥምቅ ከመ የሀባ በጻሕለ ብርት ብዘቦቱ ይበልዕ ተብሲለ ሥጋ እንስሳ።

፮ ወተከዘ ንጉሥ በእንተ መሐላሁ ወበእንተ እለ ይረፍቁ ምስሌሁ። ለምንትኬ ተከዘ ንጉሥ እስመ ኢመሐለ ላቲ ከመ የሀባ ርእሶ ለዮሐንስ አላ መሐለ ላቲ ከመ የሀባ እስከ መንፈቀ መንግሥቱ። መንፈቀ መንግሥቱኑ የዐቢ ወሚመ ርእሱ ለዮሐንስ መጥምቀ እግዚአብሔር። አንሰ እም እቤ ትርብዕተ ኵሉ ዓለም ወመዛግብተ ቤተ ነገሥት ዘኵሉሄ ኢይከውን መጠነ አሐቲ ጸጕር ዘውስተ ርእሱ። ወበደፈር አዘዘ ላቲ ከመ ይግበሩ ከመ ሰአለት። ፀአተ ቃል እምአፈ ነገሥት ለፍትሐ ኵነኔ ሞት ዲበ ቅዱሳን ቀሊል ውእቱ በኀቤሆሙ ወበኀበ እለ ይገብሩ ፈቃዶሙ። ወበቅድመ እግዚአብሔርሰ ትነድድ ከመ አድባረ እሳት ዘርእየ ሄኖክ በራእየ ንዋሙ። ርቱዕሰ ይት መተር ርእሱ ለሄሮድስ እስመ ኮነ ዓላዌ ለትእዛዘ ኦሪት።እስመ ትብል ቅድስት ኦሪት ኢትክሥት ኃፈረተ ብእሲተ እኁከ እስመ እኅትከ ይእቲ። ዘሌ፲፰+፲፮ ማቴ፲፬+፩-፲፪

፯ ወበእንተዝ ጸርሐ ዮሐንስ ለዘለፋ ሄሮድስ ወይቤ ሄሮድስ ኢይደልወከ ታውስብ ብእሲተ እኁከ እንዘ ሀሎ ሕያው። ወበእንተዝ ተቀየመቶ ሄሮድያዳ ብእሲተ ፊልጶስ ። እስተ ብቁየታ ለሄሮድያዳ አፅበሰ ሕሊናሁ ለሄሮድስ ከመ ይፅጽዎ ለዮሐንስ ውስተ ቤተሞቅሕ እስመ ተነድፈ በፍቅረ ሄሮድያዳ ብእሲት ዘማዊት በእኅወ ምታ ወአዕጸወቶ በሙቃሔ። ወለተ ዘማ ዘፈነት በቅድመ እለ ይረፍቁ ወወደየ ኀጕል ፈልሐ ውስተ ልቡ ለንጉሥ ወአዘዘ ከመ ይምትሩ ርእሶ ለዮሐንስ መጥምቅ። ወፀንሰ በዓዕር ወወለደ ኃጢአተ። ፀንሰ በዓዕር በእንተ ዘወደዮ ውስተ ቤተ ሞቅሕ በምክረ ሄሮድያዳ ብእሲተ ፊልጶስ እኁሁ። ወወለደ ኃጢአተ በእንተ ዘሰክረ በሰሪበ ወይን ዘዕለተ በዓለ ልደቱ ወአዘዘ ከመ ይምትሩ ርእሶ ለዮሐንስ።

፰ ፍካሬ ቃለ ፫ ወራዙት ዘተጽሕፈ በቤተ ዳርዮስ ንጉሠ ፋርስ ተፈጸመ በቤተ ግዝእ ለሄሮድስ ንጉሠ ገሊላ።ይቤ ቀዳሚ ወይን ይመውእ፡ ናሁኬ ወይን ሞእ ለወለተ ሄሮድያዳ

መሳፍንቱን የገሊላን ታላላቆች ሁሉ ምሳ ጋበዘ አብረውት ከተቀመጡ ከሹማምንቱ ሁሉ ጋር ወይን ከመጠጣት የተነሣ ከሰከረ በኋላ የሄሮድያዳ ሴት ልጅ መጥታ ዘፈነችለት፡ ሰይጣንም የዮሐንስን ራስ ወደ መቁረጥ ያደርሰው ዘንድ ያከነዋውንለት ነበር።ከዚህም በኋላ እስከ መንግሥቱ እኩሌታ ድረስ ሊሰጣት ማለላት እርሷ ግን ወርቅና ብር ዋጋውም ብዙ የሆነ ዕንቍ አለመነችም የመጥቁ ዮሐንስን ራስ የእንስሳ ሥጋ ጥብስ በሚበላበት የናስ ወጭት እንዲሰጣት ለመነች እንጂ።

፮ ንጉሥም ስለመሐላውና ከእርሱም ጋር ስለተቀመጡት አዘነ።ለምን እኮ ንጉሥ አዘነ እስከ መንግሥቱ እኩሌታ ሊሰጣት ማለላት እንጂ የዮሐንስን ራስ ይሰጣት ዘንድ አልማማ ለላትምና፡ የመንግሥቱ እኩሌታ ይበልጣልን ወይስ እግዚአብሔርን ያጠመቀ የዮሐንስ ራስ፡ እኔ ግን የዓለም ሁሉ እርቦ በቦታውም ሁሉ ያለው የነገሥታት ቤት መዝገቦች በራሱ ላይ ያለች የአንዲት ጠጕሩን ያህል አይሆንም እላለሁ።ነገር ግን በድፍረት እንደለመነችው ያደርጉ ዘንድ አዘዛት። ከነገሥታት አንደበት በቅዱሳን ላይ የሞት ቅጣት ፍርድ መውጣት ለእነር ሱ ፈቃዳቸውን ለሚያደርጉት ቀላል ነው በእግዚአብሔር ፊት ግን ሄኖክ በራእዩ እንዳየው የእሳት ተራራ ትቃጠላለች። የሄሮድስ ግን ራሱ ይቆረጥ ዘንድ ይገባል ፡የኦሪትን ትእዛዝ ተላላፊ ሆኖልና። የከበረች ኦሪት እኅትህ ናትና የወንድምህን ሚስት ኃፍረት አትግለጥ ትላለችና፡ ዘሌ፲፰+፲፮ ማቴ፲፬+፩-፲፪

፯ ስለዚህም ዮሐንስ ሄሮድስን ለመገሠጽ ሄሮድስ በሕይወት እያለ የወንድምህን ሚስትታገባ ዘንድ አይገባህም ብሎ ጮኸ። በዚህም ምክንያት የፊልጶስ ሚስት ሄሮድያዳ ቂም ያዘችበት የሄሮድያዳ ምልጃ ዮሐንስን በወህኒ ቤት ውስጥ ይዘጋባት ዘንድ የሄሮድስን ኅሊና አደከመ በባሏ ወንድም በምታመነዝር ሴት በሄሮድያዳ ፍቅር ተነድ ፏልና በእስር አዘጋችበት፡ የአመንዝራይቱ ሴት ልጅ በተቀመጡት ሰዎች ፊት ዘፈነች የጥፋት ወይንም በንጉሥ ልብ ውስጥ ፈላ የመጥምቁ ዮሐንስንም ራስ እንዲቆርጡ አዘዘ፡ በጭንቅ ፀነሰ ኃጢአትንም ወለደ በወንድሙ በፊልጶስ ሚስት በሄሮድያዳ ምክር በወህኒ ቤት ውስጥ ስላኖረው በጭንቅ ፀነሰ፡ በልደቱ በዓል ቀን ወይን በመጠጣት ስለሰከረ የዮሐንስንም ራስ እንዲቆርጡ ስላዘዘ ኃጢአትን ወለደ።

፰ በፋርስ ንጉሥ በዳርዮስ ቤት ላይ የተጻፈው የሦስቱ ጎልማሶች ቃለ ትርጓሜ በገሊላ ንጉሥ በሄርድስ ቤተመንግሥት ተፈጸመ። የመጀመሪያው ወይን ያሸንፋል አለ፡እነሆ ወይን

ወእገበራ ከመ ትዝፍን በቅድመ ንጉሥ ወበቅድመ እለ ይረፍቁ፡፡ወካዕበሰ ወይን ሞአ ለንጉሥ ወአጥበዖ ከመ ይምትር ርእሶ ለዘኢድልወት ሎቱ ገሊሰ እንሪሁ፡፡ይቤ ካልዑ ንጉሥ ይመውእ፡፡ናሁኬ ሞአ ዕበየ መንግሥቱ ለሄሮድስ ወኢክህሉ ተቃውሞቶ ዐቢይተ ገሊላ እለ ተጠምቁ በእደ ዮሐንስ፡፡በከመ ይቤ ዳንኤል እስመ ኃያል ቃሉ ንጉሥ፡፡ ዕዝ ካልዩ - ፬

የሄርድያዳን ሴት ልጅ አቸነፈ፡ በንጉሥና አብረው በተቀመጡት ሰዎች ፊት እንድትዘፍን ግድ አላት፡፡ዳግመኛም ወይንም ንጉሥን አሸናፊው እግሮቹን መዳሰስ እንኳ የማይገባውን ራሱን ይቆርጥ ዘንድ አስጨከነው፡፡ ሁለተኛውም ንጉሥ ያቸንፋል አለ፡እነሆ የሄሮድስ መንግሥት ታላቅነት አቸነፈ፡ ዳንኤል የንጉሥ ቃል የበረታ ነው እንዳለ በዮሐንስ እጅ የተጠመቁ የገሊላ መኳንንት ሊቃወሙት አልቻሉም፡፡ዕዝ ካልዩ-፬

፱ ይቤ ዘሩባቤል ሣልሶሙ ብእሲት ትመውእ ወእምኵሉሰ ጽድቅ ይመውእ፡፡ ናሁኬ ሞአቶ ብእሲት ለሄሮድስ ንጉሠ ገሊላ ወፍቅረ ዚአሃ አጽሐቆ ከመ ይግበር ፈቃዳ ከመ ይጥማዕ እዴሁ በደመ ነቢይ፡፡ወዘይቤሰ ዳግመ ወእምኵሉሰ ጽድቅ ይመውእ፡፡ ናሁኬ ሞአ ጽድቀ ዮሐንስ ለረረት ርእሱ ወነሥተቶ ለጠፈረ ቤት ተለዐለት እስከ አየራት እንዘ ትጸርኅ ወትብል አ ሄሮድስ ኢይደልወከ ታውስብ ብእሲተ እኁከ፡፡ አዕበዳ እግዚአብሔር ለእንተ ዘፈነት እስከ ትገድፍ አልባሲሃ በቅድመ ጉቡእን :ወእምብዝኃ ኃፍረት ተንሥእ ንጉሥ ወመተረ ርእሳ በሰይፍ፡፡

፱ የእነርሱ ሦስተኛ ዘሩባቤልም ሴት ታቸንፋለች ከሁሉም ግን እውነት ያቸንፋል አለ ፡፡እነሆ ሴት የገሊላ ንጉሥ ሄሮድስን አቸነፈችው ፍቅሯም ፈቃዷን እንዲያደርግ እጁንም በነቢዩ ደም እንዲነክር አነሣሣው፡፡ ደግሞ ከሁሉ ግን እውነት ያሸንፋል ያለው ግን እነሆ የዮሐንስ ጽድቅ አቸነፈ፡ራሱ በረረች የቤቱንም ጣሪያ አፈረሰችው ሄሮድስ የወንድምህን ሚስት ታገባ ዘንድ አይገባህም ብላ እየጮኸች እስከ አየራት ከፍ ከፍ አለች፡የዘፈነችይቱንም እግዚአብሔር በተሰበሰቡት ፊት ልብሷን እስክትጥል ድረስ አሳበዳት ከማፈርም የተነሳ ንጉሥ ተነሥቶ ራሷን በሰይፍ ቆረጠ፡፡

፲ ወለሄሮድያዳኒ አብቀወት ምድር ወውኅጠታ፡፡ወአዘዘ ንጉሥ ከመ ይክርዩ ለአውጽኦ ሥጋሃ ወኢረከብዋ እስመ እግዚአብሔር አርኃወ ማዕምቅቲሃ ለምድር ወወረዋ ውስተ ቀላየ ደይን ከመ ትርአይ ኀሣሮሙ ለዕቡያን ወሥቃየ ኵነኔሆሙ ለዘማውያን፡፡ ርእስ እንተ ተመትረት ተለዐለት ውስተ አየራት እንዘ ትዘልፍ ምስካቦሙ ለንጉሠ ገሊላ ወለብእሲተ እኁሁ፡፡ ወንግሥትሰ እንተ እምተረት ርእሶ ቅድስተ ወረደት ውስተ ሲኦል እስመ አብቀወት ምድር ለውኂጦታ በእንተ ሞቱ ለዮሐንስ፡፡ ተፈጸመ ዘተብህለ ክቡር ሞቱ ለጻድቅ በቅድመ እግዚአብሔር፡፡ ወበእንተ ሞተ ሄርድስኒ ተፈጸመ ዘተብህለ ሞቱ ለኃጥእ ፀዋግ፡ወካዕበመ ተብህለ ግሩም መቅሠፍተ መዐትከ ላዕለ ኃጥአን፡፡

፲ ሄሮድያዳንም ምድር አፏን ከፍታ ዋጠቻት፡ንጉሥም በድኗን ለማውጣት እንዲቆፈሩ አዘዘ፡፡ነገር ግን እግዚአብሔር የትዕቢተኞችን መከራ የአመንዝሮችንም የፍርድ ሥቃይ እንድታይ የምድርን ጥልቀቶች ከፍቶ ወደ እንጦርጦስ ወርውሯታልና አላገኙአትም፡፡ የተቆረጠች ራስ የገላሊን ንጉሥና የወንድሙን ሚስት መኝታቸውን እየነቀፈች ወደ አየራት ከፍ ከፍ አለች፡፡ ቅድስት ራሱን ያስቆረጠች ንግሥት ግን ወደ ሲኦል ወረደች ስለዮሐንስ ሞት ምድር እርሷን ለመዋጥ አፏን ከፍታለችና፡፡ የጻድቅ ሞት በእግዚአብሔር ዘንድ የከበረ ነው የተባለው ተፈጸመ፡፡ ስለሄሮድስም የኃጢአተኛው ሞት ግን የከፋ ነው የተባለው ዳግመኛም በኃጢአተኞች ላይ የቁጣህ በትር የሚያስፈራ ነው ተብሎ የተነገረው ተፈጸመ፡፡

፲፩ ኅበዝ አብጻሕነ ነገረ ዘለፋ ንዋሙ ለስኩረ ወይን፡ ወበእንተ ስካረ ወይን ሕምዘ ትምህርቱ ለሰይጣን፡፡ ዓዲ ንነግር እስመ የአክዮፈድፋደ እም እለ ተኀይጹ በሕምዘ አርዌ ምድር እስመ ሰይጣንሰ ይቄስም አስካለ ሐሰት እምአፈዕልዋን ወይኤጽር በምክያደ ኀጕል ዘውእቱ ጉባኤ ጽቡሳን ሕሊና ወይሕውን መያሴ ማእከሌሆሙ እንዘ ያስተሐውዝ ሎሙ ነዘበ ሐሰት ጽሩየ ወፈድፈደሰ ይትፈሳሕ በሙ ለእመ እኀሠሙ ሃይማኖተ ወእጽርዑ ትእዛዘ እግዚአብሔር፡፡ ያኄብሮሙ ለነጢፈ ዌት ወያበውሖሙ ለውኂጠ ገመል ያጌብሮሙ ለሰሪበ ትምህርት ሐዲስ ወያበውሖሙ ለነሢተ ቀናና እንተ ሐዋርያት፡፡ ያጌብሮሙ ከመ ይርትዑ ቤጸ ሐሳውያን

፲፩ በወይን የሰከረውን ሰው የእንቅ ልፍን ተግሣጽ ነገር ከዚህ ፈጸምን፡ ስለሰይጣን የትምህርቱ መርዝ ወይን ስካር ግን ገና እንናገራለን፡ በእባብ መርዝ ከተነደፉት ይልቅ እጅግ ይከፋልና ሰይጣን ከከሀዲዎች አንደበት የሐሰት ፍሬ ይለቅማል በጥፋት ወፍጮም ይፈጫል ይኸውም የኀሊና እንካሶች ጉባኤ ነው በመካከላቸውም ባዶውን የሐሰት ንግግር እያሰማመረላቸው ጠማቂ ይሆናል፡፡ ይልቁንም በሃይማኖት ላይ ክፋን ባደረጉ የእግዚአብሔርንም ትእዛዝ ባጎደሉት በእነርሱ ደስ ይሰኛል፡፡ ትንኝን ለመትፋት ግድ ይላቸዋል ገመልን ግን ለመዋጥ ሥልጣን ይሰጣቸዋል እንግዳ የሆነውን ትምህርት ለመጋት ያስገድዳቸዋል የሐዋርያትንም

ለኃይለ አስማተ አጋንንት መስሕታን ወያበውሐሙ ከመ ያጽርዑ አንብቦ ወንጌለ መለኮት ያጌብሮሙ ከመ ይጽርፉ ላዕለ ኦሪት ወነቢያት ወያበውሐሙ ከመ ይምሀሩ ፈጠራ በከመ ጎለዩ ዘእምአቡሆሙ ሰይጣን፡፡

፲፪ ወቦ እለ ይብሉ ከመ በጠለት ኦሪት በምጽአተ ወንጌል ወተጸርዐ ቃለ ነቢያት በስብከተ ሐዋርያት፡፡ወተሥዕረት ሰንበት በሚመተ እሑድ፡፡ዘንተሰ እለ ይብሉ ለእመ እጓለ እመሕያው እሙንቱ አልቦሙ አበ ለልደቶሙ ወእመ ለፅንስቶሙ፡፡ለእመ ክርስቲያን እሙንቱ አልቦሙ ምልሐ ሃይማኖቶሙ ወንሥአተ መንፈስቅዱስ ለጥምቀቶሙ፡፡ ለእመ ዕፀው እሙንቱ አልቦሙ ሥርወ ለትክለቶሙ ወጉንደ ለሥርፀቶሙ፡፡ ለእመ አዝርእት እሙንቱ አልቦሙ ዕመቀ ስመሬቶሙ ወነጠተ ለመስበልቶሙ፡፡ ለእመ ሕንፃ እግዚአብሔር እሙንቱ አልቦሙ መሠረት ለንድቀቶሙ ወኢድርኩኩተ ለመዓጽዋቲሆሙ ለእመ አፍላግ እሙንቱ አልቦሙ ነቅዓ ማይ ዘይሔውጾሙ ወኢውኂዝ ዘይሰቅዮሙ፡፡

፲፫ መቅድመሰ ንትናበብ ላቲ ለኦሪት እስመ ይእቲ መሠረተ እምነትነ፡፡ወለነቢያትኒ ንኩኖሙ ቃወመ እስመ እሙንቱ አንቀጸ ትምህርትነ፡፡ ቦኑ ማኅፈድ ዘእንበለ መሠረት ወቦኑ ሕግ ዘእንበለ ኦሪት፡ ቦኑ ውሉድ ዘእንበለ አበው፡ ወቦኑ ሐዋርያት ዘእንበለ ነቢያት፡ ቦኑ አጥባት ዘእንበለ ሐሊብ ወቦኑ ጸቃውዕ ዘእንበለ ንህብ፡

፲፬ እግዚእነሂ ይቤ በወንጌል አኮ አነ ዘአስተዋድየክሙ ኀበ አብ ሀሎ ሙሴ ዘያስተዋድየክሙ ዘኪያሁ ትሴፈዉ፡ እስመ በእን ቲአየ ጸሐፈ ሙሴ፡፡ ሶበሰ አመንክምዎ ለሙሴ ኪያየኒ እምአመንክሙኒ፡፡ እመሰ ዘጸሐፈ ሙሴ ኢተአምኑ እፎ እንከ ተአምኑኒ ኪያየ፡ ካዕበ ይቤ በእንተ ኦሪት ወነቢያት ኢመጻእኩ እንሥቶሙ ለኦሪት ወለነቢያት አላ ከመ እፈጽሞሙ፡፡ የውጣ እንተ አሐቲ ቅርጸታ ወአሐቲ ኀርመታ አተኀልፍ እምኦሪት ወነቢያት እስከ አመ ይከውን ኩሉ፡ ይቀልል ሰማይ ወምድር ይኀልፍ እምትደቅ አሐቲ ቃል እምኦሪት፡፡ ማቴ፭÷፲፯-፲፰

፲፭ ሰማዕኬ ኦ ድንቅወ ልብ ዘከመ ያቀልል እግዚእ ኀልፈተ ሰማይ ወምድር እምትደቅ አሐቲ ቃል እምኦሪት፡፡ ወእመሰ ኃሠሥከ ኀልፈታ ለኦሪት ኃሠሥከ ኀልፈቶን ለሰማይ ወምድር፡፡ እመሰ መዳለወ ሰማያት ወምድር ኢያዓርያ አይኑ ሕግ ዘየዐብያ፡፡ እመሰ ክበደ ሰማያት ወምድር ኢይከውን መጠነ አሐቲ ቃላ አይኑ ሕግ ይትሌዐል፡፡

ቀናና ለማፍረስ ሥልጣን ይሰጣቸዋል፡፡ ሐሰተኞች መምህራንን በአሳቾች የአጋንንት ምትሐት ኃይል እንዲያጠምቁ ግድ ይላቸዋል የመለኮትንም ወንጌል ማንበብ እንዲተዉ ሥልጣን ይሰጣቸዋል ከአባታቸው ከሰይጣን ያገኙትን ፈጠራ እንደወደዱት ያስተምሩ ዘንድ ሥልጣን ይሰጣቸዋል፡፡

፲፪ በወንጌል መምጣት ምክንያት ኦሪት እንደጠፋች የነቢያትም ቃል በሐዋርያት ስብከት እንደተወገደ፡ሰንበትም በእሑድ መሾም እንደ ተሻረች የሚናገሩ አሉ፡፡ ይህንን የሚናገሩት የሰው ልጆች ከሆኑ ለመወለዳቸው ሕባት ለመፀነሳቸውም እናት የላቸ ውም፡፡ ክርስቲያን ከሆኑም ለሃይማኖታቸው ጨው ለጥምቀታቸውም መንፈስቅዱስን መቀበል የላቸውም፡ ዕፅዋት ከሆኑም ለመተከላቸው ሥር ለመብቀላቸውም ግንድ የላቸውም፡ አዝርእት ከሆኑም. የበቀሉበት መሬት ጥልቀት የለውም፡ለአዝመራቸው ፍሬ የለውም፡ የእግዚአብሔር ሕንፃዎች ከሆኑም ለመገንባታቸው መሠረት ለመዝጊያዎቻቸውም መቀርቀሪያ የላቸውም፡፡ወንዞች ከሆኑ የሚጉበኛቸው የውኃ ምንጭ የሚያጠጣቸውም ፈሳሽ የለም፡፡

፲፫ መጀመሪያስ የእምነታችን መሠረትናትና ስለኦሪት እንናገርላት፡ ለነቢያትም ተከራካሪዎች እንሁናቸው የትምህርታችን መግቢያዎች እነርሱ ናቸውና፡ ያለመሠረት አዳራሽ አለን ያለ ኦሪትስ ሕግ አለን፡ሐዋርት ያለነቢያት ይኖራሉን፡ ወተት ያለጡት ማርስ ያለንብ ይገኛልን፡፡

፲፬ ጌታችንም በወንጌል እኔ ወደ አብ የምከሳችሁ አይደለም የሚከሳችሁ የምትመኩበት ሙሴ አለ፡ ሙሴ ስለእኔ ጽፏልና ሙሴን ካመናችሁትስ እኔንም ባመናችሁኝ ነበር ሙሴ የጻፈውን ካላመናችሁ እንግዲህ እንደምን እኔን ታምኑኛላችሁ አለ፡፡ ዳግመኛም ስለ ኦሪትና ስለ ነቢያት ኦሪትንና ነቢያትን ልሽራቸው አልመጣሁም ልፈጽማቸው እንጂ፡ ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ ከኦሪትና ከነቢያት አንዲት ቅርጽ አንዲትም ነጥብ ያላት የውጣ አታልፍም፡ ከኦሪት አንዲት ቃል ከምትወድቅ ሰማይና ምድር ቢያልፍ ይቀላል አለ፡፡ ማቴ፭÷፲፯-፲፰

፲፭ አንተ ልብህ የደነቆረ ጌታ ከኦሪት አንዲት ቃል ከምትወድቅ የሰማይና የድርን ማለፍ ቀላል እንዳደረገው ተመልከት፡፡ የኦሪትን ማለፍ ከፈለግህማ የሰማይና የምድርን ማለፍ ፈልገሀል፡ የሰማይና የምድር ሚዛን የማይተካከለት ከሆነ የሚበልጣት ሕግ የትኛው ነው፡ የሰማይና የምድር ክብደት የአንዲት ቃሏን ያህል ካልሆነ ከእርሷ ከፍ ከፍ የሚል ሕግ የቱ ነው፡፡

፲፮ ትፈቅድኑ ኦ አብድ ከመ ትግበር ሀከከ ማእከለ ኦሪት ወማእከለ ወንጌል፡ ወባዕሰ ማእከለ ነቢያት ወሐዋርያት፡ ከፈልኮ ለመንፈስ ቅዱስ ወአንቃዕከ ሕገጊሁ ለመኩንነ ጽድቅ። ንቃዕኬ እማእከልከ ወይትከዐው አማዑትከ ወትሠሮ እምደቂቀ ሕዝብከ።ኩን መክፈልቶ ለይሁዳ ዘነቅዐ እማእከሉ። ቀናእከ ለሕገ ወንጌል ወአሕጸጽኮ ለሕገ ኦሪት። ወንጌለ መለኮትኒ ቀንዐ ለሕገ ኦሪት ወዘለፈከ ለከ እንዘ ይብል ይቀልል ሰማይ ወምድር ይኅልፍ እምትደቅ አሐቲ ቃል እምኦሪት። ወካዕበ ዘለፈከ መድኅን እንዘ ይብል ኢመጻእኩ እንሥቶሙ ለኦሪት ወለነቢያት። ማቴ፭+፲፯

፲፯ ወእርዳኢሁኒ ይቤሉ በትምህርተ ዲድስቅልያ ወዐቀቡ ኩሉ ሕገ ዘተጽሕፈ ውስተ ኦሪተ ሙሴ፡ እስመ ይቤ መድኃኒነ ኢያምጻእኩ ካልአ ሕገ ዘይትቃወማ ለብእሲት።ይጸንዕኑ አረፍት ዘእንበለ መሠረት ለእመ ተነሥተ መሠረት ይንሕል አረፍት ወለእመ ንህለ አረፍት ይንህል አረፍተ ነቢያት ለእመ ንህለ አረፍተ ነቢያት ይንህል ቀመረ ወንጌል ወይትነሠት ሕንጻሆሙ ለሐዋርያት። ወእግዚእነሂ ይቤ በወንጌል ኩሉ መንግሥት እንተ ትትናፈቅ በበይናቲሃ ትማስን።ወእመሂ ቤት ተናፈቀ ኢይቀውም ውእቱ ቤት ማኅለቅተ ይረክብ። ወይእዜኒ ከመ ኢትኩን መንግሥተ አምላክነ ንፍቅተ ንብል ቀዳሚ ክርስቶስ ዘወሀበ ሕገ ለሙሴ፡ ይእዜኒ ክርስቶስ ዘበወንጌሉ አወፈዮ መራኁተ ለጴጥሮስ።
ማቴ፲፪+፳፭፥፲፮+፲፱ ሉቃ፲፩+፲፯

፲፰ ቀዳሚ ክርስቶስ ዘበነቢያት አስተንፈሰ፡ ይእዜኒ ክርስቶስ ዘምስለ ሐዋርያት ተአኃወ። ቀዳሚ ክርስቶስ ዘአውረደ መና እምሰማይ፡ ይእዜኒ ክርስቶስ ዘይቤ አነ ወእቱ ኅብስተ ሕይወት ዘወረደ እምሰማያት። ቀዳሚ ክርስቶስ ዘአንቅዐ ማየ እምኰኵሐ ኮሬብ፡ ይእዜኒ ክርስቶስ ዘአንቅዐ ማየ እምገቦሁ። በከመ መሰለ ለነ ጳውሎስ እንዘ ይብል ወኵሎሙ ተሴሰዩ እክለ መንፈስቅዱስ ወኵሎሙ ሰትዩ ውእተ መንፈሰ ቅዱሰ ወሰቲዮሙ ተለወቶሙ ይእቲ ኰኵሕ፡ ወኰኵሕሰ ክርስቶስ ውእቱ። ቀዳሚ ክርስቶስ ዘሀሰዎ ይሥኀ እምሰብእ፡ ይእዜኒ ክርስቶስ ዘነሥአ ፍጽምተ ትሰብእተ እማርያም ድንግል ዘእንበለ ኃጢአት ባሕቲታ።

፲፱ ሰሎሞንኒ ይቤ እስመ ናሁ ክረምት ኀለፈ ዝናም ኀለፈ ወገብአ ለሊሁ። እስመ ናሁ ክረምት ኀለፈ ይቤ በእንተ ሕገ ኦሪት እስመ ከመ ክበደ ደመናት መፍርህ ሕገጊሃ ለኦሪት። ወለዘሂ ያንሶሱ በእክራም ይዌጽፎ ርደተ አብራድ በውስተ ፍኖት ይረክቦ ወያጠምቆ ርደተ

፲፮ አንተ ሰነፍ በኦሪትና በወንጌል መካከል ሙግት በነቢያትና በሐዋርያትም መካከል ጠብን ልታስነሣ ትሻለህን መንፈስቅዱስን ከፈልኸው የእውነተኛውንም ዳኛ ሕግጋት ስነጣጠቅህ አንተው ለሁለት ተተርተር፡ አንጀትህ ይዘርገፍ፡ ከወገኖችህም ልጆች ተለይተህ ጥፋ፡ ለሁለት የተሰነጠቀ የይሁዳ እድል ፈንታ ሁን ለወንጌል ሕግ ቀንተህ የኦሪትን ወንጌል ጉዶሉ ሕግ አልኸው የመለኮት ወንጌል ግን ለኦሪት ሕግ ቀና አንተንም ከኦሪት አንዲት ቃል ከምትወድቅ ሰማይና ምድር ቢያልፍ ይቀላል ብሎ ዘለፈህ። ዳግመኛም መድኅን ኦሪትና ነቢያትን ልሽራቸው አል መጣሁም ሲል ገሠጸህ። ማቴ፭+፲፯

፲፯ ደቀመዛሙርቱም በዲድስቅልያ ትምህርት በሙሴ ኦሪት ውስጥ የተጻፈውን ሕግ ሁሉ ጠብቁ፡ መድኃኒታችን ኦሪትን የሚቃወማትን ሌላ ሕግ አላመጣሁም ብሏልና አሉ። ግድግዳ ያለ መሠረት ይጸናልን መሠረት ከፈረሰ ግድግዳ ይፈርሳል ግድግዳም የፈረሰ እንደሆነ ጣሪያ ይፈርሳል። የኦሪት መሠረትነት ከፈረሰ የነቢያት ግድግዳነት ይፈርሳል የነቢያትም ግድግዳነት ከፈረሰ የወንጌል ጣሪያነት የሐዋርያትም ሕንፃነት ይፈርሳል።ጌታችንም በወንጌል እርስ በርሷ የምትለያይ መንግሥት ትጠፋለች አለ። ቤትም እርሱ በርሱ ቢለያይ ያ ቤት ፍጻሜውን ያገኛል እንጂ አይጸናም።አሁንም የአምላካችን መንግሥት የተከፋፈለች እንዳትሆን ክርስቶስ ለሙሴ ሕግን የሰጠ ፊተኛ ነው እንበል፡አሁንም በወንጌሉ ለሐዋርያት የመንግሥተሰማያትን መክፈቻዎች ለጴጥሮስ የሰጠ ነው።ማቴ፲፪+፳፭፥፲፮+፲፱ ሉቃ፲፩+፲፯

፲፰ ክርስቶስ በነቢያት አድሮ የተናገረ ቀዳማዊ ነው፡አሁንም ክርስቶስ ከሐዋርያት ጋር የተዛመደ ነው። ክርስቶስ ቀድሞ መናን ከሰማይ ያወረደ ነው አሁንም ክርስቶስ ከሰማያት የወረድሁ የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ ያለ ነው። ክርስቶስ አስቀድሞ ከኮሬብ አለት ውኃን ያፈለቀው ነው አሁንም ክርስቶስ ጳውሎስ ሁላቸው የመንፈስቅዱስን ምግብ ተመገቡ ሁላቸውም ያንን ቅዱስ መንፈስ ጠጡ ጠጥተውም ያች አለት ተከተለቻቸው ብሎ እንደመሰለልን ከጎኑ ውኃን ያመነጨ ነው አለትም ክርስቶስ ነው። ቀደሞ ክርስቶስ ከሰው ይወለድ ዘንድ ነበረው አሁንም ክርስቶስ ከብቻዋ ከኃጢአት በቀር ከድንግል ማርያም ፍጽምት የሆነች ሰውነትን የተዋሐደ ነው።

፲፱ ሰሎሞንም እነሆ ክረምት አልፏልና ዝናም አለፈ እርሱም ራሱ ተመለሰ አለ ስለ ኦሪት እነሆ ክርምት አለፈ አለ።የኦሪት ሕግጋት እንደሚያስፈራ የደመናት ክብደት ነውና፡ በክረምት ወራት የሚጓዝ ሰው የበረዶዎች መውረድ ምድረበዳ ሆይ አብቢ አለ። ሰሎሞንም ከዚያ

ዝናማት ዐቢዝ ወመንጦ ላዕተ ጊሜ ጽፉቅ ይን ጦላዕ ቅድመ ገጹ ምንጻሬ። ወሐይዝተ አፍላግኒ ኢያበውሕዎ ከመ ይሑር ኀበ ዘፈቀደ፡ እስመ ከመ ሙቃ ሐ ውእቱ ህላዌሁ ለሰብእ በአውራኃ ክረምት፡ ወባሕቱ ሀብተ ሲሳይሰ ኢይከውን ዘእንበሌሁ በከመ ኢይከውን ሲሳየ ጽድቅ ዘው እቱ ቃለ እግዚአብሔር ዘእንበለ ዐቂበ ትእዛዘ ኦሪት። መኃ፪፥፲፩

፳ ወበእንተዝ ይቤ ኢሳይያስ ኀለፈ ክረምት እንተ ሕማም ተፈሥሐ ገዳም ወጽገዱ ገዳም። ወእምዝ አትሰወ ሰሎሞን ወይቤ ዝናም ኀለፈ።ዝኒ ዝናመ ትንቢቶሙ ለነቢያት ዘተክዐወ በኢየሩሳሌም ወበደብረ ሰማርያ በምድረ ባቢሎን ኀበ ተዼወዉ ወበምድረ ፋርስ ወሜዶን ኀበ ፈለሱ።ለእመ ኀደግዋ ለሀገረ እግዚአብሔር በተዼውዎ ኢኀደጎሙ ጸጋ እግዚአብሔር ዘተነበዮ ወኢተርፈ ሎሙ ለሰብእ አሞሬዎን እስመ ለዘር አ ያዕቆብ ተሠርዐ ተነበዮ ወለቤተ እስራኤል ከዊነ ሕዝቡ ለእግዚአብሔር።

፳፩ ወሰበ፝ሰ ክረምት ኀለፈ ወዝናም ኀለፈ ተፈጸመ ቃለ ኦሪት ወነቢያት። እስመ መጽአ ክርስቶስ ዘበእንቲአሁ ተነበዩ። ወከመ ኢንበልመ ተግኀሠት ለግሙራ ሕገ እግዚአብ ሔር ምስለ ነቢያቲሁ አትሰወ ወይቤ ንባእ ለሊሁ። ናሁኬ በአቶሙ ለኦሪት ወነቢያት ዳግመ ውስተ ቤተ እግዚአብሔር። ወዘተኀድገሰ ተኀድገ እምሕገጊሃ በከመ አዘዙነ ሐዋርያት እለ አብ ሖሙ መንፈሰ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ እስመ ይቤሎ ሙ ዘኪያክሙ ሰምዐ ኪያየ ሰምዐ ወዘኪያየ ሰምዐ ሰምዖ ለዘፈነወኒ ዘለክሙ አበየ ሊተ አበየ ወዘሊተ አበየ አበዮ ለዘፈነወኒ። ዐሊወ ትእዛ ዞሙ ለሐዋርያት ኖለቄ ኀበ ዐሊወ ትእዛዙ ለአብ። ሰሚዐ ቃሎሙ ለሐዋርያት ኖለቄ ምስለ ሰሚዐ ቃሉ፡ ወሰሚዐ ቃሉ ኖለቄ ኀበ ሰሚዐ ቃሉ ለአብ። ማቴ፲፥፵ ዮሐ፲፫፥ ፳

፳፪ ናሁኬ ኀበለ ትእዛዞሙ ለሐዋርያት አሠረ ወልደ እግዚአብሔር ውስተ ጕንደ ህላ ዌሁ ለአብ።ወከመ ኢይትበተከመ ጸፈረ በመን ፈስ አፉሁ አመ ነፍሐ ውስተ ገጾሙ እንዘ ይብ ል ንሥኡ መንፈስቅዱስ ለእለ ኀደግሙ ኃጢ አት ይትኀደግ ሎሙ ወለእለ ኢኀደግሙ ኢይ ትኀደግ ሎሙ። ወዓዲ ጸፈረ በሰምዐ ቃሉ ለጰራ ቅሊጦስ ዘተሰውጠ ውስተ አፉሆሙ በጽርሐ ጽዮን ከመ ይኩን ፈትለ ሃይማኖቶሙ በሥላሴ። እስመ ፈትለ ሥሉስ ኢይትበተክ። ፈትለ ቃሎ ሙ ለሐዋርያት ተጸፍረ በፈትለ ቃሉ ለመንፈስ ቅዱስ ወተአስረ ውስተ ጕንደ ህላዌሁ ለአብ፡ እስመ ጽንዓ መለኮተ አብ ወወልድ ወመንፈስ

አስከትሉ ዝናም አለፈ አለ።ይህም በኢየሩሳሌ ምና በሰማርያ ምድር በተማረኩባትም በባቢሎን ምድር በተሰደዱበት በፋርስና በሜዶን ምድር የፈሰሰው የነቢያት የትንቢታቸው ዝናም ነው። በምርኮ ምክንያት የእግዚአብሔርን ሀገር ቢለዩ ትም እንኳ ትንቢት የመናገር የእግዚአብሔር ስጦታ አልተለያቸውም፡ለአሞሬዋን ሰዎችም አልቀረላቸውም ትንቢት መናገር ለያዕቆብ ዘር የእግዚአብሔርም ወገን መሆን ለእስራኤል ወገ ኖች ተሰጥቷልና።

፳ ስለዚህም ኢሳይያስ የመከራ ክረምት አለፈ ምድረ በዳ ሆይ ደስ ይበልሽ ምድረ በዳ ሆይ አብቢ አለ።ሰሎሞንም ከዚያ አስከትሉ ዝና ም አለፈ አለ።ይህም በኢየሩሳሌምና በሰማርያ ምድር በተማረኩባትም በባቢሎን ምድር በተሰ ደዱበት በፋርስና በሜዶን ምድር የፈሰሰው የነ ቢያት የትንቢታቸው ዝናም ነው።በምርኮ ምክ ንያት የእግዚአብሔርን ሀገር ቢለዩአትም እንኳ ትንቢት የመናገር የእግዚአብሔር ስጦታ አልተ ለያቸውም፡ለአሞሬዎን ሰዎችም አልቀረላቸውም ትንቢት መናገር ለያዕቆብ ዘር የእግዚአብሔርም ወገን መሆን ለእስ ራኤል ወገኖች ተሰጥቷልና።

፳፩ ክረምት አለፈ ዝናምም አለፈ ማለ ትም የኦሪትና የነቢያት ቃል ተፈጸመ ማለት ነው።ስለርሱ ትንቢት የተናገሩለት ክርስቶስ መጥቷልና የእግዚአብሔር ሕግ ፈጽማ ተወግ ዳለች እንዳንልም እያይዞ እርሱ ራሱ ተመለሰ አለ፡ይህም ኦሪትና ነቢያት ዳግመኛ ወደ እግዚ አብሔር ቤት ስለመግባታቸው ነው።ከዚህ የተ ለየ ግን የኢየሱስ ክርስቶስ መንፈስ ሥልጣንን የሰጣቸው ሐዋርያት እንዳዘዙን ከሕግጋቷ የተ ለየ ሆኗል እናንተን የሰማ እኔን ሰማ እኔንም የሰማ የላከኝን ሰምቷል፡እናንተን ያልተቀበለ እኔ ን አልተቀበለኝም እኔንም ያልተቀበለኝ የላከኝ ን አልተቀበለውም ብሏቸዋልና የሐዋርያትን ትእዛዝ መተላለፍ የአብን ትእዛዝ መተላለፍ አድርጎ ቆጠረ።የሐዋርያትን ቃል መስማትንም የእርሱን ቃል እንደመስማት የእርሱን ቃል መስ ማትም የአብን ቃል እንደ መስማት ቆጠረው። ማቴ፲፥፵ ዮሐ፲፫፥ ፳

፳፪ እነሆ የሐዋርያትን የትእዛዛቸው ገመድ የእግዚአብሔር ልጅ ከአብ የባሕርዩ ግንድ ላይ አሰረ እንዳይበጠስም መንፈስቅዱስን ተቀበሉ ይቅር ላላችኋቸው ኃጢአት ይቀርላቸ ዋል ይቅር ላላላችኋቸው አይቀርላቸውም ብሎ በፊታቸው እፍ ባለ ጊዜ በእፍ ትንፋሽ ቋጠ ረው።ዳግመኛም በሥላሴ የማመናቸው ገብል ሊሆን በጽርሐ ጽዮን በአንደበታቸው ባደረ በመን ፈስቅዱስ ቃል ምስክርነት ቋጠረው የሥላሴ ገብል አይበጠስምና።የሐዋርያት የቃላቸው ገብ ል በመንፈስቅዱስ ቃል ገመድ ተቋጠረ በአብም የባሕርይ ግንድ ታሰረ አንድ የሆኑ የአብና

ቅዱስ እንተዛን በጽምረት ውስተ ኃይለ ትምህርቶሙ ለሐዋርያት። ወለእመኒ ዘይሜህር ካልዐ እም ዘአዘዙ ይትመተር እም ቤተክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር እስመ ኅለየ ውእቱኒ ለመቲረ ኃብለ ሥላሴ። ዮሐ ፳+፳፫

፳፫ ወለእመቦ ዘይብል ዘንተስ አኀሠሙ ወእነ አሜኒ ይትገኀሥ እምአባግዐ መርዔቱ ለእግዚአብሔር። እስመ ገብረ ለርእሱ ሥርዓተ ፈጠራ በከመ መሐመድ መምህረ ተንበላት ይሰደድ ከመ ከልብ ዕቡድ ዘኢያበውሕዎ ለቀሪብ ከመ ኢይደይ ሕምዘ ኀበ ዘለከፎ። ወለእመቦ ዘይትዐበይ ዲበ ቀኖናሆሙ አው ዲበ ሲኖዶሶሙ አው ዲበ ዲድስቅልያሆሙ አው ዲበ መጽሐፈ አብርክሲሶሙ አው ዲበ መጽሐፈ መልእክቶሙ ወልዱ ውእቱ ለዲያብሎስ ወእኁሆሙ ለሰያጥንት። ወመክፈልቱኒ ድልው ውእቱ ምስለ ይሁዳ ሠያጤ እግዚኡ ዘተፈልጠ እምኀቤሆሙ ምስለ ሲሞን መሠርየ ሰማርያ። ሉቃ፳፪+፫-፮ ሐዋ፰+፳፪

፳፬ ወለዘተቃወማ ለትምህርቶሙ እመቦ ኤጲስቆጶስ አው ቀሲስ አው ዲያቆን ዘይኄሊ ሕሠመ ዲበ ትምህርቶሙ እንዘ ይትሐ ዘቦ ልቡ ከመ ስሁቱ ንሕነኒ ንኄልዮ ከመ ኢጥሙቅ ውእቱ ወከመ ኢቅቡዕ ውእቱ። ከመ ኢሥዩም ውእቱ ወከመ ኢጽጹስ ውእቱ። እስመ እሙንቱ አብሐኑ ለዘለፋሁ እንዘ ይብሉ እመሰ ድኅፀ እምሃይማኖቱ ኢያፍርህከ ጽጽስናሁ። ወካዕበ ይቤሉ ኤጲስቆጶስ ዘይሜህር ዘእንበለ ሕግ ኢኮነ ኤጲስቆጶስ አላ ሐሳዊ ክርስቶስ። ወንጉሥኒ ዘየሐውር ዘእንበለ ሕግ ኢንጉሥ ውእቱ አላ መምዕላይ። እመቦ ዘይኄሊ ለአጽርዖ ትምህርቶሙ እመ ሞዕናሁ ናግሕሦ ወእመ ሞዐነ ንትገኀሥ እስመ ስደት ይትፈቀር በኀበ እግዚአብሔር እምዘ ይሰድድ። ንሕነሰ ንፈቅድ ንትወገዝ እምኀቤሆሙ ወእሙንቱኒ ይትወገዙ እም ኀቤነ ከመ ይኩን ፍልጠት ማእከለ አርዳኢሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወማእከለ አርዳኢሆሙ ለመስተካህዳን በከመ ይቤ ጳውሎስ እመሰ በእንተ ሕግ ዘበሕጉ ኢተጋደለ ኢይከውኖ ምዝጋና ለዘበደረ። ፪ ጢሞ ፪+፭

፳፭ ወለነሰ ይቀውም ምስሌነ መምህርነ ጳውሎስ ምስለ መጽሐፈ መልእክቱ ለሰብአ ገላትያ እንዘ ይብል መልአክ እምሰማይ ለእመ መሀረክሙ ካልአ እምዘ መሀርናክሙ ውጉዘ ለይኩን።ወካዕበ እብል እመቦ ዘመሀረክሙ ካልዐ እምዘ መሀርናክሙ ውጉዘ ለይኩን። ገላ ፩+፰

፳፮ ርእዩኬ አጥብዖቶ ለጳውሎስ ዘከመ ፈረ ለአውግዞ መልአክ ሰማይ። እመሰ ኢኀለየ ኪያሁ በእንተ ውላጤ ትምህርቶሙ ለሐዋር

የወልድ የመንፈስቅዱስ መለኮት የሐዋርያትን ትምህርት ኃይል አጽንቶአልና። እነርሱም ካዘዙት የተለየ የሚያስተምር ከእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን የተለየ ይሁን የሥላሴን ገመድ ለመቁረጥ አስቧልና። ዮሐ ፳+፳፫

፳፫ ይህንንስ አበላሽተዋል እኔ አቃናዋለሁ የሚልም ቢኖር ከእግዚአብሔር የመንጋው በጎች ይወገድ እንደ እስላሞች አስተማሪ እንደ መሐመድ ለራሱ የፈጠራ ሥርዓትን አድርጓልና፡ በነካው ላይ መርዝ እንዳያሳድር ለመቅረብ እንደማይፈቀድለት ያበደ ውሻ ይሰደድ። በቀኖናቸው ወይም በሲኖዶሳቸው ወይም በዲድስቅልያቸው ወይም በዜና ሐዋርያት መጽሐፋቸው ወይም በመልእክታቸው መጽሐፍ ላይ የሚታ በይቢኖር እርሱ የዲያብሎስ ልጅ የአጋንንት ወንድማቸው ነው። እድል ፈንታውም ጌታን ከሸጠ ከይሁዳ ጋር ነው ከሹመታቸውም የተለየ ትምህርታቸውን እንደተቃወመ እንደሰማርያው ጠንቋይ እንደ ሲሞን ነው። ሉቃ፳፪+፫-፮ ሐዋ፰+፳፪

፳፬ ልቡ እንደተሳሳቱ ተጠራጥሮ በትም ህርታቸው ላይ ክፋውን ነገር ያሰበ ኤጲስቆጶስ ወይም ቄስ ወይም ዲያቆን ቢኖር እኛም ያልተጠመቀ ያልተቀባ ያልተሾመ የጵጵስናንም ማዕረግ ያልተቀበለ እንደሆነ እንቆጥረዋለን።እነርሱም ከሃይማኖቱ ቢስት ግን ጵጵስናው አያስፈራህ ብለው እርሱን ለመገሠጽ ሥልጣን ሰጥተውናልና።ዳግመኛም ያለሕግ የሚያስተምር ኤጲስቆጶስ ክርስቶስን የሚያሳብል እንጂ ኤጲስቆጶስ አይደለም፡ያለ ሕግም የሚመራ ንጉሥ ሽፍታ እንጂ ንጉሥ አይደለም።ትምህርታቸውን ለማጥፋት የሚያስብ ካለ ብናቸንፈው እናርቀው ቢያሸንፈንም እንሸሽ በእግዚአብሔር ዘንድ ከማሳደድ ይልቅ መሰደድ የተወደደ ነውና። እኛስ ከእነርሱ ዘንድ ልንለይ እንወዳለን በኢየሱስ ክርስቶስ ደቀመዛሙርት ተከታዮችና ከሀዲዎችን በተከተሏቸው መካከል መለያየት እንዲሆን እነርሱም ከእኛ የተለዩ ይሁኑ፡ ጳውሎስ ስለሕግ በሕጉ ያልተጋደለ ለቀደመ ምስጋና አይገባውም እንዳለ። ፪ ጢሞ ፪+፭

፳፭ ለእኛስ መምህራችን ጳውሎስ ወደ ገላትያ ሰዎች በጻፈው የመልዕክት መጽሐፍ ላይ ከሰማይ የወረደ መልአክ እንኳ ቢሆን እኛ ካስተማርናችሁ የተለየ ቢያስተምራችሁ የተለየ ይሁን ብሎ ከእኛ ጋር ይቆማልና። ዳግመኛም እኛ ካስተማርናችሁ የተለየ ያስተማራችሁ ቢኖር የተለየ ይሁን እላለሁ። ገላ ፩+፰

፳፮ የሰማይን መልአክ ለማውገዝ እንደደፈረ የጳውሎስን ጭከና ተመልከቱ ኀሊናው ስለሐዋርያት ትምህርት መለወጥ ባያስብ

ያት እመ ኢያልዐለ አፉሁ እስከ ሰማያት ከመ ያውግዞሙ ለመላእክተ ብርሃን። አኮ በተሐዝቦ ከመ ይወርድ መልአክ ለአስሀቶ ዘአውገዘ መልአከ ዘበሰማይ፡አላ አእሚሮ ከመ ይትወገዝ ሰይጣን ለአስሕቶ እንዘ ይትሜሰል ከመ መልአከ ብርሃን።ቀደመ አውግዞቶ ለመልአከ ሰማይ ከመ ኢይኩን ምክንያተ አስሀቶቱ ለሰይጣን በመልአከ በከመ ይቤ ለሊሁ ጳውሎስ እስመ ይትሜሰል ሰይጣን ከመ መልአከ ብርሃን። ወንሕነኒ ከመ ኢንዘብል መልአከ መሀረነ እኅሪመ ዘንተ።

፳፯ ሶበሰ ብውሕ ሎሙ ለመላእክተ ሰማይ ሰብከተ ወንጌል እመኢኅረዮሙ ለሐዋርያት፡አላ እምፈነዎሙ ለአእላፈ አእላፍ መላእክቲሁ ከመ ያእምንዎሙ ለአሕዛብ ዘእንበለ ጻማ። አኮ ከመዝ ዘኮነ ፈቃዱ ለእግዚአብሔር ዘእንበለ በሜጠ ደሞሙ ለሐዋርያት። ወበእንተዝ ይቤ ጳውሎስ ዘአኮ መላእክተ ዘተወክፈ አላ ዘርአ አብርሃም አልዐለ።በከመ ኢኮነ ሥምረተ እግዚአብሔር ለፀአተ አዳም ወደቂቁ እምክርሠ ሲኦል በእደ መላእክተ ኃይል ዘእንበለ በክዕወተ ደሙ ወፀአተ ነፍሱ እምሥጋሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ። ወከማሁ ኢኮነ እምነቶሙ ለአሕዛብ በእደ መላእክተ ብርሃን ዘእንበለ በክዕወተ ደሞሙ ለሐዋርያት።

፳፰ እመሰ በደመ ሊቆሙ ወበክዕወተ ደሞመ ተሣየጥዋ ለቤተክርስቲያን። እፎኬ ትሜህሩ ብዑደ እምቃለ ትምህርቶሙ ለሐዋርያት ዘኢተሣየጥክምዋ ለቤተክርስቲያን በደምክሙ።ይእቲኒ ትክህደክሙ ከመ ኢኮንክሙ ደቂቃ እስመ ኢልህቅሙ በአጥባቲሃ ወኢተምህርክሙ እመምህራኒሃ።እስመ አልባቲ አጥባት ለቤተክርስቲያን ዘእንበለ ኦሪት ወወንጌላት ወአልባቲ ካዕበ መምህራን ዘእንበለ ነቢያት ወሐዋርያት።

፳፱ ወበእንተ ዐቂበ ሰንበታትኒ ብነ ሐተታ ለእመ ለቦክሙ ከመ ትንግሩነ። ወለእመ ለበውናክሙ ተሰአሉነ። አይኑ ምክንያት ብክሙ እመጻሕፍተ ሕግ ዘይነግር በእንቲአሃ ለኢያዕርፎ። ወአመ ፍጥረተ ዓለምኒ ፈጺሞ በሰዱስ ዕለት ከመ አዕረፈ ባቲ ትነግር ቅድስት ኦሪት ወትብል ወተፈጸመ ሰማይ ወምድር ወኵሉ ዓለመ ፈጸመ እግዚአብሔር ገቢረ ግብሮ ወአዕረፈ እግዚአብሔር በሳብዕት ዕለት እምኵሉ ግብሩ። ወባረካ እግዚአብሔር ለዕለተ ሳብዕት ወቀደሳ እስመ ባቲ አዕረፈ እምኵሉ ግብሩ። ዛቲ መጽሐፍ እንተ ፍጥረተ ሰማይ ወምድር። ዘፍ ፩+፪ ዘጸ፳+፲፩ ኩፋ፫+፰ -፲፱

፴ ወአመ ርደተ መናኒ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይበሎ ወበዕለተ

የብርሃን መላእክትን ሊያወግዛቸው አንደበቱ እስከ ሰማያት ከፍ ከፍ ባላደረገ ነበር። መላእክትን ለማሳት እንደሚወርዱ በመጠራጠር በሰማይ ያለን መልአክ ያወገዘ አይደለም።ሰይጣን የብርሃን መልአክ መስሎ ለማሳት እንደሚተጋ አውቆ እንጂ ፡እርሱ እራሱ ጳውሎስ ሰይጣን የብርሃን መልአክ ይመስላልና እንዳለ።የሰይጣን የማሳቱ ምክንያት መልአክ በመምሰል እንዳይሆን የሰማይን መልአክ አስቀድሞ አወገዘው፡ እኛም መልአክ አስተማረን እንዳንል በዚህ አስተወን።

፳፯ ለሰማይ መላእክት ወንጌልን መስበክ የተገባቸው ቢሆንስ ሐዋርያትን ባልመረጣቸው ያለ ውጣ ውረድ አሕዛብን ያሳምኑአቸ ዘንድ እልፍ አእላፍ መላእክትን በላካቸው ነበር እንጂ።በሐዋርያት የደማቸው ዋጋ እንጂ እንዲህ ይሆን ዘንድ የእግዚአብሔር ፈቃድ አልሆነም። ስለዚህም ጳውሎስ መላእክትን የተቀበለ አይደለም የአብርሃምን ዘር ከፍ ከፍ አደረገ እንጂ አለ።የአዳምና የልጆቹ ከሲኦል መውጣት ያለ ኢየሱስ ክርስቶስ ደም መፍሰስ ያለነፍሱም ከሥጋው መለየት በኃይል መላእክት እጅ እንዲሆን የእግዚአብሔር ፈቃድ እንዳልሆነ እንዲሁ የአሕዛብ ማመን በሐዋርያት ደም መፍሰስ እንጂ በብርሃን መላእክት እጅ አልሆነም።

፳፰ እነርሱም በመምህራቸው ደም በእነርሱም ደም መፍሰስ ቤተክርስቲያንን ከተወዳጇት ቤተክርስቲያንን በደማችሁ ያልተወዳጃችኋት እናንተ እንደምን ከሐዋርያት ትምህርት ቃል የተለየውን ታስተምራላችሁ።እርሷም በጡቶቿ አላደጋችሁምና በመምህሮቿ አልተማራችሁምና ልጆቿ እንዳልሆናችሁ ትክዳችኋለች። ቤተክርስቲያን ከኦሪትና ከወንጌላት ሌላ ጡቶች ከነቢያትና ከሐዋርያትም በቀር መምህራን የሉአትምና።

፳፱ ሰንበቶችንም ስለማክበር ሐተታ አለን ከእኛ ይልቅ ካወቃችሁ ንገሩን እኛም ከእናንተ ይልቅ ያወቅን ከሆንን ጠይቁን።ማረፍ እንደማይገባ ስለርሷ የሚናገር ከሕግ መጻሕፍት ምን ዓይነት ምክንያት አላችሁ ዓለምን በፈጠረም ጊዜ በስደትስ ቀን ሥራውን ፈጽሞ እንዳረፈባት የከበረች ኦሪት ሰማይና ምድርን ዓለምንም ሁሉ ፈጠረ እግዚአብሔርም ሥራውን መሥራት ፈፀመ ፡ በሰባተኛይቱም ቀን እግዚአብሔር ከሥራው ሁሉ አረፈ።እግዚአብሔርም ከሥራው ሁሉ ስላረፈባት ሰባተኛይቱን ቀን ባረካት ቀደሳትም ብላ ትናገራለች፡ ይህች የሰማይና የምድርን መፈጠር የምትናገር መጽሐፍ ናት። ዘፍ ፩+፪ ዘጸ፳+፲፩ ኩፋ ፫+፰ -፲፱

፴ በመናም መውረድ ጊዜ እግዚአብሔር ሙሴን በስድስተኛውም ቀን ለእያንዳንዳቸው

ዓርብ ያስተጋብኡ ካዕበተ ኅሞር ለለ፩ ወቦኡ ኵሎሙ መኳንንተ ማኅበር ኀበ ሙሴ ወይቤልዎ ምንት ውእቱ። ወይቤሎሙ ሙሴ ዝ ውእቱ ዘይብለክሙ እግዚአብሔር ሰንበተ ዕረፍት ወቡርክት ለእግዚአብሔር ጌሠመ ዘትገብሩ ሀለወክሙ ግበሩ፡ ወዘታበስሉ ሀለወክሙ አብስሉ ወዘተርፈ አትርፉ።ወአትረፉ ለነግህ በከመ አዘዞሙ ሙሴ ወኢፄአ ወዕፄሂ ኢተፈጥረ ላዕሌሁ። ዘጸ፲፮+፳፫-፳፱

፴፩ ወይቤሎሙ ሙሴ ብልዑ ዮም እስመ ዮም ሰንበቱ ለእግዚአብሔር ኢትረክቡ በገዳም። ሰዱሰ ዕለተ ታስተጋብኡ ወአመ ሳብዕት ዕለት ሰንበት አሜሃ ኢትረክቡ። ወአመ ሳብዕት ዕለት ቢ ዘወጽአ እምውስተ ሕዝብ ከመ ያስተጋብእ ወኢረከበ። ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ እስከ ማእዜ ተዐብዩ ትእዛዝየ ወሰሚዐ ሕግየ ወርእዮ እግዚአብሔር ወሀበክሙ ዘዕለተ ሰንበት ወበእንተዝ ወሀበክሙ በዕለተ ዓርብ ምሳሐ ለክለዔ ዕለት። ወይንበር ብእሲ ውስተ ማኅደሩ ኢይፃእ እምንባሪሁ አመ ዕለተ ሰንበት ወአሰንበተ ሕዝብ በዕለተ ሰንበት። ዘጸ ፲፮+፴

፴፪ ወካዕበ ይቤ በኦሪት ዘፀአት ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ አንተኒ አዝዞሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ዑቁ ከመ ትዕቀቡ ሰንበትየ እስመ ትእምርት ውእቱ በንቤየ ወንቤክሙ ወትውልድክሙኒ ከመ ታእምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ዘእቄድሰክሙ ወዕቀቡ ሰንበትየ እስመ ቅድስት ለክሙ። ወዘአርኰሳ ሞተ ለይሙት። ኵሉ ዘይገብር ባቲ ግብረ ለትሠሮ ይእቲ ነፍስ እምሕዝባ። ሰዱሰ ዕለተ ትገብር ግብረከ ወበሳብዕት ዕለት ሰንበት ዕረፍት ቅድስት ለእግዚአብሔር።ኵሉ ዘይገብር ግብረ በዕለተ ሰንበት ሞተ እመዊት ለይሙት። ወይዕቀቡ ደቂቀ እስራኤል ሰናብተ ከመ ይግበርዎን በድሮሙ ሥርዓት ይእቲ ለዓለም ሊተ ወለደቂቀ እስራኤል ተአምር ውእቱ ዘለዓለም።እስመ በሰዱሰ ዕለት ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ ወበሳብዕት ዕለት ፈጸመ ወአዕረፈ። ወወሀቦ ለሙሴ ሶበ ፈጸመ ተናግሮ ምስሌሁ በደብረ ሲና ክልዔ ጽላተ ዘትእዛዝ ጽላተ ዘእብን ጽሑፋተ በአጸብዐ እግዚአብሔር። ዘጸ ፴፩+፲፪-፲፰

፴፫ ወካዕበ ትቤ ቅድስት ኦሪት ወአስተጋብአሙ ሙሴ ለኵሉ ማኅበሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወይቤሎሙ ዝንቱ ውእቱ ነገር ዘይቤ እግዚአብሔር ከመ ትግበርዎ ሰዱሰ መዋዕለ ትገበሩ ግብረክሙ።ወበሳብዕት ዕለት ዕረፍት ቅድስት ሰንበት ዕረፍቱ ለእግዚአብሔር፡ ኵሉ ዘይገብር ባቲ ግብረ ለይሙት። ወኢታንድዱ እሳተ በውስተ አብያቲክሙ ወማኅደሪክሙ በዕለተ ሰናብትየ። ዘጸ ፴፭+፩-፫

ሁለት ሁለት ጎሞር ይልቀሙ አለው። የማኅበሩም ሹማምንት ወደ ሙሴ ቀርበው ምንድር ነው አሉት፡ ሙሴም ይህ እግዚአብሔር ያዘዛችሁ የእረፍት ሰንበት ነው ለእግዚአብሔርም የተለየች ቀን ናት፡ነገም ልታደርጉት ያላችሁን ዛሬ አድርጉ ልታበስሉት ያላችሁን ዛሬ አብስሉ የተረፈውንም አሳድሩት አላቸው።ሙሴም እንዳዘዛቸው ለጠዋት አስተረፉ አልተበላሸምም ትልም በእርሱ ላይ አልተገኘም። ዘጸ፲፮+፳፫-፳፱

፴፩ ሙሴም ዛሬ የእግዚአብሔር ሰንበት ነውና ዛሬ ተመገቡ በሜዳም አታገኙም፡ ስድስት ቀን ሰብስቡ በሰባተኛይቱ ቀን ግን ሰንበት ነው በዚያ ቀን አታገኙም አላቸው። በሰባተኛይቱም ቀን ከሕዝቡ መካከል ሊለ ቅም የወጣ አለ፡ ነገር ግን አላገኘም። እግዚአብሔርም ሙሴን እስከመቼ ድረስ ትእዛዜን መቀበል ሕጌንም መስማትን እንቢኝ ትላላችሁ አለው፡ ሙሴም ሕዝቡን እግዚአብሐር አይቶ የሰንበትን ቀን ሰጣችሁ፡ሰውም በቤቱ ይቀመጥ በሰንበትም ቀን ከመቀመጫው አይውጣ አላቸው። ሕዝቡም የሰንበትን ቀን አከበሩ። ዘጸ ፲፮+፴

፴፪ ዳግመኛም በኦሪት ዘጸአት እግዚአብሔርም ሙሴን ተነጋገረው አለውም አንተም የእስራኤልን ልጆች ሰንበቴን ትጠብቁ ዘንድ ዕወቁ በእኔና በእናንተ በልጆቻችሁም መካከል የምቀድሳችሁ እኔ እግዚአብሔር እንደሆንሁ ታውቁ ዘንድ ምልክት ነውና ሰንበቴን ጠብቁ ለእና ንተ የተቀደሰች ናትና ያረከሳትም ሞትን ይሙት ሥራ የሚሠራባትም ሁሉ ያች ነፍስ ከወገኖቿ ተለይታ ትጥፋ።ስድስት ቀን ሥራህን ሥራ ሰባተኛዋ ቀን ግን ለእግዚአብሐር የተቀደሰች የዕረፍት ሰንበት ናት በሰንበት ቀን ሥራ የሚሠራ ሁሉ ሞትን ይሙት የእስራኤል ልጆች እሽቅድምድማቸውን ሲያደርጉባቸው ሰንበቶቼን ይጠብቁ የዘላለም ሥርዓት ናት፡ ለእኔና ለእስራኤል ልጆችም የዘላለም ምልክት ናት፡ እግዚአብሔርም በስድስት ቀን ሰማይና ምድርን ፈጥሯልና በሰባተኛይቱም ቀን ሥራውን ፈጽሞ አርፏልና አለው።ከእርሱም ጋር መነጋገሩን በፈጸመ ጊዜ ለሙሴ በደብረ ሲና በእግዚአብሔር ጣቶች የተጻፈባቸውን ከድንጋይ የሆኑ ሁለቱን የትእዛዝ ጽላት ሰጠው። ዘጸ ፴፩+፲፪-፲፰

፴፫ ዳግመኛም የከበረች ኦሪት እንዲህ አለች፡ ሙሴም የእስራኤልን ጉባኤ ሁሉ ሰበሰባቸው አላቸውም እግዚአብሐር ስድስት ቀን ሥራችሁን እንድትሠሩ የተናገረው ነገር ይህ ነው።በሰባተኛይቱ ቀን ዕረፍት ይሁን እግዚአብሐር ያረፈባት የተቀደሰች ሰንበት ናት፡ሥራም የሚሠራባት ሁሉ ይሙት በሰንበቶቼ ቀን በቤታችሁ በማደሪያችሁ እሳት አታንድዱ።ዘጸ ፴፭+፩-፫

፴፬ ወዓዲ ይቤ በኦሪት ዘሌዋውያን፡፡ ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ በዓላቲሁ ለእግዚአ ብሔር ዘሰመየክሙ በቅዱስ አስማተ ዝንቱ ውእቱ በዓላትየ ሰዱስ ዕለተ ትገብር ግብረከ ወበሳብዕት ዕለት ሰንበት ይእቲ ዕረፍት ቅድስት ተሰምየት ለእግዚአብሔር ኵሉ ግብረ ኢትግበሩ እስመ ሰንበቱ ለእግዚአብሔር ይእቲ በኵሉ በሐውርቲክሙ፡፡ ዓዲ ይቤ ኀበ ካልእ ገጸ መካን ዕቀቡ ሰንበትየ ወፍርሁ እምነ ቅድሳትየ እስመ አነ እግዚአብሔር፡፡

፴፭ ወካዕበ ይቤ እስመ አነ እግዚአብሔር ለእመ ሖርክሙ በትእዛዝየ ወዐቀብክሙ ኵነኔየ ወገበርክምዎ እሁበክሙ ዝናመ በዘመኑ ወምድርኒ ትሁብ እክለ ወዕፀወ ገዳምኒ ይሁቡ ፍሬሆሙ ወይትረከብ ማእረር ምስለ ቀስም ወቀስምኑ ይትረከብ ለዘርእ ወትበልዑ እክለክሙ ለጽጋብ፡፡ ወዓዲመ ይቤ በገጸ መጽሐፍ ዘሌዋውያን ይእተ አሚረ ይዔድማ ለምድር ሰናብቲሃ በኵሉ መዋዕለ ሙስናሃ፡፡ ወአንትሙኒ ትሄልዉ ውስተ ምድረ ጸላዕትክሙ፡፡ ወይእተ አሚረ ታሰንብት ምድር በከመ ኢአሰን በተት በሰንበትክሙ እመ ሀለውክሙ ትነብሩ ውስቴታ ወለእለ ተረፉኒ እምኔክሙ አመጽእ ድንጋጼ ውስተ ልቦሙ በምድረ ርስቶሙ፡፡

፴፮ ወካዕበ ትቤ ቅድስት ኦሪት በውስተ ገጸ መጽሐፍ ዘኍልቍ ወሀለዉ ደቂቀ እስራኤል ውስተ ገዳም ወረከቡ ብእሴ እንዘ ይዔልድ ዕፀወ በዕለተ ሰንበት ወአምጽእዎ እለ ረከብዎ ኀበ ሙሴ ወአሮን ወኀበ ኵሎሙ ተዓይኒሆሙ ለደቂቀ እስራኤል፡፡ ወአውዓልዎ ውስተ ሙዓል እስመ አልቦ ዘኰነኑ ዘከመ ይሬስይዎ፡፡ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤ ሎ ሞተ ለይሙት ውእቱ ብእሲ ወይ ገርዎ በእብን ኵሉ ተዐይን፡፡ ወአውጽእዎ አፍአ ኵሉ ተዐይን እምትዕይንት ወወገርዎ በከመ ይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ፡፡ትእዛዛሰ ለኦሪት ዘአዘዘት ውስተ ገጸ መጽሐፍ ዘፀአት እስመ ዘአርኰሳ ለሰንበት ሞተ ለይሙት፡፡ ዘጸ ፴፭፥፩-፫

፴፯ በእንተ ምንት ትቤ ቅድስት ኦሪት ዘኍልቍ ወአውዐልዎ ውስተ ሙዐል ወአልቦ ዘኰነኑ ዘከመ ይሬሰይዎ፡፡ እስመ እምቅድመዝ ኢተቀትለ ሕዝብ በእንተ ሥዒረ ሰንበት ፡፡ወበእንተዝ ገብሩ ሎቱ ማኅሠሠ ኀበ እግዚአ ብሔር እመይምሕኮ፡፡ ወባሕቱ ጸንዐት ላዕሌሁ ፍዳ እግዚአብሔር ወአዘዘ ከመ ይትወገር በእብን ከመ ይፍርሁ ካልእን፡ እስመ ይቤ እግዚ አብሔር እስመ ትእምርት ለክሙ ውእቱ ማእከሌየ ወማእከሌክሙ ወማእከለ ትውልድ ክሙ፡፡

፴፬ ከእንደገናም በኦሪት ዘሌዋውያን እንዲህ አለእግዚአብሔር ሙሴን ተነጋግረው አለውም፡ ለእስራኤልም ልጆች በተቀደሰ ስም የጠራችሁ የእግዚአብሔርን በዓላት ንገራቸው በዓሎቼ እኒህ ናቸው ስድስት ቀን ሥራህን ትሠራለህ ሰብተኛይቱ ቀን ግን ሰንበት ናት ለእግዚአብሔር የተቀደሰች ዕረፍት ትባላለች ሥራችሁንም ሁሉ አትሥሩባት በሀገራችሁ ሁሉ የእግዚአብሔር ሰንበት ናት፡፡ ዳግመኛም በሌላ ክፍል ሰንበቴን ጠብቁ ከቅድስናዬም የተነሳ ፍሩ እኔ እግዚአብሐር ነኝና አለ፡፡

፴፭ ዳግመኛም እኔ አምላካችሁ እግዚአብሔር ነኝና ሰንበቴን ጠብቁ ከቅድ ስናዬም ፍሩ እኔ እግዚአብሔር ነኝና በትእዛዜ በትሄዱ ሕጌንም ብትጠብቁ ብታደርጉትም በዘ መኑ ዝናምን እሰጣችኋለሁ ምድርም እህል ትሰ ጣለች የምድረበዳ ዛፎችም ፍሬአቸውን ይሰ ጣሉ፡አዝመራ ከቃመም ጋር ይገኛል ቃመምም ለዘር ይገኛል እህላችሁን ለጥጋብ ትበላላችሁ፡፡ ዳግመኛም በሌዋውያን የመጽሐፍ ክፍል እንዲህ አለ፡ ያን ጊዜ በጥፋት ዘመን ሁሉ ምድር ሰንበ ቶቿ ይሻሉአታል፡ እናንተም በጠላቶቻችሁም ሀገ ር ትኖራላችሁ ያን ጊዜም ምድር በእርሷ ተቀም ጣችሁ ሳላችሁ በሰንበታችሁ እንዳላረፈች ታር ፋላች፡፡ከእናንተም መካከል በቀሩት ላይ በርስታ ቸው ምድር በልባቸው መደንገጥን አመጣለሁ፡፡

፴፮ ዳግመኛም የከበረች ኦሪት በቁጥር መጽሐፍ ክፍል እንዲህ አለች፡ የእስራኤል ልጆች በምድረበዳ ሳሉ አንድ ሰው በሰንበት ቀን እንጨት ሲለቅም አገኙ፡ ያገኙትም ሰዎች ወደ ሙሴና ወደ አሮን ወደ እስራኤልም ልጆች ሁሉ ጉባኤ አመጡት በመቆያም ሥፍራ አዋሉት ምን እንደሚያደርጉበት ገና አልፈረዱ ምና፡፡እግዚአብሔር ሙሴን ያ ሰው ሞትን ይሙት የተሰበሰቡትም ሁሉ በደንጊያ ይውገሩት አለው፡ የተሰበሰቡትም ሁሉ ከሰፈር በስተውጭ አወጡት እግዚአብሔርም ለሙሴ እንዳለው ወገሩት፡ ኦሪት በዘጸአት መጽሐፍ ክፍል ያዘዘችው ትእዛዝ ሰንበትን ያረከሳት ሞትን እንዲሞት ነውና፡፡ ዘጸ ፴፭፥፩-፫

፴፯ የከበረች ኦሪት ዘኍልቅ ስለምን ምን እንደሚያደርጉት አልፈረዱምና በማቆያ ሥፍራ አዋሉት አለች፡፡ ሰንበትን ስለመሻር ከዚያ ጊዜ በፊት ሰው አልተገደለም ነበርና ነው፡፡ ስለዚህም ይራራለት እንደሆነ ወደ እግዚአብሔር ተማለ ሉለት፡ ነገር ግን የእግዚአብሔር ፍርድ በእርሱ ላይ ሌሎችም እንዲፈሩ በደንጊያ ይወገር ዘንድ አዘዘ፡፡እግዚአብሔር በእኔና በእናንተ በልጆቻ ችሁም መካከል ለእናንተ ምልክት ነው ብሏል ና፡፡

፴፰ ምንት ውእቱ ትእምርት ዘማእከለ እግዚአብሔር ዘእንበለ ባሕቲቱ ከመ ይትአመር ከመ ፈጣሬ ዓለም ዘበሰማይኒ ወዘበምድርኒ በእሳንቱ ሰዱስ መዋዕል ወፈጺሞ ኵሎ አዕረፈ በሳብዕት ዕለት:: ወእንበይነዘ ባረካ ወቀደሳ ወአጽደቃ ወአንጽሓ:: ዘእግዚአብሔር ባረከ መኑ ይረግማ: ዘእግዚአብሔር ቀደሳ መኑ ያረኵሳ: ዘእግዚአብሔር አጽደቃ መኑ ያኃጥኣ: ዘእግዚአ ብሔር አዕረፈ ባቲ ለመኑ ይደልዎ ይትቀነይ ባቲ::

፴፰ በሰማይና በምድር ያለውን ሁሉ በእኒያ ስድስት ቀናት የፈጠረ የዓለም ፈጣሪ እንደሆነ ሥራውንም ሁሉ ፈጽሞ በሰባተኛይቱ ቀን እንዳረፈ ይታወቅ ዘንድ ብቻ ካልሆነ በቀር በእግዚአብሔር መካከል የሚሆን ምልክት ምን ድር ነው::ስለዚህ ባረካት ቀደሳትም አከበራት አነጸትም::እግዚአብሔር የባረካትን ማን ይረግ ማታል እግዚአብሔር የቀደሳትን ማን ያዋር ዳታል እግዚአብሔር ያረፈባትን ማን ሊሠራ ባት ይገባዋል::

፴፱ ንትመየጥ እንከሰ ኀበ ፍካሬ ቃል ዘይቤ እግዚአብሔር ትእምርት ውእቱ ማእከሌክሙ: ምንት ውእቱ ትእምርት ማእከሌሆሙ ሸደቂቀ እስራኤል ዘእንበለ ዐቂበ ሰንበታቲሁ ለእግዚአብሔር ከመ ይትአመሩ ከመ ፍሉጣን እሙንቱ እምአሕዛብ ለከዊነ ሕዝቡ ለውቃቤ ሰንበታቲሁ ተሲምሙ አሰሮ እንዘ ይገብሩ ዕረፍተ በከመ ውእቱ አዕረፈ::

፴፱ እንግዲህስ እግዚአብሔር በመካከላችሁ ምልክት ነው ወዳለው ቃል ፍቺ እንመለስ:: አሰሩን ተከትለው እርሱ እንዳረፈ እነርሱም ዕረፍትን እያደረጉ ሰንበቶችን ለመጠ በቅ ወገኖቹ ለመሆን ከአሕዛብ የተለዩ እንደሆኑ ይታወቁ ዘንድ የእግዚብሔርን ሰንበቶች ከመጠ በቅ በስተቀር በእስራኤል ልጆች መካከል ምልክ ት ምንድር ነው::

፵ ወዓዲ ምንት ውእቱ ዘይቤ ማእከለ ትውልድክሙ::ናሁ ኀበ ዝኒ ውሂበ ትእምርት:: ለእመ ይቤሉ ወልዱ ለአቡሁ ለምንትኑ አባ ውቃቤ ሰንበታት ለለሰቡዕ ከመ ይበሉ አባሁ በቀዳሚት ዕለት ገብረ እግዚአብሔር ሰማያተ ልዑላነ ወመላእክተ ጽኑዓነ:: ወበዳግሚት ዕለት ፈጠረ እግዚአብሔር ሰማየ ዘያስተርኢ ዘይፈ ልጥ ማእከለ ማይ ተባዕታይ ወማእከለ ማይ ዘመትሕት:: ወበሣልስ ዕለት አስተጋብእሙ ለማያት ዘመትሕተ ሰማይ ውስተ ምእላድ ወአ ስተርአየት የብስ በተግኅሦ ማያት ወአውጽአት ሣዕረ ዘይዘራእ ወዕፀወ ዘይጸጊ ወያመ ዘይፈሪ:: ወኵሎ ሠርፀ እኅማላት ዘበበዘመዱ:: ዘፍ ፩+፱-፲፫

፵ ዳግመኛም በልጆቻችሁ መካከል ያለው ምንድር ነው: እነሆ በዚህም ምልክትን ሰጠ ልጅ አባቱን አባት ብሎ የሚጠራው ከሆነ አባቱን አባቱ ይለው ዘንድ በየሳምንቱ ሰንበቶችን መጠ በቅ ለምንድር ነው::በመጀመሪያይቱ ቀን እግዚ አብሔር ከፍ ከፍ ያለ ሰማያትን የጸኑ መላእክ ትንም ፈጠረ:በሁለተኛይቱም ቀን እግዚአብሔር ከላይ ባለውና ከበታች ባለው ውኃ መካከል የሚለየውን የሚታይ ሰማይ ፈጠረ: በሦስተኛው ቀን ከሰማይ በታች ያሉትን ውኆች በመከማቻ ሥፍራ ሰበሰባቸው የብስም በውኆች መወገድ ተገለጠች የሚዘራውን ዘር የሚያብቡትንም ዕፅ ዋት የሚያፈሩውን ዛፍ ቡቃያዎችንም ቁጥቋጦ ዎችንም ሁሉ በየወገኑ አበቀለች :: ዘፍ ፩+፱-፲፫

፵፩ ወበዕለት ራብዕት ገብረ እግዚአብሔር ፀሐየ ወወርኀ ወከዋክብተ ይኩኑ ለተአምረ ዘመን ወመዋዕል ለሱባዔ ሰንበታት ወለዑደታተ ኢዮቤል:: ወበእንተዝ በረቡዕ ይሬስይዎ ለልደተ ጥንትዮን:: ጥንትዮን ብሂል ጥንተ ብርሃን ብሂል:: ዘፍ ፩+፲፬

፵፩ በአራተኛይቱ ቀን እግዚአብሔር ለዘመ ንና ለቀን ለሰንበታት ሱባዔና ለኢዮቤል ዑደቶች ምልክት ሲሆን ፀሐይና ጨረቃን ከዋክብትንም ፈጠረ::ስለዚህም ነገር የጥንተዮንን መገኛ በረቡዕ ቀን ያደርጉታል :ጥንተዮንም ማለት የብርሃን መገኛ መጀመሪያ ማለት ነው:: ዘፍ ፩+፲፬

፵፪ ወበዕለት ኀሙስ አዘዛ እግዚአብሔር ለማየ ባሕር ከመ ታውፅእ አራዊተ ዘይትሐወስ ወአዕዋፈ ዘይሰርር ወዓሣተ ዘይፀብት:: ወአና ብርተ ፪ ዐበይተ አውፅአ እማየ ናጌብ ዘውእቱ ሳብዓ እጼሃ ለባሕር:: ወበዕለተ ሳድስ አዘዛ እግዚአብሔር ለምድር ከመ ታውፅእ አራዊተ ካልአነ ዘበበዘመዱ ወዘበበአርአያሁ:: ወእምድኅረ ኵሉ ፈጠሮ ለእጓለ እመሕያው በአርአያሁ ወእምሳሊሁ ወነፍሐ ውስተ ገጹ መንፈሰ ሕይወት:: ወኵሎ ፈጺሞ ወአስተናቢሮ አዕረፈ እግዚአብሔር በዕለት ሳብዕት:: ወበእንተዝ

፵፪ አምስተኛውም ቀን እግዚአብሔር የሚ ንቀሳቀሱ እራዊትን የሚበርሩ ወፎችን የሚዋኙ ዓሳዎችን ዓሳ አንበሪዎችን ታወጣ ዘንድ የባሕ ርን ውኃ አዘዛት::ሁለት ታላላቅ ፍጥረታትን ከናጌብ ውኃ አወጣ:ይኸውም የባሕር አንድ ሰባተኛዋ ነው::በስድስተኛው ቀን እግዚአብሔር ሌሎችን አራዊት በየወገናቸው በየመልካቸው እንድታወጣ ምድርን አዘዛት::ከሁሉም በኋላ የሰ ውን ልጅ በመልክና በምሳሌው ፈጠረው:በፊቱ ም የሕይወትን እስትንፋስ እፍ አለበት::ሥራው ንም ሁሉ ፈጽሞ በሥርዓት በሥርዓት አኑሮ

ባረካ ወቀደሳ፡፡ ዝ ውእቱ ፍሬ አምልኮቱ ለእግዚአብሔር ከመ ይትፌሣሕ እስራኤል በፈጣ ሪሁ ወደቂቀ ጽዮን ይትሐሠዩ በንጉሦሙ፡፡ዘፍ ፩፥፰ ዘጸ፲፱፥፴፱ ሐዋ ፯፥፴፱

፵፫ ወዓዲ ብየ ስምዐ ጽድቅ እንተ ተጽሕፈት በጽላተ ሰማይ በአጸብዒሁ ለእግዚአ ብሔር ዐሥርቱ ቃላተ ወጽሕፈቶንሂ ጽሕፈተ እግዚእ፡፡ እምቅድመ የሀብ እግዚአብሔር ሕገ ለሙሴ በጽላተ እብን አቅደመ አይድዖቶሙ ለሕዝብ በርእሰ ደብር ፲ ቃላት እንዘ ይኬልሕ በነገረ ዕብራይስጢ፡፡ ወድኅረመ እልክተ ቃላተ እለ ነገሮሙ በርእሰ ደብር ደገመ ጽሒፈ ውስተ ጽላተ ሰማይ፡፡

፵፬ ለምንትኬ ዘኢአቅደመ ጽሒፈ በጽላተ እብን አላ አቅደመ አስምዖ ወስተ እዝነ ሕዝብ በድማኃ ደብረ ኮሬብ፡ ከመ ኢይባእ ትሕዝብት ውስተ ልቦሙ በእንተ ትእዛዝ ዘተጽሕፈ ውስተ ጽላተ እብን ከመ እምኀበ ሙሴ ተሠርዐ፡፡ወበእንተዝ አቅደመ አስምዖ ወአ ትለወ መጥዎ፡፡ወሕዝብኒ አእመሩ ከመ እግዚ አብሔር ውእቱ ነባቢሃ ለሕግ ወውእቱ ወሀቢሃ፡፡ እመሰ ከመዝ ኢገብረ እምገብሩ ካሕደ በከመ ገብሩ ካሕደ ዲበ ሢመተ አሮን ወዲበ ምስፍናሁ ለሙሴ ዳታን ወአቤሮን እለ አብቀወት ምድር ወውሕጠቶሙ ምስለ ተዐይኒሆሙ፡፡ ወደቂቀ ቆሬ እለ ወፅአት እሳት እምደብተራ ስምዕ ወበል ዐቶሙ ወተቀደሰ ማዕጠንታቲሆሙ በውዕየቶሙ ወገብርዎ ሰሌዳ ዝብጦ ለመስወደ እሳት፡፡ ዘኍ፲፮፥፩-፴፭

፵፭ ወይእዜኒ ንግባእ ኀበ ዜና ነገር ዘ፲ ቃላት፡፡ ወሶበ ረከቡ ሕዝብ እልክተ ቃላተ እለ ሰምዑ በደብረ ሲና እምአፈ እግዚአብሔር ጽሑ ፈ በጽላተ ሰማይ አምንዎ ለተመጣዌ ሕግ ወተ ቀንዩ ከመ ያምልክዎ ለመጣዌ ሕግ ዘበሕጉ፡፡ ወነገረ መጽሐፉሰ ዘበኖኀያተ ዕብራይስጢ ከመ ዝ ይብል፡ ወነበበ እግዚአብሔር ዘ ኵሉ ቃለ ወይቤ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ዘአውፃእኩክሙ እምነ ምድረ ግብጽ እም ቤተ ምቅናይክሙ፡፡ ኢታምልክ አማልክተ ዘእንበሌየ ኢትግበር ለከ አምላከ ከመ ዘበውስተ ሰማይ በላዕሉ ወከመ ዘበውስተ ምድር በታሕቱ ወበውስተ ማያት ዘበታሕቴሃ ለምድር ኢትስግድ ሎሙ ወኢታ ምልኮሙ እስመ አነ እግዚአብሔር ዚአከ እግዚ አብሔር ቀናዒ አነ ዘእፈዲ ኃጣውአ አብ ለውሉ -ድ እስከ ሣልስ ወራብዕ ትውልድ ለእለ ይጸል አኒ፡ ወእገብር ምሕረተ ላዕለ ፲፻ ትውልድ ለእለ ያፈቅሩኒ ወትእዛዝየ ለእለ የዐቅቡ ሕግየ፡፡ ዘጸ፳፥፩-፮ ፤፴፬፥፯ ዘዳ ፭፥፮ -፲

እግዚአብሔር በሰባተኛይቱ ቀን አረፈ፡ስለዚህም ባረካት ቀደሳትም፡፡ እግዚአብሔርን የማምለክ ፍሬ ይህ ነው፡ እስራኤልም በፈጣሪው ደስ እን ዲሰኝ የጽዮንም ልጆች በንጉሣቸው ሐሴትን እን ዲያደርጉ፡፡ ዘፍ፩፥፰ ዘጸ፲፱፥፴፱ ሐዋ ፯፥፴፱

፵፫ ዳግመኛም በእግዚአብሔር ጣቶች በሰማይ ጽላት ላይ የተጻፈች የታመነ ምስክር አለኝ፡ዐሥሩ ቃላት ጽሕፈታቸውም የጌታ ጽሕ ፈት ነው፡እግዚአብሔርም በደንጊያ ጽላት ሕግን ለሙሴ ከመስጠቱ በፊት ለሕዝቡ በተራራ ራስ ላይ በዕብራይስጥ ቋንቋ እየጮኸ አሥር ቃላትን አስቀድሞ ነግሮአቸዋል፡፡ ኋላም በተራራው ራስ የነገራቸውን እኒያን ቃላት በሰማይ ጽላት መጻፍን አስከተለ፡፡

፵፬ በደንጊያ ጽላት መጻፍን ያላስቀደመ ለምንድር ነው፡፡ በደንጊያ ጽላት ስለተጻፈው ትእዛዝ በሙሴ የተሠራ እንደሆነ በልባቸው መጠራጠር እንዳይገባ በኮሬብ ተራራ አናት ላይ ለሕዝብ ጆሮ ማሰማትን አስቀደመ እንጂ፡፡ ስለዚህም ማሰማትን አስቀድሞ መስጠትን አስከ ተለ፡ሕዝቡም ሕግን የተናገራት የሰጣትም እግዚአብሔር እንደሆነ ዐወቁ፡፡እንዲህ አድርጎስ ባይሆን ምድር አፏን ከፍታ ከሰበሰቧቸው ሰዎች ጋር የዋጠቻቸው ዳታንና አቤሮን ከምስክር ድንኳንም እሳት ወጥታ የበላቻቸው በእነርሱም መቃጠል ማዕጠንታቸው የተቀደሱ ለሕፍም መጫሪያ ተቀጥቅጦ የተሠራ ገበታ ያደረጉት የቆሬ ልጆች የአሮንን ሹመት የሙሴንም መስፍ ንነት እንደ ካዱ በካዱ ነበር፡፡ ዘኍ፲፮፥፩-፴፭

፵፭ አሁንም ወደ ዐሥሩ ቃላት ነገር ዜና እንምለስ፡ ሕዝቡም በደብረሲና ከእግዚአብሔር አፍ የሰሙአቸውን ቃላት በሰማይ ጽላት ተጽፈው ባገኙአቸው ጊዜ ሕግ ተቀባዩን አመ ኑት ሕግ ሰጪውንም በሕጉ እንደተጻፈ ያመል ኩት ዘንድ ተገዙለት፡፡በዕብራይስጥ ፊደላት የተ ጻፈ የመጽሐፍም ነገር እንዲህ ይላል፡ ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር ቃልን ተናገረ አለም፡ እኔ ከባርነታችሁ ቤት ከግብጽ ምድር ያወጣኋችሁ እግዚአብሔር ነኝ ከእኔ በቀር ሌሎች አማል ክትን አታምልክ በላይ በሰማይ በታችም በም ድር በውኆችም ውስጥ ከምድርም በታች ካሉት ሳንተ አምላክ አታድርግ አትስገድላቸውም አታ ምልካቸውም እኔ አምላክህ እግዚአብሔር ቀና ተኛ ነኝና፡ለሚጠሉኝ እስከ ሦስትና አራት ትው ልድ ድረስ የአባቶችን ኃጢአት ለልጆች እከፍ ላለሁ ለሚወዱኝ ትእዛዜን ሕጌንም ለሚጠብቁት ግን እስከ አሥር ትውልድ ምሕረትን አደ ርጋለሁ፡፡ ዘጸ፳፥፩-፮ ፤፴፬፥፯ ዘዳ ፭፥፮-፲

፶፯ ክፍል ፩ እምዚአሁ ለዚአሁ ከመ ኢናቅንዮ ለአምልክ ባዕድ፡ ኢትምሐል ስመ እግዚአብሔር ፈጣሪከ በሐሰት እስመ ኢያነጽሕ እግዚአብሔር ለዘያነሥእ ስሞ በሐሰት።

፶፰ ክፍል ፪ እምዚአሁ ለዚአሁ ከመ ኢንዜውዕ ስሞ በሐሰት፡ እስመ መስተበቅል እግዚአብሔር ለዘይምሕል በስሙ በሐሰት። ተዘከር ዕለተ ሰንበት አጽድቆታ ሰዱስ ዕለተ ግበር ግብረከ ቦቱ ወኵሎ ትካዘከ ወበሳብዕት ዕለት ሰንበቱ ለእግዚአብሔር እግዚእከ ኢትግበር ባቲ ወኢምንተኒ ኢአንተ ወኢወልድከ ወኢወለትከ ኢአድግከ ወኢኵሉ እንስሳከ ወኢፈላሲ ዘይነብር ኀቤከ። እስመ በሰዱስ ዕለት ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ ወባሕረ ወኵሎ ዘውስቴቶሙ ወአዕረፈ አመ ሳብዕት ዕለት፡ በበይነዝ ባረካ እግዚአብሔር ለሳብዕት ዕለት ወአጽደቃ። ዘጸ፳+፰-፲፩ ዘዳ ፭+፲፩-፲፭

፶፱ ክፍል ፫ እምዚአሁ ለዚአሁ ለአንተ ዐቃቤ ሰንበታቲሁ ከመ ይትአመር እግዚአብሔር ከመ ፈጣሬ ዓለም ውእቱ በሰዱስ ዕለት ወሰንበትሂ ከመ ትትአመር ከመ ዕለተ ዕረፍት ይእቲ እምፍጥረተ ዓለም። አኮሰ ደኪሞ ዘአዕረፈ ባቲ እግዚአብሔር ወአኮመ ነዊሞ ከመ ጽሑፍ ዘይብል ናሁ ኢይዴቅስ ወኢይነውም ዘየዐቅቦ ለእስራኤል፡ አላ ከመ ትኩን ትእምርተ አምልኮ ማእከለ ፈጣሪ ወማእከለ ፍጡራን።ይእቲኒ እምዚአሁ ለዚአሁ። ፫ ዘመደ ትእዛዝ ገብረ በእንቲአሁ ከመ ይኩን ፍሬ አምልኮቱ በአለ ይፈርህዎ። አክብር አባከ ወእመከ፡ ከመ ይኩንከ ጽድቀ ኑኃ ዕለት ትረክብ በውስተ ምድር ጽድቀተ ውእቱ እግዚአብሔር የሀብከ ። መዝ፻፲+፫

፷ ክፍል ራብዕ እምዚአሁ ለዚአነ ተሠርዐ በእንቲአነ ዘያከብር አባሁ ውእቱኒ ይከብር በኀበ ወልዱ ዘያከብራ ለእሙ ይበዝኁ ከመ ዘግባ ዘሊባኖስ ወያስተርኢ ሕንባባተ ፍሬሁ ከመ ዓጸደ ወይን ዘሰከለ ወይምዕዝ ከመ ጽጌረዳ ዘወርኃ ኤምን በእንተ በረከተ አጥባት ወማኅፀን። ዘጸ፳+፲፪ ዘዳ ፭+፲፮ ኤፌ፮+፩-፬

፷፩ ክፍል ኃምስ ካዕበ ትቤ ትእዛዝ ኢትቅትል፡ዝኒ ክፍል ኃምስ እምዚአሁ ለዚአነ። እእምርኬ ኦ ፍጡር ከመ መሪር ለከ ጽዋዓ ሞት ወአንተ ትቀድሕ ሎቱ ለካልእከ።ወበእንተዝ ይቤ እግዚአብሔር ዘከዐወ ደመ ሰብእ ህየንተ ደመ ዝኩ ይትከዐው ደሙ እስመ አምሳለ እግዚአብሔር ገበርክዎ ለእጓለ እመሕያው። ዘጸ፳+፲፫ ዘዳ ፭+፲፯

፷፪ ወካዕበ ይቤ በአሪት ዘፀአት በቀትል ዘአቀተለ ይሙውት መቀትሊሁ። ወበወንጌልኒ

፶፯ አንደኛው ክፍል ሌላ አምላክ በማምለክ እንዳናስናክለው ከራሱ ለራሱ ነው ።በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ስም በሐሰት አትማል እግዚአብሔር ስሙን በሐሰት የሚጠራውን ይቅር አይለውምና።

፶፰ ሁለተኛው ክፍል እግዚአብሔር በስሙ በሐሰት የሚምለውን የሚበቀል ነውና ስሙን በሐሰት እንዳንጠራው ከእርሱ ለእርሱ ነው።የሰንበትን ቀን ታከብራት ዘንድ አስብ ስድስት ቀን ሥራህን ጉዳይ ህንም ሁሉ ሥራ በሰባተኛይቱ ቀን የጌታህ የእግዚአብሔር ሰንበት ነውና ምንም ምን አትሥራባት አንተም ልጅህም ሴት ልጅህም አህያህም እንስሳህም ሁሉ በአንተም ዘንድ የሚኖር ስደተኛም ቢሆን በስድስት ቀን እግዚአብሐር ሰማይና ምድርን ባሕርና በውስጣቸውም ያሉትን ሁሉ ፈጥሯልና በሰባተኛይቱም ቀን አርፏልና።ስለዚህም ነገር እግዚአብሔር ሰባተኛይቱን ቀን ባረካት አከበራትም። ዘጸ፳+፰-፰ ዘዳ ፭+፲፩-፲፭

፶፱ ሦስተኛው ክፍል እግዚአብሔር በስድስት ቀን ዓለምን የፈጠረ እንደሆነ እንደ ታወቅ ሰንበትንም ዓለምን ከመፍጠር ያረፈባት ቀን እንደሆነች ትታወቅ ዘንድ ከእርሱ ለእርሱ ናት።እግዚአብሐር ደክሞ ያረፈባት አይደለችም እነሆ እስራኤልን የሚጠብቀው ፈጽሞ አያንቀላፋም ተብሎ እንደተጻፈው ተኝቶም አይደለም፡ በፈጣሪና በፍጥረታት መካከል የአምልኮ ምልክት እንድትሆን ነው እንጂ። ይህችም ከእርሱ ለእርሱ ናት። የአምልኮቱ ፍሬ በሚያፈሩት ላይ እንዲሆን ሦስቱን የትእዛዝ ክፍሎች ስለራሱ አደረገ።አባት እናትህን አክብር ጽድቅ እንዲሆንልህ ረጅም ዕድሜ እንድታገኝ እግዚአብሔርም መክበርን እንዲሰጥህ። መዝ፻፰+፫

፷ ዐራተኛ ክፍል አባቱን የሚያከብር እርሱም በልጁ ዘንድ እንደሚከበር እናቱንም የሚያከብራት ስለጡቶቿ ስለማኅፀኗ በረከት እንደ ሊባኖስ ዝግባ ዕድሜው እንደሚረዝም የፍሬውም ዘለላ ፍሬ እንዳፈራ ወይን ተክል እንደሚታይ በመጸው ወራትም እንደሚያብብ መዓዛውም እንደሚጣፍጥ ጽጌረዳ ከእርሱ ለእርሱ ስለእኛ ተሠራ።

፷፩ አምስተኛው ክፍልም ትእዛዝ ዳግመኛ አትግደል አለች።ይህም አምስተኛ ክፍል ከእርሱ ለእኛ ነው ፍጡር ሆይ የሞት ጽዋ ለአንተ መራራ እንደሆነ ዕወቅ አንተ ግን ለሌላው ትቅ ዳለታለህ ስለዚህም እግዚአብሐር የሰውን ደም ያፈሰሰ ስለዚያ ሰው ደም ፈንታ ደሙ ይፍሰስ የሰው ልጅ በእግዚአብሐር አምሳያ ተፈጥሯልና አለ። ዘጸ፳+፲፫ ዘዳ ፭+፲፯

፷፪ ዳግመኛም በኦሪት ዘጸአት ባልንጀራውን በቁስል ያቆሰለ አቁሳዩ ይሙት አለ

ይቤ ዘያነሥእ መጥባሕተ በመጥባሕት ይመውት። ናሁኬ ፩ ነቢብ ዘእም፩ ነባቢ። ወዓዲመ ትቤ ትእዛዝ ወኢትዘሙ። ወበወን ጌልኒ ይቤ ኵሉ ዘርእያ ለብእሲት ወፈተዋ ወድአ ዘመወ ባቲ በልቡ። ቀዳሚት አዘዘት ኢዘምዎ ወበደኃሪስ ኖለቄ ፈቲወ ኀበ ገቢር ናሁኬ አሐዱ ሕርመት ዘእምአሐዱ መኰንን ጽድቅ። ዘጸ፳+፲፬ ዘዳ ፭+፲፰ ማቴ፭+፳፯፣ ፳፯+፶፱

፶፫ ክፍል ሳድስ፡ ዝኒ ክፍል ሳድስ እምዚአሁ ለዚእነ።ወዓዲ ትቤ ትእዛዝ ኢትሥርቅ። ወበወንጌልኒ ይቤ ሑር ሢጥ ኵሎ ዘብከ ሀብ ለነዳያን ወትረክብ መዝገበ ዘበሰማያት። ቀዳሚት መሀረት ኢትእግልተ ወዳግሚት ኢያጥርዮ።ናሁኬ አፈድፈደት ዳግሚት እምቀዳሚት።ወእንተዝ ይቤ መድኃኒነ ኢመጻእኩ እንሥቶሙ ለኦሪት ወለነቢያት አላ ከመ እፈጽሞሙ።ዘጸ፳+፲፭ ዘዳ ፭+፲፱ ማቴ፭+፲፯፣፲፱+፳፩

፶፬ ክፍል ሳብዕ፡ ዝኒ ክፍል ሳብዕ እምዚአሁ ለዚአነ ስምዐ በሐሰት ኢትስማዕ ላዕለ ቢጽከ ስምዐ በሐሰት። ዘንተሂ ይቤ ከመ ኢንኩን ስምዐ በሐሰት ላዕለ ቢጽነ። ወካዕበመ ከመ ኢንኅሥሥ ሎቱ ስማዐ ሐሰት። ዘጸ፳+፲፮ ዘዳ ፭+፳ ማቴ፭+፲፰

፶፭ ክፍል ሳምን፡ ዝኒ ክፍል ሳምን እም ዚአሁ ለዚአነ።ወዓዲ ትቤ ትእዛዝ ኢትፍቱ ብእሲተ ካልእከ።ወበወንጌልኒ ይቤ ወዘሰ ደኃረ ብእሲቶ ዘእንበለ ትዘሙ በላዕሌሁ ለሊሁ ያዜምዋ ወረሰያ ትዜሙ።ዘሂ አውሰበ ካልእተ ዘመወ ወዘሂ አውሰበ ድኅርተ እንተ ኅደጋ ምታ ዘመወ።ናሁኬ ተመክዐበ ፍትሐ ኵነኔሁ ለእግዚአብሔር እምቀዳሚት ኀበ ደኃሪት። ዘጸ፳+፲፯ ዘዳ ፭+፳፩ ማቴ፲፱+፱

፶፮ ክፍል ታስዕት፡ ዝኒ ክፍል ታስዕት እምዚአሁ ለዚአነ። ወዓዲ ትቤ ትእዛዝ ኢትፍቱ ቤቶ ለካልእከ ኢገራሁቶ ኢገብሮ ወኢአመቶ ኢላህሞ ወኢብዕራዊሁ ወኢእምውስተ እንስሳሁ ኵሎ አጥርዮ ዘአጥረየ ቢጽከ። ወበእንተዝ ይቤሉ ሐዋርያት ዘትጸልእ ለርእስከ ኢትግበር ላዕለ ቢጽከ። እስመ አልቦ ዘያፈቅር ከመ ይትሀየድ ብእሲቶ ወቤቶ ወገራውሂሁ ገብሮ ወአመቶ ወኵሉ እንስሳሁ ወኵሉ ጥሪቶ፡ ወከማሁ ውእቱኒ ኢይግበር ዘንተ በላዕለ ካልኡ እስመ ትእዛዝ ይፈጽሞ ለኵሉ ሕግ።

፶፯ እሉንተ ፲ ዘመደ ትእዛዝ ደኃራውያነ ገብረ እግዚአብሔር እምዚአሁ ለዚአነ ከመ ኢንግበር አሕሥሞ ወአእክዮ ላዕለ ቢጽነ። ወኮና ኵሎን ፲ ክፍል ምስለ እላንቱ ሠላስ እለ ቀደማ ተሠርያ እምዚአሁ ለዚአሁ። ወበእንተዝ ይቤ

በወንጌልም ሰይፍ የሚያነሣ በሰይፍ ይሞታል አለ እነሆ አንድ ዓይነት ንግግር ከአንደገናም ትእዛዝ አታመንዝር አለች። በወንጌልም ሴትን ያያት ፈጽሞ የተመኛትም በልቡ አመነዘረባት አለ።ፊት አለማመን ዘርን አዘዘ፡ በኋላ ግን መመኘትን ከማድረግ ቆጠረው እነሆ ከአንድ እውነተኛ ፈራጅ የተገኘ አንድ መከልከል።

፶፫ ስድስተኛ ክፍል፡- ይህም ስድስተኛው ክፍል ከእርሱ ለኛ ነው ።ዳግመኛም ትእዛዝ አትሥረቅ አለች፡ በወንጌልም ሂድ ያለህን ሁሉ ሸጠህ ለድሆች ስጥ በሰማያትም መዝገብ ታገኛለህ አለ። ፊተኛዋ ሕግ አለመቀማትን አስተማረች ሁለተኛዋ ግን አለማከማቸትን፡ እነሆ ሁለተኛዋ ከፊተኛይቱ ይልቅ አጸናች። ስለዚህም መድኃኒታችን ኦሪትንና ነቢያትን ልሽራቸው አልመጣሁም ልፈጽማቸው እንጂ አለ።

፶፬ ሰባተኛ ክፍል፡- ይህም ሰባተኛ ክፍል ከእርሱ ለእኛ ነው፡ በባልንጀራህ ላይ በሐሰት አትመስክር አለ። ይህንንም በባልንጀራችን ላይ በሐሰት እንዳንመሰክር ሁለተኛም የሐሰት ምስክር እንድናቆምበት ተናገረ። ዘጸ፳+፲፮ ዘዳ ፭+፳ ማቴ፭+፲፰

፶፭ ስምንተኛ ክፍል፡- ይህም ስምንተኛ ክፍል ከእርሱ ለእኛ ነው። ዳግመኛም ትእዛዝ የባልንጀራህን ሚስት አትመኝ አለች። በወንጌልም በእርሱ ላይ ሳታመነዝር ሚስቱን የሚፈታት እርሱ ራሱ አመንዝራ አደረጋት አለ፡ ሁለት ያገባም አመንዝሯል በኋ የፈታትንም ሴት ያገባ አመነዘረ እነሆ የእግዚአብሔር የአንግዜ ፍርድ ከፊተኛይቱ ይልቅ በኋለኛይቱ እጥፍ ድርብ ሆነ።

፶፮ ዘጠነኛ ክፍል፡- ይህም ዘጠነኛ ክፍል ከእርሱ ለእኛ ነው፡ ዳግመኛም ትእዛዝ የባልንጀራህን ቤቱን እርሻውንና አገልጋዩን ሴት አገልጋዩንም ላሙንም በሬዎቹንም ባልንጀራህም መግዛትን ከገዛው ከእንስሳው ሁሉ መካከል አትመኝ አለች።ስለዚህም ነገር ሐዋርያት ለራስህ የምትጠላውን በባልንጀራህ ላይ አታድርግ ሚስቱንና ቤቱን እርሻዎቹንና ሥራውን ሴት አገልጋዩን ከእንስሳው ሁሉ ከጥሪቱም ሁሉ ይነጠቅ ዘንድ የሚወድ የለምና እንዲሁ እርሱም ይህን በሌላው ላይ አያድርግ፡ ሕግን ሁሉ ይፈጽም ዘንድ ታዝዟልና አለ።

፶፯ እነዚህን ኋለኞቹን ሰባት የትዕዛዝ ክፍሎች እግዚአብሔር በባልንጀራችን ላይ ፈጽሞ ክፉ ማድረግን እንዳናደርግ ከእርሱ ለእኛ ሠራ ከእርሱ ስለራሱ ቀድመው ከተሠሩ ከእኒያ ከሦስቱ ጋር ሁላቸው አሥር ክፍል እግዚአነ

የውጣ እሐቲ ቅርፀታ ወእሐቲ ኀርመታ ኢታኀልፍ እምኦሪት ወነቢያት እስከ አመ ይከውን ዝንቱ ኵሉ። ዝ ብሂል ኢተኀልፍ ትልቁ ፲ ትእዛዝ እምትእዛዘ ኦሪት እንተ ተጽሕፈት በጽላተ ሰማይ። የውጣ ብሂል ዘበዕብራይስጢ ፲ ብሂል።በዘበአሕዘ ሲራክ እንቲአነ ዘርቱዐ ይቀውም ዘእንበለ ጥውየት ኢድኑነ ርእሰ ወኢስሑብ አእጋር ከመ ባዕዳን ጥኅያት አላ ይቀውም ርቱዐ ዘበእሐቲ ፍና በከመ ርቱዓት ፍናዊሁ ለእግዚአብሔር። ማቴ፭+፲፰ ሉቃ፲፮+፲፯

፲፰ ወበእንተዝ ይቤ ኢሳይያስ እስመ ርቱዓት ፍናዊሁ ለእግዚአብሔር ጻድቃንሰ የሐውርዎን ወኃጥአንሰ ይስእንዎን። ወእግዚእነሂ ይቤ በወንጌል ይቀልል ሰማይ ወምድር ይኅልፍ እምትደቅ እሐቲ ቃል እምኦሪት። ዘሰ ያሰትት እሐተ ቃለ እምእላ ወይሜህር እምእለ የሐጸ ሕጹጸ ይከውን በመንግሥተሰማያት። ዘሰ ይሜህር ወይገብር ዐቢየ ይከውን በመንግሥተ ግሥተሰማያት። ማቴ፭+፲፱

ሆኑ። ስለዚህም ጌታችን ይህ ሁሉ እስኪ ፈጸም ድረስ ከኦሪትና ከነቢያት ቅርፂ አንዲት ጽሕፈቷም አንዲት የሆን የወጣ አታልፍም አለ። ይህም ማለት የአሥሩ ትእዛዛት ቁጥር በሰማይ ጽላት ከተጻፈች ከኦሪት ትእዛዝ ቁጥር አትጐድልም ማለት ነው።የውጣም ማለት በዕብራይስጥ ቋንቋ አሥር በእኛ የጥበብ ቁጥር የእግዚአብሔር ጐዳናዎቹ የቀኑ እንደሆኑ በአንዲት መንገድ ቀጥ ብሎ የቆመ እንጂ እንደ ሌሎች ፊደሎች ሳይጣመም ራሱን ሳያዘነብል እግሮቹም ሳይወላገዱ ቀንቶ የቆመ አሥር ማለት ነው። ማቴ፭+፲፰ ሉቃ፲፮+፲፯

፲፰ ኢሳይያስም ስለዚህ የእግዚአብሔር ጐዳናዎቹ የቀኑ ናቸውና ጻድቃን ይመላ ለሱባቸዋል ኃጢአተኞች ግን ሲሄዱባቸው ይሳናቸዋል አለ።ጌታችንም በወንጌል ከኦሪት አንዲት ቃል ከምትወድቅ ሰማይና ምድር ቢያልፍ ይቀላል ከእነርሱም አንዲቱን ቃል የሚያቃልል አሳንሶም የሚያስተምር በመንግሥተሰማያት ያነሠ ይሆናል።የሚያስተምርና የሚያደርግ ግን በመንግሥተሰማያት ታላቅ ይሆናል አለ። ማቴ፭+፲፱

፲፱ በእንተ ምንትኑ ይቤ እግዚእ ዘንተ። እኮኑ በእንተ ፲ ቃላት እለ ተጽሕፋ በሰሌዳተ እብን በአጸብዒሁ ለእግዚአብሔር ዘጽሕፈቶንሂ ጽሕፈተ እግዚእ ወግብረቶንሂ ግብረተ እግዚእ። እመሰ በእንተ ፲ ቃላት ይቤ ዘንተ አይቴ እንከ ታሌሰላ ለሰንበተ እግዚአብሔር። እስመ ሣልሲት ትእዛዝ ይእቲ በኀበ ጸታ ፲ ቃላት። ወበእንተዝ ይቤ በጽሑክ መርገመ እግዚእ ዘይቤ ዘያሰትት እሐተ ቃለ እምእላ ወይሜህር እለ የሐጸ ሕፁፀ ይከውን በመንግሥተሰማያት። እመሰ አሕፀፅከ ለሰንበተ እይሁድ እንተ ተቀርፀት በጽላተ ሰማይ አሕሰውከ ለዘአጽደቃ ወሔስኮ ለዘቀደሳ እስመ የዐርግ ዘለፋሃ ኀበ ዘለፋሁ። ወእምዝ ትቤ ብየ ወንጌለ መለኮት ለምንት ሊተ ትእዛዘ ኦሪት፡

፳ ወንጌለ መለኮትኒ አሕፀፀከ እምንኡሰ ክርስቲያን እለ ኢተጠምቁ፡ሰበ ይብል ይከውን ሕፁፀ በመንግሥተ ሰማያት ። ያዕቆብኒ ይቤ ወዘሰ ይገብሮ ለኵሉ ሕግ ወይስሕት በእሐቲ ኮነ መአብሰ በኵሉ፡ እስመ ዘይቤ ኢትሑር ብእሲተ ብእሲ ይቤ ኢትቅትል ነፍሰ። ወእመሰ ኢተሐውር ብእሲተ ብእሲ ወባሕቱ ትቀትል ነፍሰ ኮንከ ውፁአ እምሕግ። ያዕ ፪+፲-፲፩

፳፩ ወእነኒ እብል በመትልወ ዝንቱ እስመ ዘይቤ ኢታምልክ አማልክተ ዘእንበሌየ ይቤ ኢትምሐል ስመ እግዚአብሔር ፈጣሪከ ሐሰተ።ወዘይቤ ኢትምሐል ስመ እግዚአብሔር ፈጣሪከ በሐሰት ይቤ ተዘከር ለዕለተ ሰንበት እጽድቆታ ሰዱስ ዕለተ ትገብር ግብረከ ወበሳ

፲፱ ጌታ ይህን ስለምን ተናገረ፡ በእግዚአብሔር ጣቶች በደንጊያ ሰሌዳዎች ስለተጻፈ ጽሕፈታቸው የጌታ ጽሕፈት ሥራቸውም የጌታ ሥራዎች ስለሆነ ስለ አሥሩ ቃላት አይደለምን። ስለአሥሩ ቃላት ይህን ካለ እንግዲህ የእግዚአብሔርን ሰንበት ወዴት ታርቃታለህ፡ ከአሥሩ ቃላት መካከል ሦስተኛዋ ትእዛዝ ናት።ስለዚህም እነሆ ከእነርሱ አንዲቱን ቃል የሚያቃልል አሳንሰም የሚያስተምር በመንግሥተ ሰማያት ያነሰ ይሆናል ያለው የጌታ መርገም ደረሰብህ። በሰማይ ጽላት የተጻፈች የአይሁድን ሰንበት ካጐደልሀት ያከበራትን ጌታ ሐሰተኛ አደረግኸው፡ የቀደሳትንም እርሱን ነቀፍኸው የእርሷ ነቀፌታ ለእርሱ ነቀፌታ ይሆናልና።

፳ የመለኮት ወንጌል አለኝ የኦሪት ትእዛዝ ምን ያደርግልኛል ካልህም የመለኮት ወንጌልም በመንግሥተሰማያት ያነሰ ይሆናል ብሎ ካልተጠመቁት ከክርስቲያን ታናናሾች አሳነሠህ። ያዕቆብም ሕግን ሁሉ የሚፈጽም በአንዲት ግን የሚስት በሁሉም የበደለ ሆኗል። ባልወዳት ሴት አትሂድ ያለ እርሱ ነፍስ አትግደል ብሏልና፡ ባል ወዳት ሴት ባትሄድም ነፍስን ትገድላለህን ከሕግ ወጥተሀል አለ።ያዕ ፪+፲-፲፩

፳፩ እኔም ከዚህ በማስከተል ከእኔ በቀር ሌሎች አማልክትን አታምልክ ያለ እርሱ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ስም በሐሰት አትማል አለ፡በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ስም በሐሰት አትማል ያለ እርሱ የሰንበትን ቀን

ቁፅት ዕለት ተዐርፍ እስመ ትገብር ግብረከ ወበሳብዕት ዕለት ተዐርፍ እስመ ሰንበቱ ለእግዚአብሔር ይእቲ። ናሁኬ ተሰናሰለ ትእዛዛተ ጽድቅ እሑቲ በእሑቲ ወአብጽሖሙ ኀበ አጽድቆታ ለሰንበተ አይሁድ እመሰ ትክል አግንዮቶን ለቃለ ፲ ቃላት ትብልኑ ወዲበ እግዚአብሔርኒ እፄልል ባዕደ አማልክተ ወበስመ ዚአሁኒ እምሕል በሐሰት። ሰንበቶሂ ኢየዐቅብ ኢያከብር አባየ ወእምየ እቀትል ወዝሙተኒ አያፀርል ሰማዕተ ሐሰትሂ እቀጽር። ወበሠሪቅኒ እትገሐሠው ወብእሲተ ካልእየኒ እጽሕቅ ለአስሁቶታ ወቤተ ካልእየኒ እፈቱ ከመ እትዓገል ወከመ እንግሥ ኵሉ በርበሮ። ወእመሰ ትቤ ዘንተ ኢያጽሕቀኒ በእንቲአከ እስመ ኢሀሉከ ምስለ ክርስቶስ ወክርስቶስኒ ኢሀሉ ምስሌከ። ርኁቀ እምእግዚአብሔር ወእግዚአብሔርኒ ርኁቀ እምኔከ።

፹፪ ወእመሂ ትብል ፱ ትእዛዛተ አዐቅብ ወሳቲ ለባሕቲታ አጸርዕ ዐቂቦታ። ናሁኬ ይብጽሕ ላዕሌከ ዘይቤ እግዚእ ዘሰ ያስትት አሐተ ቃለ እም እላ ወይሜህር እለ የሐጻ ሕፁፀ ወይከውን በመንግሥተ ሰማያት። ወካዕበ ይብጽሐ ቃለ ሐዋርያ ዘይቤ ወዘሰ ይገብሮ ለኵሉ ሕግ ወይስህት በአሐቲ ኮነ መአብሰ በኵሉ። ያዕ ፪፥፲-፲፩

፹፫ እመሂ ትብል አይሁድኒ ይሰዕሩ ሰንበተነ ወንሕነኒ ይደልወነ ከመ ንስዐር ሰንበቶሙ። ወእንዘ እብለከ ለአይሁድሰ ይደል ዎሙ ከመ ይስዐርዋ ለሰንበትነ እንተ ይእቲ ሰንበተ ትንሣኤ እስመ ኢአምኑ በወልደ እግዚአ ብሔር ሕያው። እመሰ ኢአምኑ ልደቶ እምአብ እፎ የአምኑ ልደቶ እምድንግል። እመሰ ኢአም ኑ ልደቶ እምድንግል እፎ የአምኑ ሞቶ ወትን ሣኤሁ።ወእመሰ ኢአምኑ ሞቶ ወትንሣኤሁ እፎ ያከብርዋ ለእሑድ።ወአንተሰ ተገንሥከ እም ፍኖተ ጽልመት ውስተ ብርሃን እስመ አመንከ በክርስቶስ። ወይእዜኒ ትፈቅድኑ ትግበር ካሕደ በከመ ገብሩ እሙንቱ ካሕደ። ወእሙንቱሰ ይቤሉ ሕግ ብነ ወበከመ ሕግነ ርቱዐ ይመውት እስመ ወልደ እግዚአብሔር ረሰየ ርእሶ፡ ወበአ ንተ ኢአሚነ ትንሣኤሁኒ ወሀብዎሙ ወርቀ ለሰገራት ከመ ይበሉ መጽአ አርዳኢሁ ሌሊተ ወሠረቅዎ።

፹፬ እመሰ ተኀሥሥ ቃሕወ ምስለ አይሁድ ወትብል እሙንቱሂ ኢአምኑ በሰንበተ ትንሣኤሁ እንዘ ኢየአምን በሰንበተ አዕርፎቱ እምፍጥረተ ዓለም።ናሁኬ ገበርከ ፍልጠተ ማእከለ ፩ እግዚአብሔር። ውእቱመ ዘፈጠረ ዓለመ በሰዱስ ዕለት ወአዕረፈ በዕለት ሳብዕት። ውእቱመ ካዕበ ጥዕመ ሞተ በሥጋ ዘበዝ ዓለም ወተንሥአ በዕለተ እሑድ። ወእመሰ ትገብር

ታከብራት ዘንድ አስቀ በድስት ቀን ሥራህን ትሠራለህ በሰባተኛይቱ ቀን ግን የእግዚአ ብሔር ሰንበት ናትና ታርፍበታ አለ። እነሆ የጽድቅ ትእዛዛት አንዲት በአንዲቱ ተሳሥረ ዋል፡የአይሁድን ሰንበት ወደ ማክበርም አደረሱ ሁ። አሥሩን ቃላት ማስወገድ ከቻልህስ በእግዚ አብሔርም ላይ ሌሎች አማልክትን አጨም ራለሁ በስሙም በሐሰት እምላለሁ ሰንበቱንም አላከብርም አባትና እናቱንም አላከብርም ነፍስ እገድላለሁ ዝሙትንም አልተውም የሐሰት ምስክሮችንም እቀጥራለሁ ለመሥረቅም አታልላ ለሁ፡ የባልንጀራዬንም ሚስት ለማግኘት እተጋለሁ የባልንጀራዬን ቤት ለቀማ ግራቱንም ሁሉ ለወሰድ እመኛለሁ ትላለህን ይህንንስ ካልህ ስለ አንተ አይገደኝም ከክርስቶስ ጋር አልሆንህምና ክርስቶስም ካንተ ጋር አልሆነም ከእግዚአብሔር ርቀሀል እግዚአብሔርም ከአንተ ርቋልና።

፹፪ ዘጠኙን ትእዛዝ እጠብቃለሁ አንዲቱን ብቻዋን መጠበቋን እተዋለሁ ብትልም እነሆ ጌታ ከእነዚህም አንዲቱን ቃል የሚያቃ ልል ለሰንሶም የሚያስተምር በመንግሥተሰማ ያት ያነሠ ይሆናል ያለው ይደርስ ብሀል። ዳግ መኛም ሕግን ሁሉ የሚፈጽም በአንዲቱም የሚ ስት በሁሉ የሚበድል ሆነ ያለው የሐዋርያው ቃል ይደርስብሀል። ያዕ ፪፥፲-፲፩

፹፫ አይሁድ ሰንበታችንን ይሽራሉ እኛም ሰንበታቸውን ልንሽር ይገባናልም ካልህ እኔም እላለሁ፡ አይሁድስ በሕያው የእግዚአብሔር ልጅ አላመኑምና ትንሣኤ የሆነባትን ሰንበታችንን ሊሽሩ ይገባቸዋል፡ ከአብ መወለዱን ካለመኑ ከድንግል መወለዱን እንዴት ያምናሉ፡ ከድንግል መወለዱንስ ካላመኑ እንደምን ትንሣኤውን ያም ናሉ፡ ሞቱንና ትንሣኤውን ካላመኑስ እንዴት እሑድን ያከብሯታል።አንተ ግን ከጨለማ ወደ ብርሃን መንገድ መጥተሀል በክርስቶስ አምነ ሀልና፡አሁንም እነርሱ እንደካዱ ልትክድ ትወዳ ለህን እነርሱ ሕግ አለን እንደ ሕጋችንም ሊሞት ይገባል ራሱን የእግዚአብሔር ልጅ አድርጓልና አሉ፡ ትንሣኤውንም ላለማመን ደቀመዛሙርቱ በሌሊት መጥተው ሰረቁት እንዲሉ ለጠባቂዎች ገንዘብ ሰጡአቸው። ማቴ፳፯፥፷፫-፷፮ ዮሐ፲፱፥፯

፹፬ ከአይሁድ ጋር መከራከር ፈልገህ እነርሱ የተነሣበትን ሰንበት አላመኑም እኔም ዓለምን ከመፍጠር ያረፈባትን ሰንበት አላምንም ካልህ እነሆ በአንድ እግዚአብሔር ላይ ልዩነትን አደረግህ፡ ዓለምን በስድስት ቀን የፈጠረና በሰባተኛይቱ ቀን ያረፈ እርሱ ነው፡ ዳግመኛም በዚህ ዓለም በሥጋ ሞትን የቀመሰና በእሑድ ቀን የተነሣ እርሱ ነው። ስለ አይሁድ ክህደት

ቃሕወ በእንተ ካሕደ አይሁድ እመንቱሰ ኢየአምኑ በወልድ ዘእንበለ በአብ። ወአንተኒ ትብልኑ ኢየአምን በአብ በእንተ ዘኢአመኑ በወልድ።ናሁኬ አብጻሕከ ተቃሕምቶሙ ለአይ ሁድ ኀበ ክሕደተ ሥላሴ። ዮሐ፰+፶፩

፹፮ ንሕነሰ ነአምና ለዕለት ሳብዕት ከመ ዕለተ አዕርፎ ይእቲ እምፍጥረተ ዓለም ወነአምና ለዕለተ እሑድ እስመ ሰንበተ ትን ግኤሁ ይእቲ ለኢየሱስ ክርስቶስ። ወንእኅዝ ክልኤሆን በጽምረት በከመ አዘዙ ሐዋርያት እንዘ ይብሉ ክልኤሆን ረሰዩ ለክርስቶስ። በከመ አዕረፈ ቀዳሚ እመ ፈጸመ ፈጢረ ዓለም በዕለተ ሰንበት፡ ይእዜኒ አዕረፈ እምጻማ ወሕማም ወናመ ውስተ ከርሠ መቃብር እምሴተ ዓርብ እስከ ሌሊተ እሑድ። ቀዳሚ አክበራ በአዕርፎቱ እምፍጥረተ ዓለም፡ወይእዜኒ ቀደሳ በሞቱ ዘውእ ቱ መድኃኒተ ዓለም። ቀዳሚ ባረካ በጸጋሁ ወይ እዜኒ ዐተባ በመስቀሉ።ቀዳሚ ሰመያ ሰንበተ ዘዕብራውያን ወይእዜኒ ረሰያ ሰንበተ ለመሀይ ምናን እስመ በሞተ ዚአሁ ተቀደሰት። ዘፍ ፪+፩-፫ ዮሐ፳+፩

፹፯ አኮኑ ተዝካረ አበውኒ ቅዱሳን በዕለተ ሞቶሙ ይትገበር።ወይእዜኒ ንገብር ተዝካረ ሞቱ ለመድኃኒነ በዕለተ ሰንበት ወተዝካረ ትንሣ ኤሁኒ በዕለተ እሑድ በከመ ይቤሉ ሐዋርያት ወባሕቱ ክልኤሆን ረሰዩ ለክርስቶስ። ወእግዚ እነኒ ይቤሎሙ አርዳኢሁ አምጣነ ትበልዕዎ ለዝንቱ ኅብስት ወትሰትዩዎ ለዝንቱ ጽዋዕ ያዘክረክሙ ሞትየ ወትንሣኤየ። ኀበ አልቦ ሞተ አልቦ ትንሣኤ፡ ኀበ አልቦ ንዋም አልቦ ንቃህ፡ኀበ አልቦ ምሥራቅ አልቦ ፀሐይ፡ ኀበ አልቦ መሠረት አልቦ ቅጽር፡ ስብሐት ለእግዚአ ብሔር ለእግዚአ ሰንበታት ወአዝማን ወመዋዕል ዘንስመ ዓለም አሜን። ሉቃ፳፪+፲፱

.... /// ....

ከተከራከርህ እነርሱ በአብ ካልሆነ በስተቀር በወልድ አያምኑም አንተም በወልድ ስላላመኑ በአብ አላምንም ትላለህን፡እነሆ አይሁድን መከ ራከርህ ሥላሴን ወደ መካድ አደረሰችህ። ዮሐ፰+፶፩

፹፮ እኛ ግን ሰባተኛይቱ ቀን ዓለምን ከመፍጠር የማረፍ ሰንበት እንደሆነች እናም ናታለን፡ የእሑድንም ቀን ኢየሱስ ክርስቶስ የተነ ሣባት ሰንበት ናትና እናምናታለን።ሐዋርያት ነገር ግን ሁለቱንም ለክርስቶስ አድርጉ እንዳሉ ሁለቱንም በአንድነት እንይዛለን። ዓለምን መፍ ጠር በፈጸመ ጊዜ በሰንበት ቀን እንዳረፈ አሁን ም ከድካምና ከመከራ አረፈ፡ከዓርብ ምሽት እስከ እሑድ ሌሊት ድረስ በመቃብር ውስጥ ተኛ ቀድሞ ዓለምን ከመፍጠር በማረፍ አከበራት አሁንም የዓለም መድኃኒት በሆኑ በሞቱ ቀደሳ ት፡ቀድሞ በጸጋው ባረካት አሁንም በመስቀሉ አተማት፡ቀድሞ የዕብራውያን ሰንበት ብሎ ጠ ራት አሁንም በሞቱ ተቀድሳለችና የምእመናን ሰንበት አደረጋት። ዘፍ ፪+፩-፫ ዮሐ፳+፩

፹፯ የቅዱሳን አባቶች መታሰቢያ በዕረፍ ታቸው ቀን ይደረግ የለምን፡አሁንም የመድኃኒ ታችንን የሞቱን መታሰቢያ እናድርግ የትንሣኤ ውንም መታሰቢያ ሐዋርያት ነገር ግን ሁለተ ንም ለክርስቶስ አድርጉ እንዳሉ በእሑድ ቀን እናክብር ጌታችንም ደቀመዛሙርቱን ይህንን ኅብስት በምትመገቡት ይህንን ጽዋ በምትጠ ጡት ጊዜ ሞቴንና መነሣቴን ያስታውቃችኋል አላቸው።መሞት በሌላበት መነሣት አይኖ ርም፡ እንቅልፍ በሌለበት መንቃት የለም ምሥራቅ በሌለበት ፀሐይ አይኖርም፡ መሠረት በሌለበት አጥር አይኖርም።ለሰንበታትና ለዓመታት ለጊዜ ያትም ባለቤት ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አሜን። ሉቃ፳፪+፲፱

.... /// ....

ዘኩፋሌ

፳፯ ወመላእክተ ቅዱሳኒ ወመላእክተ ገጽ አስንበቱ ባቲ እመ አሰንበተ እግዚአብሔር ፈጺሞ ፈጠረ ዓለም።እሙንቱሰ ተፈጥሩ በዕለ ተ እሑድ ቀዳሚት ምስለ ሰማያት ልዑላን።

፳፰ ወአሰንበቶቶሙ ኮነ በዕለተ ሳብዕት ዘእሜሃ እመ ሳኒታሁ ለፍጥረተ አዳም፡ በከመ ነገሮ መልአከ ገጽ ለሙሴ በኩፋሌ መዋዕል፡ ወይቤሎ ወሀበነ ዐቢየ ትእምርተ ዕለተ ሰንበታት ከመ ንኩን እንዘ ንገብር ሰዱሰ ዕለተ ግብረ ወናሰንበት እመ ዕለት ሳብዕት እምኵሉ ግብር ወኵሎሙ መላእክተ ገጽ ወኵሎሙ መላእክተ ቅዱሳ ፪ ዘመደ ዐበይተ፡ ዘንተ ይቤለነ ናሰንበት ምስሌሁ በሰማይ ወበምድር። ወይቤለነ ናሁ አነ እፈልጥ ሊተ ሕዝበ ማእከለ ሕዝብየ ወያሰንብቱ እሙንቱ ወእቄድስ ሊተ ሕዝበ ወእባርኮሙ። በከመ ቀደስክዋ ለዕለተ ሰንበት። ወእቄድስ ሊተ ወከመዝ እባርኮ። ወይከውኑኒ ሕዝብየ ወአነ እከውኖሙ አምላኮሙ። ኩፋ፪+፩-፯

፳፱ ወኀረይክዎ ለዘርአ ያዕቆብ እምኵሉ ዘርኢኩ።ወጸሐፍክዎ ሊተ ወልደ በኵረ ወቀደ ስክዎ ሊተ ለዓለመ ዓለም። ወዕለታተ ሰንበታት አጌምሮሙ ከመ ያሰንብቱ ባቲ እምኵሉ ግብር። ወገብረ ቦቱ ትእምርተ ከማሁ በዘያሰንብቱ እሙንቱኒ ምስሌነ በዕለተ ሳብዕት ለበሊዐ ወለሰቲይ ለባርኮ ዘፈጠረ ኩሉ። በከመ ባረከ ወቀደሰ ሎቱ ሕዝበ ወያስተርኢ እምኵሉ አሕዛብ ወከመ ያሰንብቱ ኅቡረ ምስሌነ። ወገብረ ፈቃዳቲሁ ይዕርግ መዓዛሁ ሠናይ ዘይትዌከፍ ቅድሜሁ ኵሉ መዋዕለ ፳ወ፪ አርእስተ ሰብእ እምአዳም እስከነሁ ወ፳ወ፪ ዘመደ ግብር ተገብረ እስከ ዕለተ ሳብዕት። ዝንቱ ቡሩክ ወቅ ዱስ ወዝንቱ ምስለ ዝንቱ ኮነ ለቅዳሴ ወሰበ ረከት።ወተውህበ ለዝንቱ ከመ ይኩኑ ኩሉ መዋዕለ ቡሩካነ ወቅዱሳነ ዘስምዕ ወሕግ ቀዳሚ በከመ ተቀደሰ ወተባረከ በዕለተ ሳብዕት።

፴ ዘፈጠረ ሰማየ ወምድረ ወኵሉ ዘፈጠረ በሰዱስ ዕለት ወወሀበ እግዚአብሔር ዕለተ በዓለ ቅድስተ ለኵሉ ምግባሩ። ወበእንተዝ አዘዘ በእንቲአሃ ኩሉ ዘይገብር ባቲ ኩሉ ግብረ ይሙት፡ ወዘኒ ያረኵሳ ሞተ ለይሙት። ወአንተ አዝዞ ለደቂቀ እስራኤል ወይዕቀቡ ዕለተ ዛተ ወይቀድስዋ ወኢይግበሩ ባቲ ኩሉ ግብረ ከመ ኢያርኩስዋ እስመ ቅድስት ይእቲ እምኵሉ ዋዕል። ኩሉ ዘያኀምና ሞተ ለይሙት።

ከመጽሐፈ ኩፋሌ

፳፯ የምስጋና መላእክትና መላእክተ ገጽም ዓለምን ከመፍጠር ፈጽሞ እግዚአብሔር ባረፈ ጊዜ ሰንበትን አከብረዋታል። እነርሱ በመ ጀመሪያይቱ የእሑድ ቀን ልዑላን ከሆኑ ሰማ ያት ጋር ተፈጠሩ።

፳፰ ሰንበትን ማክበራቸውም አዳም በተፈጠረ ማግስት በሰባተኛይቱም ቀን ያን ጊዜ ነው፡ በዘመን ክፋይ (ኩፋሌ) መጽሐፍ መልአከ ገጽ ለሙሴ እንዲህ ብሎ እንደ ነገረው። ስድስት ቀን ሥራ እንድንሠራ በሰባተኛይቱም ቀን ከሥ ራ ሁሉ እንድናርፍ የሰንበታትን ቀን ታላቅ ምል ክት አድርጎ ሰጠን። መላእክተ ገጽና የምስጋናም መላእ ክት ሁላቸው ሁለት ታላላቅ ወገኖች ከእርሱ ጋር በሰማይና በምድር ይህንን እናከብር ዘንድ አዘዘን እንደህም አለን፡ እነሆ እኔ ከአሕዛብ መካከል ሕዝብን ለራሴ እለያለሁ እነርሱም ሰንበ ትን ያከብራሉ እኔም ሕዝቡን እቀድሳለሁ እባርካ ችኋለሁም የሰንበትን ቀን እንደቀደስኋት ለራሴ እቀድሳቸዋለሁ።እንደዚህም እባርካችኋለሁ እነር ሱ ሕዝቤ ይሆናሉ እኔም አምላካቸው እሆናቸ ዋለሁ። ኩፋ፪+፩-፯

፳፱ ካየሁት ሁሉ የያዕቆብን ዘር መረጥሁ ለራሴም የበኵር ልጅም አድርጌ ቆጠርሁት ለዘላ ለም ቀደስሁት።ከሥራም ሁሉ ያርፉባት ዘንድ የሰንበትን ቀን አመለክታቸዋለሁ። ለመብላትና ለመጠጣት ሁሉን የፈጠረ እርሱ ለማመስገን እነ ርሱን ከእኛ ጋር በሰባተኛይቱ ቀን በሚያርፉ በት ገንዘብ እንዲሁ ምልክትን አደረገበት። ለራ ሱ ሕዝቡን ለራሱ እንደባረከና እንደቀደሰ ከአ ሕዛብም ሁሉ ለይቶ እንደሚ ገለጥላቸው ከእኛ ም ጋር በአንድነት በሰንበት ያርፍ ዘንድ በጊዜ ሁሉ በፊቱ የሚቀበለውም ያማረ መዓዛው እንዲ ያርግ ፈቃዶቹን አደረገ። ከአዳም እስካሁን ድረስ ያሉ ታላላቅ ሰዎች ሃያ ሁለት ናቸው ሃያ ሁለት የፍጥረት ወገን እስከ ሰባተኛይቱ ቀን ድረስ ተፈ ጠረ።ይህ የተባረከና የተቀደሸ ነው ይህም ከዚህ ጋር ለምስጋና ለበረከት ሆነ ምስክርነቱንና ሕጉን ም የሚያደርጉ ቀድሞ በሰባተኛይቱ ቀን እንደተ ቀደሰ እንደተባረከም በጊዜ ሁሉ የተባረኩና የተቀ ደሱ እንዲሆኑ ለዚህ ተሰጠ።

፴ ሰማይና ምድርን የፈጠረ በስድስ ትም ቀን ሁሉን የፈጠረ እግዚአብሔር ለሥራው ሁሉ የተቀደሰች የበዓልን ቀን ሰጠ። ስለዚህም ሥራን የሚሠራባት ሁሉ ይሙት የሚያረ ክሳትም ሞትን ይሙት ብሎ ስለእርሷ አዘዘ፡ አን ተም የእስራኤልን ልጆች ይህችን ቀን እንዲ ጠብቁአት እንዲቀድሱአትም ሥራንም ሁሉ እንዳይሠሩባት ከዕለታት ሁሉ ይልቅ የተቀደሰች ስለሆነች እንዳያረክሱአት አዘዘ። ኃጢአት የሚ ሠራበት ሞትን ይሙት ሥራውንም ሁሉ

ወኵሉ ዘይገብር ባቲ ኵሉ ግብረ ሞተ ለይሙት ለዓለም ከመ ይዕቀቡ ደቂቀ እግዚአ ብሔር እስራኤል ዛተ ዕለተ ለትውልዶሙ ወኢይሥረዉ እምድር እስመ ዕለት ቅድስት ወዕለት ቡርክት ይእቲ:: ወኵሉ ሰብእ ዘየዐቅባ ወያሰነብት ባቲ እምኵሉ ግብር ቅዱስ ወቡሩክ ይከውን በኵሉ መዋዕል ከማነ:: ኵ፥፲፰፥፩-፯

፴፩ አይድዕ ወንግር ለደቂቀ እስራኤል ኵነኔሃ ለዛቲ ዕለት ወያሰንብቱ ባቲ ወኢይኅድግዋ በስህተተ ልቦሙ:: ኢይኩን ለገቢር ግብረ ባቲ ወኢይከውን ዘያስተርኢ ለገቢረ ባቲ ፈቃዶሙ:: ወከመ ኢያስተዳልዉ ባቲ ኵሉ ዘይትበላዕ ወዘይሰተይ ወለቀዲሐ ማይ ወለአብኦ ወለአውፅኦ ባቲ ኵሉ ዘይፀውር በአናቅጺሆሙ ዘኢያስ ተዳለዉ ሎሙ እሙንቱ በሰዱስ ዕለት ግብረ ውስተ ማኅድሪሆሙ:: ወኢያብኡ ወኢያ ውጽኡ እምቤት ቤተ በዛቲ ዕለት::እስመ ቅድስ ት ይእቲ ወቡርክት እምኵሉ ዕለተ ኢዮቤል ዘኢዮቤልዩሳት::

፴፪ ባቲ አሰንበትነ በሰማያት ዘእንበለ ይትአመር ለኵሉ ዘሥጋ ለአሰንብቶ ባቲ በምድር:: ወኢባረከ ፈጣሬ ኵሉ ወኢቀደሰ ኵሉ ሕዝበ ወአሕዛበ ለአሰንብቶ ባቲ እንበለ እስራኤልሃ ባሕቲቶ:: ሎቱ ለባሕቲቱ ወሀበ ይብልዑ ወይስተዩ ወለአሰንብቶ ባቲ ዲበ ምድር:: ወባረካ ፈጣሬ ኵሉ ዘፈጠራ ለዛቲ ዕለት ለበረከት ወለቅድሳት ወለስብሐት እምኵሉ መዋዕል:: ዝንቱ ሕግ ወስምዕ ተውህበ ለደቂቀ እስራኤል ሕግ ዘለዓለም ወትውልዶሙ::

፴፫ ካዕበ ይቤሎ መልአከ ገጽ ወናሁ ትእዛዘ ሰንበታትኒ ጸሐፍኩ ለከ ወኵሉ ፍትሐ ሕገጊሁ:: ሰዱሰ መዋዕለ ትገብር ግብረ ወእመ ሳብዕት ዕለት ሰንበቱ ለእግዚአብሔር አምላክ ክሙ ኢትግበሩ ባቲ ኵሉ ግብረ አንትሙ ወው ሉድክሙ ወአግብርቲክሙ ወአእማቲክሙ ኵሉ እንስሳክሙ ወነኪርኒ ዘኀቤክሙ::ወሰብእ ዘይገ ብር ምንተኒ ግብረ ባቲ ይሙት:: ወኵሉ ብእሲ ዘያኄምና ለዛ ዕለት ዘይሰክብ ምስለ ብእሲት ወዘኒ ይትናገር ነገረ ምግባር ከመ ይግበር ባቲ ገዒሠ ወበእንተኒ ኵሉ ሠዪጠ ወተሣዪጦ ወኢኒ ማየ ይቀድሕ ባቲ ዘኢያስተዳለወ ሎቱ በዕለተ ሰዱስ ወዘኒ አንሥአ ኵሉ ወዘይፀውር ከመ ያውጽእ እምደብተራሁ እመኒ እምቤቱ ይሙት::

፴፬ ኢትግበሩ በዕለተ ሰንበት ምንተኒ ግብረ ዘእንበለ ዘአስተዳለውክምም ለክሙ በዕለተ ሳድስ ለበሊዕ ወለሰቲይ ወለአዕርፎ ወለአሰንብቶ እምኵሉ ምግባር በዛቲ ዕለት ወለባርኮ እግዚአ ብሔር አምላክክሙ ዘወሀበክሙ ዕለተ በዓል ወዕለተ ቅድስተ ወዕለተ ቅድሳት::ወለኵሉ እስራኤል ዛቲ ዕለት በመዋዕሊሆሙ ወበኵሉ

የሚሠራበት ለዘላለሙ ሞትን ይሙት የእግዚአ ብሔር ልጆች እስራኤል ይህችን ቀን ለልጆቻ ቸው እንዲጠብቁአት ከምድር ይጥፉ የተቀደሰች ቀን የተባረከችም ዕለት ናትና:: የሚጠብቃት ከሥራም ሁሉ የሚያርፍባት ሰው በዘመኑ ሁሉ እንደኛ የተቀደሰና የተባረከ ይሆናል:: ኵ፥፲፰፥፩-፯

፴፩ የዚህችን ቀን ፍርድ ለእስራኤል ልጆች ፈጽመህ ንገር ይረፉባት በልባቸውም መሻት አይተዉአት ሥራን መሥራት አይሁ ንባት በእርሷ የሚታይ ፈቃዳቸውን ለማድረግ አይሁን:: የሚበላውንና የሚጠጣውን ሁሉ ለማ ዘጋጀት ውኃ ለመቅዳት በስድቱም ቀን በቤታ ቸው ሥራን ለራሳቸው ያለዘጋጁትን በዳጃፎ ቻቸው የተቀመጠውን ለማስገባትና ለማውጣት አይሁን በዚያች ቀን ከቤት ወደ ቤት እያስገቡ እያስወጡ ኢዮቤልዩ ከሚው ልባቸው የኢዮቤል ቅናት ሁሉ የተቀደሰች የተባረከች ናትና ::

፴፪ በእርሷ ለማረፍ በምድር ላይ ለሥጋ ለባሽ ሁሉ ሳይታወቅ በሰማያት አረፍ ንባት:ፈጣሪ ሁሉን አልባረከም ከእስራኤልም ብቻ በቀር በእርሷ ለማረፍ ሕዝብና አሕዛብን ሁሉ አልቀደሰም ይበሉና ይጠጡ በምድርም ላይ ያርፍባት ዘንድ ለእነርሱ ለብቻቸው ሰጠ:: ለበረከትና ለቅድስና ለምስጋናም ከቀናት ሁሉ ለይቶ ይህችን ቀን የፈጠራት የሁሉ ፈጣሪ ባረካት ይህ ሕግና ምስክርነት ለእስራኤል ልጆች ለልጅ ልጅ የዘላለም ሕግ ሆኖ ተሰጠ::

፴፫ ዳግመኛም መልአከ ገጽ-አለው እነሆ የሰንበቶችንም ትእዛዝ የሕጎቹንም ሁሉ ፍርድ ጻፍሁልህ ስድስት ቀን ሥራህን ትሠራለህ: ሰባተኛይቱ ቀን የአምላካችሁ የእግዚአብሐር ሰንበት ናትና እናንተም ልጆቻችሁም ወንዶችና ሴቶች አገልጋዮቻችሁ ወንዶችና ሴቶች አገልጋ ዮቻችሁ እንስሶቻችሁም ሁሉ በእናንተ ዘንድ ያለ እንግዳ ሥራን ሁሉ አትሥሩባት:ምንም ሥራ የሚሠራባት ሰው ይሙት ይህችን ቀን የሚያረክሳት ከሴት ጋር የሚተኛ መንገድ ሊሄድባት የሥራን ነገር ስለመሸጥና ስለመግዛ ትም የሚነጋገር በስድስተኛውም ቀን ያዘጋጀ ውን ውኃ የሚቀዳባት ከድንኳኑ ከቤቱም ቢሆን ያወጣው ዘንድ ሁሉንም ነገር አንሥቶ የሚሸ ከም ይሙት::

፴፬ በዚያች ቀን ለመብላትና ለመጠጣት ከሥራም ሁሉ ፈጽሞ ለማረፍ የበዓልን ቀን የቅድስናና የበረከትንም ቀን የሰጣችሁን አምላ ካችሁ እግዚአብሔርን ለማመስገን በስድስቱ ቀን ለራሳችሁ ካዘጋጃችሁት በቀር በሰንበት ቀን ምን ም ምን ሥራ አትሥሩ ይህች ቀን ለእስራኤል

መዋዕል እስመ ዐቢይ ክብር እንተ ወሀበ እግዚአብሔር ለእስራኤል ለበሊዕ ወለሰትይ ወለጸጊብ በዛቲ ዕለተ በዓል ወአዕርፎ ባቲ እም ኵሉ ግብሩ ዘእምግብረ እጓለ እመሕያው ዘእንበለ ዐጢነ ዕጣን ወለአብኦ ቍርባን ወለመሥዋዕት። ዝ ግብር ባሕቲቱ ይትገበር በመዋዕለ ሰንበታት በቤተ መቅደሱ ለእግዚአብሔር አምላክ ከሙ ከመ ያስተርእዩ ዲበ እስራኤል መባአ ወትረ ዕለተ እምዕለት ለተዝካር ዘይሠጠው ቅድመ እግዚአብሔር ወይትዌከፎሙ ለዓለም ዕለተ እምዕለት በከመ ተአዘዝከ።

፳፭ ወኵሉ ሰብእ ዘይገብር ግብረ ወዘሂ የሐውር መንገደ ወዘሂ ይትቀነይ ወፈረ ወእመሂ በቤቱ ወእመሂ በኵሉ መካን። ወዘሂ ያነድድ እሳተ ወዘሂ ይጼዓን ዲበ ኵሉ እንስሳ ወዘሂ ያነድድ በሐመር ባሕረ። ወኵሉ ሰብእ ዘይዘብጥ ወይቀትል ምንተሂ ወዘሂ የኀርድ እንስሳ ወዖፈ ወዘሂ አሥገረ እመሂ አርዌ ወዖፈ ወእመሂ ዓሣ። ወዘሂ ይጸውም ወይገብር ፀብአ በዕለተ ሰንበት ወሰብእ ዘይገብር ኵሉ ዘእምዝ ይሙት ከመ ይኩኑ ውሉደ እስራኤል እንዘ ያሰነብቱ በከመ ትእዛዘ ሰንበታተ ምድር ጸሐፍ እምውስተ ጽላት ዘወሀበኒ ውስተ እደውየ ከመ እጽሐፍ ለከ ሕገገ ጊዜ ወጊዜ ወበበኩፋሌ መዋዕሊሁ።

፳፮ ኢሳይያስኒ ይቤ ወለእመ ሜጥከ እግሪከ በሰንበት ከመ ኢትግበር ፈቃደከ በዕለተ ሰንበት ቅድስት ወትሬስዮን ትፍሥሕተ ለሰን ብታት ወቀደስኮን ለእግዚእ እግዚአብሔር ወኢታ ንሥእ እግሪከ ለግብረ እኩይ ወኢታውሥእ ሕሡመ በአፉከ ወበቃልከ ወተወከል በእግዚአ ብሔር ወያዐርገከ ዲበ በረከታ ለምድር ወይሴስ የከ ርስተ ያዕቆብ አቡከ እስመ አፉሁ ለእግዚአ ብሔር ነበበ ከመዝ።

፳፯ ወካዕበ ይቤ ኢሳይያስ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ዕቀቡ ጽድቀ ወርትዐ እስመ አልጸቀት ሕይወትየ ወበጽሐት ወተከሥተት ምሕረትየ።ብፁዕ ብእሲ ዘይገብሮ ለዝንቱ ወይት ዌከል ቦቱ ወየዐቅብ ሰንበታተ ወኢያረኵስ ወኢ ይገብር ዐመፃ። ወኢይበል ፈላሲ ዘገብአ ኀበ እግዚአብሔር ይፈልጠኒ እንጋ እምሕዝቡ። ወኢይበል ሕጽው አንስ ከመ ዕፅ ይቡስ።

፳፰ ከመዝ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ለሕፅዋን ለእመ ዐቀቡ ሰንበታትየ ወአብደሩ ዘአነ እፈቅድ ወተወከፉ በሥርዓትየ እሁቦሙ በቤትየ ወበዓረፍትየ መካነ ዘያሰሚ ዘይኄይስ እምደቂቅ ወአዋልድ ወእሁቦሙ ስመ ዘለዓለም ዘኢየኀልቅ፡ ወእመ ገብኡ ኀበ እግዚአብሔር እምከልአ ሕዝብ ወተቀንዩ ሎቱ ወአፍቀሩ ስመ

ሁሉ በዘመናቸው ሁሉ እግዚአብሔር ለእስ ራኤል ለመብላትና ለመጠጣት በዚህች የበዓል ቀን ለመመገብ በእግዚአብሔር ፊት ለዕለታትና ለሰንበታት ዕጣን ከማጠን ቁርባንና መሥዋ ዕትንም ከማቅረብ በቀር ከሰው ልጆች ሥራ ሁሉ በእርሷ ለማረፍ የሰጣት ናትና። ይህ ሥራ ብቻ በሰንበት ቀን በአምላካችሁ በእግዚአብሔር ቤተመቅደስ ይደረጋል እስራኤል ቀን በቀን በእግዚአብሔር ፊት ለመታሰቢያ የሚቀርብ ሥጦታን ያቅርቡ፡ እርሱም ዘወትር ለዘላለም ይበቀላቸዋል።

፳፭ ሥራ የሚሠራ ሰው ሁሉ መንገድም በቤቱም ቢሆን በሁሉም ሥፍራ ቢሆን ሊያገለግል የተሰማራ እሳት ያነደደ በእንስ ሳትም ሁሉ ላይ የተጫነ በባሕር ላይም በመር ከብ የሚጓዝ ምንም ምን ቢሆን መትቶ የሚገ ድል እንስሳ ወይም ወፍ የሚያርድ አውሬም ቢሆን ወፍም ቢሆን ዓሳም ቢሆን ያጠመደ የጾመ በሰንበትም ቀን ጦርነት ያደረገ ከእነዚህ ሁሉ መካከል የሆነውን የሚያደርግ ሰው ይሙ ት የእስራኤል ልጆች እንደታዘዘ ሰንበትን እያከ በሩ ይኖሩ ዘንድ የጊዜንና የዘመናትን ሕግ በየክ ፍሉ እጽፍልህ ዘንድ በእጆቼ በሰጠኝ በጽላቱ ውስጥ ጻፍ።

፳፮ ኢሳይያስም አለ በተቀደሰች ሰንበት ቀን ፈቃድህን እንዳታደርግ እግርህን በሰንበት ከሰበሰብህ ሰንበቶችንም ለደስታ ካደረ ግህ ጌታ እግዚአብሔርንም ካመሰገንሸው እግር ህን ክፉ ለማድረግ አታንሣ በአንደበትህና በቃልህ ክፉ ነገርን አትናገር በእግዚአብሔር ታመን ወደ ምድር በረከትም ያደርስህል በአባትህ በያቆብም ርስት ይመግ ብሀል የእግዚአብሔር አንደበት እንዲህ ተናግሯልና።

፳፯ ዳግመኛም ኢሳይያስ አለ፡ እግዚ አብሔር እንዲህ ይላል እውነተኛ ቅንነትን ያዙ ሕይወቴ ፈጽማ ደርሳለችና ምሕረቴም ተገለጠች ይህን የሚያደርገው በእርሱ የሚታመን ሰንበ ቶችን የሚጠብቅ የማያረክሳቸው ዓመፃንም የማ ያደርግ ሰው ንዑድ ክቡር ነው፡ወደ እግዚአብ ሔር የተመለሰም መጻተኛ እንጃ ከወገኖቹ ይለየ ኝ ይሆን አይበል እግዚአብሔርም ጃንደረባም እንደደረቀ እንጨት ነኝ አይበል ።

፳፰ እግዚአብሔር ጃንደረቦችን እንዲህ ይላቸዋል ሰንበቶቼን ከጠበቁ እኔም የምሻ ውን ከመረጡ ሥርዓቴን ከታገሡ በቤቴ በቅጽሬም ከወንዶችና ከሴቶች ልጆች ይልቅ ስም የሚያ ስጠራ የዘላለም ስም እሰጣቸዋለሁ። ከሌላም ወገን ወደ እግዚአብሔር ተመልሰው ከተገዙ ለት የእግዚአብሔርንም ስም ከወደዱ ወንዶችና

እግዚአብሔር ወኮንም አግብርቲሁ ወእእማቲሁ ወለኵሎሙ እለ የዐቅቡ ሰንበትየ ወኢያረኵሱ ወይትኄገሡ በሥርዓትየ አበውኦሙ ደብረ መቅደስየ ወአስተፈሥሖሙ በቤተ ጸሎትየ። ወይከውን ኀሩየ መሥዋዕት ወቍርባንየ ወቤትየኒ ቤተ ጸሎት ይሰመይ ይቤ እግዚአብሔር ለኵሉ አሕዛብ።

፳፱ ኤርምያስኒ ይቤ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ዕቀቡ ነፍስክሙ ወኢታንሥኡ ምንተኒ ፆረ በዕለተ ሰንበት ወኢትባኡ እንተ አንቀጸ ኢየሩሳሌም ወኢታውፅኡ ፆረ እምአብያቲክሙ በዕለተ ሰንበት ወኵሉ ግብረ ኢትግበሩ ወቀድሱ ዕለተ ሰንበታት ወኵሉ ግብረ ኢትግበሩ በከመ ኣዘዝክዎሙ ለአበዊክሙ። ወኢሰምዑኒ ወኢያጽምኡኒ በእዘኒሆሙ ወአግዘፉ ክሳዶሙ ወእም አበዊሆሙ ከመ ኢይስምዑ ወአበዩ ተግሣጽየ። ወይእዜኒ እመ ሰማዕክሙ ይቤ እግዚአብሔር ወኢያብኡ ፆረ እንተ ኆኅቲሃ ለዛ ሀገር በዕለተ ሰንበት ወቀደስክሙ ዕለተ ሰንበት ወኢገበርክሙ ኵሉ ግብረ ወትበውኡ እንተ አናቅጺሃ ለዛ ሀገር ነገሥት ወመሳእክት እለ ትነብሩ ዲበ መንበረ ዳዊት። ወትጼዐኑ ዲበ ሠረገላ ወአፍራሲሆሙኒ እሙንቱ ወመሳእክቲሆሙኒ ሰብአ ይሁዳ ወእለ ይነብሩ ኢየሩሳሌም ወእምእለ ትነብሩ ዛ ሀገር ለዓለም። ወያመጽኡ እምአህጉረ ይሁዳ ወእምአድያመ ኢየሩሳሌም ወእምብሔረ ምድያም ወእምአሕቃላት ወእም አድባር ወእመንገለ ሰሜን ወያመጽኡ መሥዋዕተ ወቍርባነ ወመና ወስኂነ ወያመጽኡ አኰቴተ ለቤተ እግዚአብሔር። ወእመኒ ኢሰማዕክሙኒ ወኢቀደስክሙ ዕለተ ሰንበት ወአባእክሙ ፆረ በአናቅጺሃ ለኢየሩሳሌም በዕለተ ሰንበት አነድድ እሳተ ላዕለ ኆኃቲሃ። ወትበልዕ አብያቲሃ ለኢየሩሳሌም ወኢትጠፍእ።

፲ ዕዝራኒ ይቤ ወወረድከ ውስተ ደብረ ሲና ወተናገርከሙ እምሰማይ ወመራሕኮሙ ኵነኔ ጽድቅ ወሕገ ርቱዐ ወትእዛዘ ወሥርዓተ ሠናየ ወአርአይኮሙ ሰንበተከ ቅድስተ ወአዘዝኮሙ በእደ ሙሴ ገብርከ ትእዛዘ ወሕገ ወሥርዓተ።

፲፩ ወካዕበ ይቤ ዕዝራ ካልእ ዘመንግሥተ ቂሮስ ወእኮ ሱቱኤል ውእተ አሚሬርኢኩ በይሁዳ እንዘ ያከይዱ ወይነ በዕለተ ሰንበት ወይጕንኩ ከላስስተ ወይጽዕኑ ላዕለ አድግ ወይነኒ አስካለኒ ወበለሰኒ ወኵሉ ዘያእትው ኢየሩሳሌም፡ ወአስማዕኩ ላዕሌሆሙ አመ ሤጡ ወነበርኩ ወእምጸእኩ ዘኒ ወባዕደኒ ኵሎ ተግባርሙ። ወሤጡ በሰንበት ለደቂቀ ይሁዳ ወኢየሩሳሌም።

ሴቶች አገልጋዮችም ከሆኑት ሰንበቴንም ለሚጠብቁ ሁላቸው ለማያረክሱ ሥርዓቴንም ለሚታገሱ ወደ ማደሪያዬ ተራራ አስገባ ቸዋለሁ በጸሎት ቤቴም ደስ አሰኛቸዋለሁ መሥዋዕቴና ቁርባኔም የተመረጠ ይሆናል፡ ቤቴም የጸሎት ቤት ይባላል አለ እግዚአብሔር ለአሕዛብ ሁሉ።

፳፱ ኤርምያስም አለ፡ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ነፍሳችሁን ጠብቁ በሰንበትም ቀን ምንም ሸክም አታንሱ ከኢየሩሳሌም በስተውጭ አትውጡ ከቤቶቻችሁም በሰንበት ቀን ሸክም አታውጡ ሥራን ሁሉ አትሥሩ እነርሱ አልሰሙኝም በጆሮአቸውም አላደመጡኝም ፡እንዳይሰሙም ከአባቶቻቸውም ይልቅ አንገታቸውን አደነደኑ፡ተግሣጼን አንቀበልም አሉ።አሁንም ከሰማችሁ እግዚአብሔር ብሰንበት ቀን ወደዚህች ከተማ ደጃፍ ሸክምን አያስገቡ ይላል። እግዚአብሔር የሰንበትን ቀን ቀደሳችሁ ሥራችሁንም ሁሉ አልሠራችሁም በዳዊትም ከተማ የምትኖሩ ነገሥታትና አለቆች ወደዚያች ሀገር በዳጃፎቿ ትገባላችሁ በሰረገላ ላይ ትቀመጣላችሁ ፈረሶቻቸውም እነርሱ ናቸው አለቆቻቸውም የይሁዳ ሰዎች በኢየሩሳሌም የሚኖሩ ናቸው ።በዚያችም ሀገር ለዘላለም ትኖራላችሁ ከይሁዳ አገሮች የኢየሩሳሌምም አውራጃዎች ከምድያምም ሀገር ከበረሀዎች ከተራሮችም ከወደ ሰሜን መሥዋዕትና ቁርባንን እጅ መንሻ ሽቱም ያመጣሉ ለእግዚአብሔር ቤት ቁርባንን ያመጣሉ ካልሰማችሁኝ ግን የሰንበትንም ቀን ካልቀደሳችሁ በሰንበትም ቀን በኢየሩሳሌም በሮች ሸክምን ካስገባችሁ በደጃፎቿ ላይ እሳትን አነዳለሁ የኢየሩሳሌምንም ቤቶቿን ትበላለች አትጠፋምም።

፲ ዕዝራም ወደ ሲና ተራራ ወጣህ ከሰማይም ተናገርኻቸው በእውነተኛ ፍርድ በቀናም ሕግ በትእዛዝ ባማረም ሥርዓት መራሀቸው የተቀደሰች ሰንበትህንም አሳየሀቸው በአገልጋይህም በሙሴ እጅ ትእዛዝንና ሕግን ሥርዓትንም አዘዝሀቸው አለ።

፲፩ ዳግመኛም ሱቱኤል ያይደለ በቂሮስ መንግሥት የነበረ ሁለተኛው ዕዝራ እንዲህ አለ ያን ጊዜ በይሁዳ በሰንበት ቀን ወይን ሲቆርጡ አየሁ፡ ነዶዎችንም ከመሩ በአህያም ላይ ጫኑ ወይንም ዘለላም በለስም ሁሉንም ወደኢየሩሳሌም አስገቡ፡ በሸጡትም ጊዜ በእነርሱ ላይ ተናገርሁ፡ተቀመጥሁ ይህንንም ሌላውንም ሥራቸውን ሁሉ አመጣሁ፡ በሰንበትም ለይሁዳና ለኢየሩሳሌም ልጆች ሸጡ።

፲፯ ወተላኰይክዎሙ ለደቂቀ ይሁዳ
ወለዐበይቶሙ ወእቤሎሙ ምንትኑ ዝ ነገር
እኩይ ዘትገብሩ አንትሙ ወታኄምኑ ዕለተ ሰንበ
ት። አኮኑ ከመዝ ገብሩ አበዊነ ወአምጽአ እግዚ
አብሔር ላዕሌሆሙ ወላዕሌነ ኵሉ ዘእኪተ
ወላዕለ ዛቲ ሀገር። ወአንትሙኒ ትዌስኩ መን
ሡተ ላዕለ እስራኤል ወታኄምኑ ሰንበቶ። ወእም
ዝ ሶበ አቀሙ ኆኅቲሃ ለኢየሩሳሌም እንበለ
ትብአ ሰንበት አዘዝክዎሙ ይዕጽዉ ኆኅታ።
ወእቤሎሙ እም ከመ ኢትለፈት ሰንበት ኢታ
ርኅዉ።ወአዕቀብኩ ኆኅታ ከመ አልቦ ዘይበውእ
በዕለተ ሰንበት እንዘ ይጸውር።

፲፰ ወነበሩ ኵሎሙ አፍአ እምነ
ኢየሩሳሌም ወሀየ ገብሩ ምሥያጠ። ወእቤሎሙ
ምዕረ ካዕበ ለመዐትኑ ትገብሩ እንተ ገጸ አረፍት
አፍአ። ለእመኬ ደገምክሙ እምዮም እነሥእ
እዴየ ላዕሌክሙ ወአምጽኡ ውእተ አሚረ በሰን
በት።ወእቤሎሙ ለሌዋውያን እለ አንጽሑ ርእሶ
ሙ ወመጽኡ ወዐቀቡ አናቅጸ ይቀድሱ ዕለተ
ሰንበት።
፲፱ ሕዝቅኤልኒ ይቤ ወወሀብክዎሙ
ሕግየ ወሥርዓትየ ነገርክዎሙ ኵሉ ለእመ
ገብሮ ሰብእ ዘየሐዩ ቦቱ፡ ወወሀብክዎሙ ሰንበ
ታትየ ዘይከውኖሙ ትእምርተ በማእከሎሙ
ከመ አርእዮሙ ከመ አነ እግዚአብሔር ዘእቄድ
ሶሙ።ወእቤሎሙ ለቤተ እስራኤል በገዳም በትእ
ዛዝየ ሑሩ። ወኢሖሩ ወዐለዉ ሕግየ ዘእምገብሮ
ሰብእ እንተ የሐዩ ቦቱ። ወአርኰሱ ሰንበታትየ
ፈድፋደ።ወእቤ እክዑ መዓትየ ላዕሌሆሙ በገዳ
ም ወአጠፍኦሙ። ወነገርኩ ከመ ኢይርኰስ
ስምየ ዘላዕለ ኵሉ በቅድመ አሕዛብ ዘአውፃዕ
ክዎሙ እምድረ ግብጽ በቅድመ አዕይንቲሆሙ።

፳ ወአነ አንሣእኩ እዴየ ላዕሌሆሙ
በገዳም ለዝላፉ ከመ ኢያበውኦሙ ውስተ ይእቲ
ምድር እንተ ወሀብክዎሙ ምድረ ዘያውኅዝ
ሐሊበ ወመዐረ እንተ ትጥዕም እምኵሉ ምድ
ር።ወሶበ ዐለዉ ሕግየ ወኢሖሩ በትእዛዝየ ወአር
ኵሱ ሰንበታትየ ወሖሩ በኀሊና ልቦሙ። ወምሕ
ኮሙ ዐይንየ ከመ ኢይደምስሶሙ ወኢገበርኩ
በዘአኅልቆሙ በገዳም። ወእቤሎሙ በገዳም ኢት
ሑሩ በግዕዘ አበዊክሙ ወኢትዕቀቡ ሥርዓቶሙ
ወኢትደመሩ በጌጋዮሙ ወኢትርኵሱ።

፳፩ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ።
በትእዛዝየ ሑሩ ወሕገ ዚአየ ዕቀቡ ወግበርዎ።
ወሰንበታትየ ቀድሱ ወይኩን ትእምርተ ማእከ
ሌየ ወማእከሌክሙ ከመ ታእምሩ ከመ አነ
እግዚአብሔር አምላክክሙ። ወአምረሩኒ ምስለ
ደቂቆሙ ወኢሖሩ በትእዛዝየ ወኢዐቀቡ ሕግየ
ወኢገብርዎ ለእመ ገብሮ ሰብእ የሐዩ ቦቱ። ወአ
ርኰሱ ሰንበታትየ።ወእቤ እክዑ መዐትየ ላዕለ

፲፯ እኔም የይሁዳን ልጆች ታላላ
ቆቻቸውን ተሟገትኋቸው አልኋቸው እናንተ
የምታደርጉት ይህ ክፉ ነገር ምንድር ነው
የሰንበትንም ቀን አረከሳችሁ አባቶቻችን እንዲህ
አድርገው እግዚአብሔር በእነርሱ ላይ በእኛም
ላይ ክፉ የሆነውን ያደረገ አይደለምን፡ እናንተም
በእስራኤል ላይ ጥፋትን ትጨምራላችሁ ሰንበ
ቱንም ታረክሳላችሁ ከዚህም በኋላ ሰንበት ሳት
ገባ የኢየሩሳሌምን ደጃፎቿን ባቆሙ ጊዜ በሯን
ይዘጉ ዘንድ አዘዝኋቸው፡ ሰንበትካላፈች አትክ
ፈቱ አልኋቸው በሰንበትም ቀን ተሸክሞ የሚገባ
እንዳይኖር ደጆቿን አስጠበቅሁ።

፲፰ ሁላቸው ከኢየሩሳሌም
በስተውጭ ተቀመጡ በዚያም ገበያ አደረጉ።
እኔም ሁለተኛ ጊዜ ፈጽሜ ከቅጽሩ በስተውጭ
የምታደርጉት ለመዓት ነውን ከዛሬም በኋላ ከደ
ገማችሁ እጄን በላያችሁ አነሳለሁ፡ ያን ጊዜም
በሰንበት አምጡ ራሳቸውን ያነጹትን ሌዋው
ያንንም አልኋቸው፡ እነርሱም የሰንበትን ቀን
ይቀድሱ ዘንድ መጥተው በሮቿን ጠበቁ።
፲፱ ሕዝቅኤልም አለ ሕጌንና ሥርዓ
ቴን ሰጠኋቸው፡ ሰው ቢያደርገው የሚድንበትን
ሁሉ ነገርኋቸው፡እኔ የምቀድሳቸው እግዚአብ
ሔር እንደሆንሁ አሳያቸው ዘንድ በመካከላቸው
ምልክት የሚሆኑአቸውን ሰንበቶቼን ሰጠኋቸው
የእስራኤልንም ቤት በምድረበዳ በትእዛዜ ሂዱ
አልኋቸው አልሄዱም።ሰው ቢያደርገው የሚድን
በትንም ሕጌን ተላለፉ ሰንበቶቼንም አብዝተው
አረከሱ እኔም በምድረበዳ ቁጣዬን በላያቸው
አፈሳለሁ አጠፋቸውማለሁ አልሁ። በሁሉ ላይ
ያለ ስሜ እንዳይረክስ በዓይኖቻቸው ፊት በግብ
ጽ ምድር ባወጣኋቸው በአሕዛብ ፊት ተና
ገርሁ።
፳ እኔም ወደ ሰጠኋቸው ከምድር ሁሉ
ወደምትጣፍጥ ወተትና ማርን ወደምታፈስ
ወደዚያች ምድርን ፈጽሞ እንዳላስገባቸው በምድ
ረ በዳ እጄን በላያቸው አነሳሁ፡ ሕጌን በተላለፉ
በትእዛዜም ባልሄዱ ሰንበቶቼን ባረከሱ በልባ
ቸውም አሳብ በተመላለሱ ጊዜ እንዳላጠፋቸው
ዓይኔ ራራላቸው በምድረ በዳም አጠፋቸው ዘን
ድ አለዳረግሁም፡ በምድረበዳ በአባቶቻችሁ ልማ
ድ አትሂዱ ሥርዓታቸውን አትከተሉ በበደላ
ቸውም አትተባበሩ አትርከሱም።

፳፩ እኔ አምላካችሁ እግዚአብሔር ነኝ
በትእዛዜ ሂዱ ሕጌንም ጠብቁ አድርጉትም
ሰንበቶቼንም ቀድሱ እኔም አምላካችሁ እግዚአ
ብሔር እንደሆንሁ ታውቁ ዘንድ በእኔና በእናንተ
መካከል ምልክት ይሁን ከልጆቻቸው ጋር
አስመረሩኝ በትእዛዜ አልሄዱም ሰው ቢያደ
ርገው የሚድንበት ሕጌን አልጠበቁም አላደረ
ጉትምም ሰንበቶቼን አረከሱ እኔም ቁጣዬን

ሆሙ ወእሠልጥ መቅሠፍትየ ዲቤሆሙ በገጻሆ

፳፮ ወካዕበ ይቤ ሕዝቅኤል ወእንግእኩ እዴየ ላዕሌሆሙ በገጻም ከመ እዝርዎሙ ውስተ በሐውርት እስመ ኢገብሩ ሕግየ ወኀደጉ ትእዛዝየ ወአርኰሱ ሰንበታትየ ወእትለዉ ዓይኖሙ ድኅረ ኀሊና አበዊሆሙ። ወአነ ወሀብክ ዎሙ ሕገ ዘኢኮነ ሠናየ ወኲነኔ ዘኢየሐይዉ ቦቱ።ወአረኰሶሙ በመባእሙ ሶበ አምጽኡ ሊተ ኲሉ ዘይፈትሕ ማኅፀነ እሙ እማስኖሙ ከመ ያእምሩ ከመ አነ እግዚአብሔር።

፳፯ ወካዕበ ይቤ ነበበኒ እግዚአብሔር ወይቤለኒ ወልደ እጓለ እመሕያው ተዋቀሣ ለሀገረ ደም ወንግራ ኲሉ ጌጋያ ወበላ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር።ኦ ሀገር ትክዑ ደመ በማእከላ ከመ ትብጻሕ ዕለታ ወትገበር ላቲ ጣዖተ ከመ ትርኲስ በደሞሙ ለእለ ከዐው ላዕሌሃ ወትደቅ። ወረኰስኪ በጣዖትኪ ዘገበርኪ አቅረብኪ መዋዕለኪ ወአብጻሕኪ ዕድሜ ዓመትኪ። በበይነ ዝንቱሂ ረሰይኩኪ ጽዕልተ በኀበ አሕዛብ ወሥላቀ በኲሉ በሐውርት ዘቅሩባኪ ወዘርኁቅኪ ወይስሕቁ ላዕሌኪ እስመ ረኲስኪ።እምድኅረ እስ ማዕከኪ ወአብዛኅኪ ኃጢአተኪ። ወናሁ መኳንንቲሆሙ ለቤተ እስራኤል ኲሎሙ ምስለ እንተ አዝማዲሆሙ ተደመሩ በውስቴትኪ ከመ ይክዐው ደመ አቡሆሙ ወእሞሙ ወይጽዕልዎሙ ለአዝማዲሆሙ ወግፍዩ ፈላሴ ወይገፍዑ በውስቴትኪ ወይትኤገሉ እቤረ ወእጓለ ማውታ በውስቴትኪ። ወመነኑ ቅድሳትየ ወአረኰሱ ሰንበታትየ።

፳፱ ወካዕበ ይቤ ወነበበኒ እግዚአብሔር ወይቤለኒ ወልደ እጓለ እመሕያው በሎ እንቲ ምድር ኢትዘንሚ ወኢይወርድ ጠል ላዕሌኪ በዕለተ መንሱት። እስመ መላእክቲሃ በማእከላ ይጥኅሩ ወይመስጡ ወየሀይዱ ወይትዔገሉ ወይውኅጥዋ ለነፍስ ወይነሥኡ ሕልያነ ወበዘኃ መበለታትኪ።ወካህናትሂኒ ዐለዉ ሕግየ ወአር ኰሱ ቅድሳትየ በማእከለ መቅደስየ። ወኢተገ ኀሡ እምርኲስ ወቦኡ ማእከለ ርኩስ ወንጹሕ ወይከድኑ አዕይንቲሆሙ እምሰንበታትየ ወአር ኰሱ ሊተ በማእከሎሙ። ወመላእክቲሃኒ በማእ ከላ ከመ ተኩላት መሠጥ ይመስጡ ከመ ይክዐ ዉ ደመ ወይሂዱ ወይትዔገሉ።

፩ ናሁኬ እስትጉቡእ ቃለ ነቢያቲሁ ለእግዚአብሔር በእንተ ዑቃቤሃ ለሰንበት። ወከመሂ ኢንበል ነቢያትሰ አዘዙ ላቲ ዕረፍተ እስመ ሰንበቶሙ ይእቲ ወበሐዋርያት ተፀርዐ እኩበርታ።ወእሙንቱሂ ይቤሉ በትምህርተ ዲድ ስቅልያሆሙ። በእንተ ዘከመ መፍትው ናዕርፍ በሰንበታት ወናጽምእ ቃለ ቅዱሳት መጻሕፍት

በላያቸው አፈስሳለሁ መቅሰፍቴንም በምድረበዳ በእነርሱ ላይ እፈጽማለሁ አልሁ።

፳፮ ዳግመኛም ሕዝቅኤል አለ ሕጌን አላደረጉምና ትእዛዜንም ትተዋልናስን በቶቼንም አርክሰዋልና ዓይናቸውንም ከአባቶ ቻቸው በኋላ አስከትለዋልና በየሀገሩ እበትናቸው ዘንድ በምድረበዳ እጄን በላያቸው አነሳሁ። እኔም መልካም ያልሆነውን ሕግ የማይድኑበትንም ፍርድ ሰጠኋቸው፡ የእናቱን ማኅፀን የከፈተውን ሁሉ ባመጡልኝ ጊዜ መባቸውን አረከሳለሁ ፡ እኔም እግዚአብሔር እንደሆንሁ ያውቁ ዘንድ አጠፋቸዋለሁ።

፳፯ ዳግመኛም አለ እግዚአብሔር ተነጋገረኝ አለኝም የሰው ልጅ ሆይ የደምን ሀገር ውቀሳት በደሏንም ሁሉ ንገራት እግዚአብሔርም ቀኗ እንዲደርስ ጣዖትንም ለራሷ ልታደርግ ደምን በመካከሏ የምታፈስ ሀገር ደምን በላይዋ ባፈሰሱት ሰዎች ደም ትርከስ ትውደቅም። በሠ ራሽው በጣዖትሽ ረከስሽ ዘመንሽን አቀረብሽ ዕድሜሽን አሳጠርሽ። ስለዚህም በአሕዛብ ዘንድ የተናቀች በቅርብሽና በሩቅሽ ባሉትም ሀገሮች ሁሉ ዘንድ መዘባበቻ አደረግሁህ አንቺም ላይ በ ይስቃሉ ከነገርሁሽ በኋላ ረከሰሽልና ኃጢአት ሽንም አበዛሽ እነሆ የእስራኤል ቤት ገዢዎች ሁላቸው ከዘመዶቻቸው ጋር የአባቶቻቸውንና የእናቶቻቸውንም ደም ሊያፈሱ ዘአንቺ ተሰበ ሰቡ፡ ዘመዶቻቸውንም ይሰድቡአቸዋል መጻተኛ ውን ግፍ ባንቺ ግፍን ያደርጋሉ ባልቴትዋን የሙቱንም ልጅ በአንቺ ይነጥቃሉ ቅድስናዬን ናቁ ሰንበቶቼንም አረከሱ።

፳፱ ዳግመኛም እንዲህ አለ እግዚአብሔር ተናገረኝ አለኝም የሰው ልጅ ሆይ አንቺ ምድር ዝናም አይዘንብብሽ ጠልም በጥፋት ቀን በላይሽ አይውረድ አለቆቿ በመካ ከል ይሞሁሉና ይነጥቃሉ ይቀማሉ ነፍስንም ይውጡአታል መማለጃ ይቀበላሉ መበለቶችሽም በዙ ከህናቶቿም ሕጌን አፈረሱ የተቀደሰውን በመቅደሴ ውስጥ አረከሱ ከርኩሰት አልተለዩም በረከሰውና በንፁህ መካከል ገቡ ዓይናቸውንም ከሰንበቶቼ ከደኑ ስሜንም በመካከሏ እንደነጣቂ ተኩላዎች ደምን ሊያፈሱ ሊቀሙና ሊነጥቁ ይደፋፈራሉ።

፩ እነሆ ሰንበትን ስለመጠበቅ የእግዚአብሔር ነቢያት ቃል ተሰበሰበ፡ ነቢያትስ ሰንበታቸው ስለሆነች በርሷ ማረፍን አዘዙ፡ በሐዋርያት ግን እርሷን ማክበር ቀርቷል እንዳ ንልም እነርሱም በዲድስቅልያ ትምህርታቸው በሰንበቶች እናርፍ ዘንድ ፈቃዱን እንድናደርግ የእግዚአብሔር ቃል ስለኛ የተቀበላቸውን መከራ

ከመ ንግበር ፈቃዶ ወንዜከር ሕማማቲሁ ዘገብረ በእንቲአነ እግዚአብሔር ቃል።

፺፭ እግዚአብሔር አኃዜ ኵሉ ዘፈጠረ ዓለመ በኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒነ ወሠርዐ ሰንበተ ወአዕረፈ ባቲ እምኵሉ ግብሩ። ወለነኒ አዘዘነ ናዕርፍ እምኵሉ ግብረ እደዊነ ወንኩን ድልዋነ ለተቀንዮ ገቢረ ትእዛዛቲሁ። ወገበርከ ለነ መዋዕለ በዓላት ፍሥሓ ለነፍሳቲነ ወንዜከር ኪነ ጥበቡ ዘሠምረ እግዚአብሔር ቃል ይትወለድ እምብእሲት በእንቲአነ። ወአስተርአየ ገሀደ በዝ ግብር። ወተጠምቀ ከመ ሰብእ እንዘ አምላክ ውእቱ ወተዐገሠ ሕማማተ መስቀል ወሞተ ወተንሥአ እሙታን በዐቢይ ኃይሉ።

፺፮ ወበእንተዝ ንሕነኒ ንግበር በዓለ ዕለተ ትንሣኤሁ ቅድስተ ወናክብር እሑደ ሰንበት ንሰብሕ ወንዘምር ለዘሞኦ ለሞት። ወአብርሀ ኵሉ ዓለመ ወጸገወነ ክብረ ወስብሐተ ዘእንበለ ሙስና።ወአስተጋብኦሙ ለዝርዋን ሕዝብ ወረሰዮሙ ይኩኑ ፩ መርዔተ ንጹሐ ወባረከ ኅዕሊሆሙ በከመ ባረኮ ለእስራኤል።

፺፯ አንተ እግዚኦ ዘአውጻእኮሙ ለአበዊነ እምድረ ግብጽ ወባላሕኮሙ እምቅኔ መሪር ወአድኅንኮሙ እምባሕር ወእምግብረ ግን ፋል። ወአውፃእኮሙ እም ትምልክተ ፈርዖን ወሠራዊቱ ወአኅለፍኮሙ ባሕረ እንተ የብስ ወሴሰይኮሙ በገዳም እምኵሉ ሠናያት ወሠራ ዕከ ሎሙ ሕገ ፲ ቃላት ዘነበብከ በቃልከ ወጸሐ ፍከ በእዴከ ወአዘዝኮሙ ያዕርፉ በዕለተ ሰንበት ከመ ይግነዩ ለከ ወይድኅኑ እምኵሉ እኩይ ዘአሰርኮሙ በቃለ ተግሣጽ ወአስተጋባእኮሙ ወአባእኮሙ ውስተ ቤተ መቅደስከ። ወበእንተዝ አዘዘነ ናዕርፍ በኵሉ ሰናብት እስመ በዕለተ ሰንበት አዕረፈ እግዚእነ እምኵሉ ግብሩ።

——— /// ———

ምች እንድናስብ የቅዱሳት መጻሕፍትን ቃል እንሰማ ዘንድ የተገባ እንደሆነ ተናግረዋል።

፺፭ እግዚአብሐር ሁሉን የያዘ በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ቃልነት ዓለምን የፈጠረ ነው ሰንበትን ሠራ ከሥራውም ሁሉ እንድናርፍ ትእዛዙንም ለማድረግ ለመገዛት የተዘጋጀን እንድንሆን አዘዘን፡ የበዓላትን ቀን ስለ ውነታችን ደስታ ሲሆኑ እግዚአብሔር ቃል ስለ እኛ ከሴት ይወለድ ዘንድ የወደደበትን ጥበቡን እንድናስብ ሠራልን። በዚህም ሥራ በግልጥ ታየ አምላክ ሲሆን እንደሰው ተጠመቀ የመስ ቀልንም መከራዎች ታገሰ ሞተ በታላቅም ኃይል ከሙታን ተለይቶ ተነሣ።

፺፮ ስለዚህ እኛም የተቀደሰች የትን ሣኤውን በዓል እናድርግ የእሑድንም ሰንበት እናክብር ሞትን ሳቸነፈው ምስጋና እናቅርብ እንዘምርለትም ዓለምን ሁሉ አበራ ለእኛም የማይጠፋ ፍጹም ክብርን ሰጠን የተበተኑትንም ወገኖች ሰበሰባቸው አንድ ንጹህ መንጋም ይሆኑ ዘንድ አደረጋቸው። እስራኤልን እንደባረከው ባረካቸው።

፺፯ አቤቱ አባቶቻችንን ከግብጽ ምድር ያወጣሀቸው አንተ ነህ ከጽኑ አገዛዝ ታደግሀ ቸው ከባሕር ጣዖትንም ከማምለክ አዳንሀቸው ፈርዖንና ለሠራዊቱም ከመገዛት አወጣሀቸው፡ ባሕሩን በደረቅ አሳለፍሀቸው በምድረበዳም ከቸር ነትህ ሁሉ የመገብሀቸው በቃልህ የተናገርኸውን ሕግ ሠራሀላቸው ለአንተም እንዲገዙ ከክፋም ሁሉ ይድኑ ዘንድ በሰንበት ቀን ያርፉ ዘንድ አዘዝሁአቸው።በተግሣጽ ቃል አሠርሀቸው፡ ሰበ ሰብሀቸው፡ወደ ቤተመቅደስህም አስገባሀቸው፡ ስለዚህም በሰንበት ቀናች ሁሉ እንድናርፍ አዘዘ ን በሰንበት ቀን ጌታችን ከሥራው ሁሉ አርፋ ልና።

——— /// ———

ትእዛዝ ዘጴጥሮስ ወጳውሎስ

፴፬ ለያዕርፉ ነባሪ ፪ ሰናብተ ሰንበተ አይሁድ ወሰንበተ ክርስቲያን ያስተርክቡ በተፀምዶ መጻሕፍት ሐገጉ ወይቤሉ አነ ጴጥሮስ ወአነ ጳውሎስ ንሉሳነ ሐዋርያት ንሠርዕ ይትቀነዩ ነባሪ ኀሙሰ መዋዕለ ወያዕርፉ ሰንበተ ወእትደ ከመ ያስተርክቡ ለጸሉት ወለቃለ መጻሕፍት። ወበእንተ ሰንበተ አይሁድሰ ንብል እስመ ቃለ ፍጥረተ ዓለም በ እመ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ ወኵሎ ዘውስቴቶሙ ባሕረ ወአፍላገ ወኵሎ ዘውስቴቶሙ ፀሐየ ወወርኃ ወከዋክብተ ወኵሎ ዘይመስሎሙ ወኵሎ እንከ ፈጺሞ ወአስተናበሮ ባቲ አዕረፈ እምኵሉ ግብሩ።

፴፭ አኮ እምኀቤነ ዘቀደመት ተከብሮ ሰንበት አላ እምኀበ እግዚአብሔር ፈጣሪሃ ወገባሪሃ።ወበእንቲአሃ ይቤ በጽሐፈ ሕግ ኵሉ ዘይገብር ባቲ ሞተ ለይሙት ረሰያ መሠረተ ለዕረፍተ ቃሉ ወመርሶ ለፍጻሜ ግብሩ መርሶ ለእለ በሰማያት ወበምድር ወበቀላያት።

፴፮ ወበእንተ ሰንበተ ክርስቲያንሰ ንብል እስመ ባቲ ኮነ ተዝካረ ትንሣኤሁ ወባቲ አርአየ ብርሃነ ጸጋሁ ወረሰያ ቅድስተ ወቡርክተ ሐዲሰ ለሐዲሳን። ወአክብሩ ክልኤሆን በተጠናቅቆ ወክልኤሆን ረሰዩ ለክርስቶስ።

፴፯ ወበነቢያትኒ በእንተ ክልኤሆን ይነግር እንዘ ይብል ብፁዕ ብእሲ ዘይገብሮ ለዝንቱ ወይትዐገሥ ቦቱ ወየዐቅብ ሰንበታትየ ወኢያረኵሶ።ኢይቤ ዘየዐቅብ ሰንበትየ ከመ ዘለ አሐቲ አላ ይቤ ዘየዐቅብ ሰንበታትየ ከመ ዘለክልኤሆን። ወከመ ኢንበል ተሠርዐ ለቤተ ያዕቆብ ወተጽሕፈ ለቤተ እስራኤል ሥርዓተ ሰንበታቲሁ ለእግዚአብሔር ይደግም ወይብል ወሰእመ ገብኡ ኀበ እግዚአብሔር እም ካልእ ሕዝብ ወተቀንዩ ሎቱ ወአፍቀሩ ስመ እግዚአብሔር ወኮንዎ አግብርቲሁ ወሰኵሎሙ እለ የዐቅቡ ሰንበትየ ወኢያረኵሱ ወይትዐገሡ በሥርዓትየ ወአወርሶሙ ደብረ መቅደስየ ወአስተፈሥሖሙ በቤተ ጸሎትየ ወይከውን ኀሩየ መሥዋዕትየ ወቍርባንየ ቤትየኒ ቤተ ጸሎት ይሰመይ ይቤ እግዚአብሔር ለኵሉ አሕዛብ።

.... /// ....

የጴጥሮስና የጳውሎስ ትእዛዝ

፴፬ አገልጋዮች ሁለቱን ሰንበቶች የአይሁድ ሰንበትና የክርስቲያን ሰንበት እንዲያከብሩ መጻሕፍትንም ለማንበብ እንዲተጉ ደነገጉ። እሉም እኔ ጴጥሮስ እኔም ጳውሎስ የሐዋ ርያት ታናናሾች አገልጋዮች አምስት ቀን እንዲያገለግሉ በሰንበትና በእሑድ ግን ለጸሎትና የመጻሕፍትን ቃል ለመስማት እንዲተጉ ያርፍ ዘንድ ሥርዓት ሠራን ስለአይሁድ ሰንበትም እንናገራለን በዓለም መፈጠር ቃል እግዚአብሔር ሰማይ ምድርን በውስጦቻቸውም ያሉትን ፀሐይና ጨረቃን ከዋክብትንም እነርሱንም የመሰለውን ሁሉ በፈጠረ ጊዜ ሁሉንም ፈጽሞ በየወገኑም አድርጎ በእርሷ ከሥራው ሁሉ አረፈ።

፴፭ ሰንበት በእኛ ዘንድ አስቀድማ የከበረች አይደለችም በፈጣሪዋና በአስገኚዋ በእግዚአብሔር ዘንድ ነው እንጂ።ስለርሷም በሕግ መጽሐፍ የሚሠራባት ሁሉ ሞትን ይሙት አለ ።ቃሉን ለማሰራፍ መሠረት ለሥራው መጨረሻ ወደብ በሰማያትና በምድር በውቅያኖስም ላሉት ወደብ አደረጋት።

፴፮ ስለ ክርስቲያን ሰንበትም እንናገራለን ትንሣኤው መታሰቢያ በእርሷ ሆኗልና። በእርሷም የጸጋው ብርሃን ታይቷልና የተቀደሰችና የተባረከች ለታደሱትም አዲስ አደረጋት፡ ሁለቱንም በመጠናቀቅ አክብሩ ሁሉቱንም ለክርስቶስ አድርጉ።

፴፯ በነቢያትም ይህን የሚያደርገው በእርሱም የማታገሥ ሰንበቶቼን የሚጠብቅ የማያረክሳቸውም ሰው ብፁዕ ነው ብሎ ስለሁለቱ ይናገራል።ስለአንዲቱ እንደሚገባ ሰንበቴን የሚጠብቅ አላለም ስሁለቱ እንደሚገባ ሰንበቶቼን የሚጠብቅ አለ እንጂ። የእግዚአብሔር የሰንበቶቹ ሥርዓት ለያዕቆብ ቤት ተሠራ ለእስራኤልም ቤት ተጻፈ እንዳንል ዳግሞ ከሌላም ወገን ወደ እግዚአብሔር ተመልሰው ቢገዙለት የእግዚአብሔርንም ስም ከወደዱ አገልጋዮቹም ከሆኑ ሰንበቴን ለሚጠብቁት ሁሉ የሚያረክሱትን በሥርዓቴም የሚታገሡትን የማደሪያዬን ተራራ አወርሳቸዋለሁ በምኩራቤም ደስ አሰኛቸዋለሁ መሥዋዕቴና ቁርባኔም የተመረጠ ይሆናል ቤቴም የጸሎት ቤት ይባላል አለ እግዚአብሔር ለአሕዛብ ሁሉ።

.... /// ....

ትእዛዝ

፺፰ ይቤሉ ኵሎሙ ሐዋርያት በመጽሐፈ ሲኖዶሶሙ ኀበ ካልእ ገጸ መካን በእንተ አዕርፎ ክልዔሆን ሰናብት።ወያዕርፉ ሰንበተ ወእሑደ ኵሉ ምእመናን ወምእመናት። ይትመየጡ ኀበ አግብርቲሆሙ በየውሃት በከመ መሀርነ ቀዲሙ ወአዘዝናሃ ከመዝ ውስተ መልእክትነ አንትሙ ወአግብርቲክሙ ወነባሪክሙ ሐሙስ መዋዕለ ግበሩ ግብረክሙ በሰንበትሰ ወበእሑድ ኢትግበሩ ቦቱን ወኢምንተኒ እምግብር። ወባሕቱ አስተርክቡ ለቤተ ክርስቲያን ለትምህርተ መንፈስቅዱስ እንተ ታወርስ መንግሥተ ሰማያት በዘይመጽእ ዓለም ወበዝኒ ዓለም እንተ ተዐቅቦሙ በብዙኀ ክብር ወበረከታት ለእለ ይፈርህዎ ለእግዚአብሔር ወለእለ ያከብሩ ሰንበታቲሁ ወየዐርፉ ቦቱን።

፺፱ እስመ በዕለተ ሰንበት አዕረፈ እግዚአብሔር እኵሉ ግብር አመ ይገብሮ ወይፌጽሞ ለሰማይ ወለኵሉ ዘውስቴቱ ወለምድርኒ ወለኵሉ ዘውስቴታ ለሌሊትኒ ወለመዐልት ለፀሐይ ወለወርኀ ወለከዋክብት ለአዝማን ወለሐሳባት። ወአመ ይትጋብኡ ማያት ውስተ ምእላዲሆሙ ወአመ ዘንተ ኵሎ ገቢሮ በኵሉ ዕለታት ፈጺሞ ግብሮ አዕረፈ እግዚአብሔር በዕለተ ሳብዕት ወሰመያ ሰንበተ ወቀደሳ ወአዕበያ እምኵሉ ዕለታት ወባረካ። ወርእዩ ወለብዉ ከመ ለተዝካረ ስብሐቲሁ ወለተዝካረ ግብሩ ረሰያ ዕረፍተ። ወይቤ አዕረፈ እግዚአብሔር እምኵሉ ግብሩ። አርአያሁ ከመ የሀበነ ከመ ንሕነኒ ናክብራ ወንበል ዘእምኵሉ ፍጥረት ፈጢሮ ወፈጺሞ አዕረፈ በዛቲ ዕለት ሳብዕት ወረሰያ ሰንበተ ቅድስተ ወክብርተ ወቡርክተ ወንጽሕተ።

፻ ወበእንተዝ ይቤ በኦሪት ዘፍጥረት ወባረካ እግዚአብሔር ለዕለት ሳብዕት እንተ ይእቲ ሰንበት ወቀደሳ እስመ ባቲ አዕረፈ እምኵሉ ግብሩ ዘአኀዘ ይግበር እግዚአብሔር። ወርእዩ ከመ ለእግዚአብሔር ቅድስተ ትሰመይ ሰንበት አላ እምኀበ እግዚአብሔር ፈጣሪሃ ወገባሪሃ ተከብረት።ወውእቱ አክበራ ወባረካ ወተሠርዐት ዕረፍተ ለሰብእ ወለእንስሳ። ፈድፋደሰ በእንተ ተዝካረ ስብሐቲሁ ወምግባሩ ከመ ይትአመር ከመ ፈጣሪ ወገባሬ ኵሉ ውእቱ። ወይቤ አክብሩ ሰንበትየ እስመ ትእምርት ውእቱ በኀቤየ ወበኀቤክሙ ወበትወልድክሙ ከመ ታእምሩ ከመ አነ ውእቱ ዘእቄድሰክሙ።

፻፩ እስመ ዕለተ እሑድኒ ዕለተ ትንሣኤሁ ለክርስቶስ ይእቲ ወተሰምየት እሑደ

ትእዛዝ

፺፰ ሐዋርያት ሁላቸው በሲኖዶስ መጽሐፋቸው በሌላ ክፍል በሰንበት ስለማረፍ ተናገሩ፡ በሰንበትና በእሑድ ምእመናንና ያመኑት ሴቶች ይረፉ ወደ አገልጋዮቻቸውም ቀድሞ እንዳስተማርን በየዋህነት ይመለሱ እንዲህም ብለን በመልእክታችን አዘዝን እናንተን አገልጋዮቻችሁ ቤተሰቦቻችሁም ሥራችሁን በአምስት ቀን ሥሩ በሰንበትና በእሑድ ግን ከሥራ መካከል ምንም ምን አትሥሩባቸው፡ ነገር ግን እግዚአብሔርን ለማምለክ ትምህርት በሚመጣው ዓለም መንግሥተሰማያትን ለምታወርስ በዚህም ዓለም እግዚአብሔርን የሚፈሩትንና ሰንበቶቹን የሚያርፋባቸውንም ብዙ ክብርና በረከቶች ለምትጠብቃቸው ለመንፈስቅዱስ ትምህርት ወደ ቤተክርስቲያን ለመሄድ ትጉ።

፺፱ በሰንበት ቀን እግዚአብሔር ከሥራው ሁሉ አርፏልና ሰማይን በውስጡም ያለውን ምድርና በውስጧም ያለውን ሁሉ ቀንና ሌሊትንም ፀሐይና ጨረቃን ከዋክብትንም ዘመናትንና ቁጥሮችን ፈጥሮ በፈጸመ ጊዜ ውኆችም በየመከማቻቸው በተሰበሰቡ ጊዜ ይህንንም ሁሉ በአምስቱ ቀናት ሠርቶ ሥራውንም ፈጽሞ እግዚአብሔር በሰባተኛይቱ ቀን አረፈ። ሰንበት ብሎም ጠራት ቀደሳት ከቀናት ሁሉ ከፍ ከፍ አደረጋት ባረካትም ለክብሩ መታሰቢያ ለሥራውም መታወቂያ ለዕረፍት እንዳደረጋት እዩ አስተውሉም እኛ እንድናከብራት ፍጥረትን ሁሉ ፈጥሮ ፈጽሞ በዚህች በሰባተኛይቱ ቀን አረፈ። የተቀደሰችና የተከበረች የነፃች ሰንበት አደረጋት እንድንል ምሳሌውን ይሰጠን ዘንድ እግዚአብሔር ከሥራው ሁሉ አረፈ አለ።

፻ ስለዚህም ኦሪት ዘፍጥረት እግዚአብሔር ሰባተኛይቱን ቀን ባረካት፡ ይህችም ሰንበት ናት ቀደሳትም እግዚአብሔር ሊሠራው ከጀመረው ከሥራው ሁሉ አርፎባታልና አለ። የዕረፍት ሰንበት ለእግዚአብሔር የተቀደሰች እንደምትባል እዩ በአስገኚዋና በፈጣሪዋ በእግዚአብሔር ዘንድ ቀድሞ የተከበረች እንጂ ሰንበት በሰዎች ዘንድ ቀድማ የተከበረች እንዳልሆነች ስሙ፡ ዕወቁም እርሱ አከበራት ባረካትም ለሰዎችና ለእንስሳም ዕረፍት ልትሆን ይልቁንም ስለ ክብሩና ስለ ሥራው መታሰቢያ ፈጣሪ ሁሉንም የፈጠረ እርሱ እንደሆነ ይታወቅ ዘንድ በእኔና በእናንተ በልጆቻችሁም ዘንድ ምልክት ናትና።

፻፩ የእሑድ ቀንም የክርስቶስ የትንሣኤው ቀን ናት እሑድ ሰንበትም ተባለች፡

ሰንበተ ወክልዔሆን ተሰምየ ሰንበታተ። ወበነቢያትኒ ከመ ለክልኤሆን ሰንበታት ኀሀደ ይነግር ወይብል ሰንበታትየ አክብሩ ወተዐገሡ በሥርዓትየ። ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ለእለ ገብኡ ኀበ እግዚአብሔር እምካልእ ሕዝብ ወተቀንዩ ሎቱ ወአፍቀሩ ስመ እግዚአብሔር ወይከውኑኒ ሊተ አግብርተ ወአእማተ ወኵሎሙ እለ የዐቅቡ ሰንበታትየ ወኢያረኵሱ ወይትዐገሡ በሥርዓትየ አበውኦሙ ደብረ መቅደስየ ወአስተፌሥሖሙ በቤተ ጸሎትየ ወይከውን ኅሩየ መሥዋዕትየ ወቍርባንየ ቤትየኒ ቤተ ጸሎት ይሰመይ። ይቤ እግዚአብሔር ለኵሉ አሕዛብ ለእመ ዐቀቡ ሰንበታትየ ወአብደሩ ዘአነ አፈቅር ወተዐገሡ ዘሥርዓትየ እሁበሙ በቤተ መቅደስየ ወበዐጸድየ መካነ ዘያስሚ ዘይኄይስ እምውሉድ ወአዋልድ እሁቦሙ ስመ ዘለዓለም ዘኢየኀልቅ ወዘኢየኀልፍ።

፻፪ ጠይቅ ወለቡ ሶበ ይብል ሰንበታትየ ለክልዔሆን ይብል ሰንበታትየ ወሶበ ይብል እለ ገብኡ እምካልእ በእንተ ሕዝበ ክርስቲያን ወአኮ ለእስራኤል ባሕቲቶሙ። ወእንተዝ ክልዔሆን ረሰዩ ለክርስቶስ ወክልዔሆን አክብሩ በተጠናቅቆ ወፈጹመክሙ ኵሎ ሕገ ትረክቡ ክብረ ወስብሐተ ወበረከታተ ዘአስተዳለወ እግዚአብሔር ለእለ ያፈቅርዎ በዝ ዓለም ወበዘይመጽእኒ።

፻፫ ጳውሎስኒ ይቤ ለሰብእ ዕብራውያን በመልእክቱ እስመ ከመዝ ይቤ መንፈስ ቅዱስ ዮም ለእመ ሰማዕክሙ ቃሎ ኢታጽንዑ ልበክሙ ከመ እመ አምረርዎ በዕለተ አመከርዎ ዘአመከሩኒ አበዊክሙ ወአመከሩኒ ወርእዩ ምግባርየ።ወ፵ ዓመተ ተቈጣዕክዎሙ ለይእቲ ትውልድ ወእቤ ዘልፈ ይስሕት ልቦሙ። እሙንቱሰ ኢያእመሩ ፍናውየ። በከመ መሐልኩ በመዓትየ ኢይበውኡ ውስተ ዕረፍትየ።

፻፬ ዑቁ አንከ አኃዊነ ኢይትረከብ በላዕለ ፩ እምኔክሙ ልብ እኩይ ወሕፁፅ ሃይማኖቱ ወንፉቅ ዘያርኅቅክሙ እም እግዚ አብሔር ሕያው።ገሥጹ ቢጸክሙ ኵሎ አሚረ እስከ ዮም ይብል፡ ከመ አልቦ ዘይጸንዕ እምኔ ክሙ ውስተ ስሒት ዘኃጢ አት። እስመ ከመ ክርስቶስ ኮነ ለእመ አዝለፍነ ዐቂበ ቀዲሙ ሥርዓትነ እስመ ይቤ ዮም ለእመ ሰማዕክሙ ቃሎ ኢታጽንዑ ልበክሙ እስመ አምረርዎ እለ ሰምዑ። ወአኮ ኵሎሙ እለ ወጽኡ እኮኑ ለእለ አበሱ ወወድቀ አብድንቲሆሙ ውስተ ገዳም። ወለመኑ መሐለ ከመ ኢይበውኡ ውስተ መካነ ዕረፍቱ ዘእንበለ ዐላውያን። ወንሬኢ ከመ ኢክህሉ በዊአ እስመ ኢአምኑ። ንፍራህ እንከ ወኢንኅድግ ትእዛዘ ከመ ንባእ ውስተ ዕረፍቱ። ወኢይምሰሎ ለ፩

ሁለቱም ሰንበቶች ተባሉ። በነቢያትም ለሁለቱ ሰንበቶች ሰንበቶቼን አክብሩ ሥርዓቴንም ጠብቁ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ከሌላ ሕዝብ ወደ እግዚአብሔር ለተመለከቱት ለተገዙለትም የእግዚአብሔርን ስም የወደዱት ወንዶችና ሴቶች አገልጋዮቼ ይሆኑልኛል ሰንበቶቼንም የሚጠብቁ ሁላቸው የሚያረክሱትም ሥርዓቴን የሚጠብቁትንም ወደማደሪያ ተራራ አስገባቸዋለሁ በምኩራብም ደስ አሰኛቸዋለሁ መሥዋዕቴም ቁርባኔም የተመረጠ ይሆናል ቤቴም የጸሎት ቤት ይባላል እግዚአብሔር ሕዝቤ ሁሉ ሰንበቶቼን ቢጠብቁ እኔ የወደድሁትንም ቢመርጡ ሥርዓቴንም ቢከተሉ በቤተመቅደሴ በቅጥሬም ከወንዶችና ከሴቶች ልጆች ይልቅ የሚሻል ስም የማይጠፋና የማያ ልፍ የዘላለም ስምም እሰጣችኋለሁ ብሎ በግልጥ ይናገራል።

፻፪ ተረዳ አስተውል ሁለቱንም ሰንበቶች ሲል ሰንበቶቼን ይላል ከሌሎች ወገኖች የተመለሱት ሲል ለእስራኤል ብቻ ያይደለ ስለ ክርስቲያንም ወገኖች ይናገራል።ስለዚህም ሁለቱንም ለክርስቶስ አድርጉ ሁለቱንም በመጠናቀቅ አክብሩ ሕግንም ሁሉ ፈጽማችሁ ፍጹም ክብርን እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጀውንም በረከት በዚህ ዓለም በሚመጣውም ዓለም ታገኛላችሁ።

፻፫ ጳውሎስም ለዕብራውያን ሰዎች በጻፈው መልእክቱ መንፈስቅዱስ እንዲህ ተናግሯልና አሁን ቃሉን ከሰማችሁ አባቶቻችሁ ባማረሩት ጊዜ በተፈታተኑትም ቀን እንዳደረጉት ልባችሁን አታደንድኑ የተፈታተኑኝም አባቶቻችሁ ፈተኑኝ ሥራዬንም አዩ ያችንም ትውልድ አርባ ዓመት ተቆጣኋት እኔም ልባቸው ዘወትር ይስታል አልሁ። እነርሱ ግን ጐዳናዎቼን ዐላወቁም በቁጣዩ እንደማልሁ ወደ ዕረፍቴ አይገቡም አለ።

፻፬ ወንድሞቻችን እንግዲህ ከእናንተ ክፉ አሳብ ያለው ሃይማኖቱ የጐደለ ከሕያው እግዚ አብሔር የሚያርቃችሁ ተጠራጣሪ እንድ እንኳ እንዳይገኝ ዕወቁ ዘወትር ባልንጀራችሁን ገሥጹ እስከ ዛሬ በኃጢአት ስህተት ውስጥ የጸና ከእናንተ እንደሌላ እስከ ዛሬ እናገራለሁ። የቀደመውን ሥርዓታችንን መጠበቅን ብናዘወትር እንደ ክርስቶስ እንሆናለንና አሁን ቃሉን ከሰማችሁ ልባች ሁን አታደንድኑ የሰሙት አማረረውታል ይላልና። የወጡት ሁሉ አይደሉም፡ በድለው በድኖቻቸው በምድረበዳ የወደቁትን ነው እንጂ ከከሀዲዎች በቀር ወደ ዕረፍቱ ሥፍራ እንዳይገቡ በማን ማለ።ስላላመኑ መግ

እኔክሙ ዘየጎድግዎ፡ እስመ ስሙዓን ንሕነ ከማሆሙ ለእልክቱ። ወሉሙሰ ኢበቍዖሙ ቃለ ዘሰምዑ እስመ ኢተቶሰሐ ልቦሙ በሃይማኖት ምስለ እለ ሰምዑ።ንበውእ እንከሰ ውስተ ዕረፍቱ እለ አመነ እስመ ይቤሎሙ በከመ መሐልኩ በመዓትየ ከመ ኢይበውኡ ውስተ ዕረፍትየ። ወበእንተ ምግባሩሰ ዘእምፍጥረተ ዓለም ዘኮነ ዘመዝ ይቤ በእንተ ሰንበት። ወአዕረፈ እግዚአብሔር በዕለተ ሰንበት እምኵሉ ግብሩ።

ባት እንዳልቻሉ እናያለን ።እንግዲህስ እንፍራ ወደ ዕረፍቱም እንድንገባ ትእዛዙን አንተው። ከእናንተም አንዱ የሚጣል አይመስለው እኛም ለእነርሱ ምስክሮች ነን እንግዲህስ ያመንን እኛ ወደ ዕረፍቱ እንገባለን ወደ ዕረፍቴ እንዳይገቡ በቁጣዬ ማልሁ ብሏቸዋልና። ዓለም በተፈጠረች ጊዜ ስለሆነ ሥራው ግን ስለሰንበት እንዲህ አለ እግዚአብሔርም በሰንበት ቀን ከሥራው ሁሉ አረፈ።

፻፬ ርኢኬ ዘከመ ይነግር ጳውሎስ በእንተ ፍካሬ መዝሙር ዘ፺ወ፬ ዘከመ ይብል እግዚአብሔር በከመ መሐልኩ በመዓትየ ከመ ኢይበውኡ ወስተ ዕረፍትየ። ተርጕመ ይቤ ለመኑ መሐለ ከመ ኢይባኡ ውስተ ዕረፍቱ ዘእንበለ ዓላውያን። ወእነዚ እብል እለ መኑ እሙንቱ ዐላውያን ዘእንበለ ዳዕሙ እለ ኢዐቀቡ ሰንበታተ። ወበእንተዝ እለ ዐቀቡ ሰንበታተ ዘእንበለ አሚን ይቤ ሎሙሰ ኢበቍዖሙ እስመ ኢተቶሰሐ ልቦሙ በአሚን። ወእምዝ አትለወ ወይቤ ንበውእ እንከሰ ውስተ ዕረፍቱ እለ አመነ እስመ ይቤ በከመ መሐልኩ በመዓትየ ከመ ኢይበውኡ ውስተ ዕረፍትየ። ወበእንተ ምግባሩሰ ዘእምፍጥረተ ዓለም ዘኮነ ከመዝ ይቤ በእንተ ሰንበት ወአዕረፈ እግዚአብሔር በዕለተ ሰንበት እምኵሉ ግብሩ ወበዝ አእመርነ ከመ አልቦ ዘይክል በዊአ ውስተ ዕረፍቱ ለእግዚአብሔር ዘእንበለ ዘአዕረፈ ባቲ በዕለተሰንበት።ወዘአዕረፈኒ በዕለተ ሰንበት ኢይክል በዊአ ውስተ መንግሥተ ሰማያት ዘእንበለ ዘአምነ በወልደ እግዚአብሔር። ቀዲሙ አመነ ከመ እግዚአብሔር ገብረ ሰማየ ወምድረ ባሕረ ወቀላ ያተ ወኵሎ ዘውስቴቶሙ በሰዱስ ዕለት።

፻፬ ጳውሎስም ስለ ዘጠና አራተኛው መዝሙር እግዚአብሔር ወደ ዕረፍቴ እንዳይገቡ በቁጣዬ እንደማልሁ የሚለውን ትርጓሜ እን ዴት እንደሚናገር ተመልከት ከከሀዲዎች በቀር ወደ ዕረፍቱ እንዳይገቡ በማን ማለ ብሎ ተረ ጕመው። እኒም ከሀዲዎች እነማን ናቸው ሰንበ ቶችን ያልጠበቁት እንጂ እላለሁ ባለማመን ሰንበ ቶችን ስላልጠበቁትም ለእነርሱ ግን አልጠቀ ማቸውም ልባቸው በማመን አልተሞላምና አለ። ከዚህም አያይዞ እንግዲህስ ያመንነ እኛ ወደ ዕረፍቱ እንገባለን አለ፡ ወደ ዕረፍቴ እንዳ ይገቡ በቁጣዬ እንደማልሁ ብሏልና። በዓለም መፈጠር ጊዜ ስለሆነ ሥራው ግን ስለ ሰንበት እንዲህ አለ፡ እግዚአብሔርም በሰንበት ቀን ከሥራው ሁሉ አረፈ በዚህም የሰንበትን ቀን ያረፈውም በእግዚአብሐር ልጅ ካላመነ በቀር ወደ መንግሥተሰማያት መግባት አይቻለውም። በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይና ምድርን ባሕርና ውቅያኖስን በውስጦቻቸውም ያሉትን ሁሉ በስድስት ቀን እንደ ፈጠረ አመነ ።

፻፭ ወካዕበመ አመነ ከመ ኮሎ ፈጺሞ ወአስተናቢሮ አዕረፈ በዕለተ ሰንበት። ወእምዝ አዕርፍ ባቲ በከመ ውእቱ አዕረፈ። ናሁኬ አሚን ወግብር ይትራድኡ በበይናቲከሙ በእንተ ዑቃቤሃ ለሰንበት። ወካዕበመ አመነ ከመ ክርስቶስ ጥዕመ ሞተ በሥጋ በጊዜ ፱ ሰዓት ዘዓርበ ፋሲካ ወኖመ ውስተ ከርሠ መቃብር እምሴተ ዓርብ እስከ ሌሊተ እሑድ። ወበዝኒ የሐሊ ላቲ ለሰንበት አዕርፎ በእንተ ቅዳሴሃ በንዋመ ሞቱ።

፻፭ ሁለተኛም ሁሉን ፈጽሞ አከናዋውኖ በሰንበት ቀን እንዳረፈ አመነ። ከዚያም እርሱ እንዳረፈ አንተም ዕረፍባት እነሆ ማመንና መሥራት ስለ ሰንበት መጠበቅ እርስ በርሳቸው ይረዳዳሉ። ዳግመኛም ክርስቶስ በፋ ሲካ ዓርብ በዘጠኝ ሰዓት በሥጋ ሞትን እንደ ቀመሰ ከዓርብ ምሽትም እስከ እሑድ ሌሊት በመቃብር ውስጥ እንደተኛ አመነ። በዚህም በሞቱ እንቅልፍ ስለ ሰንበት ክብር ማረፍን አሰበ ላት።

፻፮ ኢሳይያስኒ ይቤ በዕለት ኅሪት ሰማዕኩከ ወበዕለተ መድኃኒት ረዳእኩከ። ምንት ይእቲ ዕለት ኅሪት ዘእንበለ ዕለት ሳብ አት እንተ ቀደሳ ወባረካ እግዚአብሔር፡ ወምንትኑ ካዕበ ዕለተ መድኃኒት ዘእንበለ ዕለተ እሑድ ዘገብረ ለነ መድኃኒተ ብርሃነ ትንሣኤሁ። ወበወንጌልሂ ይቤ አሜሃ እለ ውስተ ይሁዳ ይጐዩ ውስተ አድባር ዘውስተ ናሕስ ኢይረድ ይንሣእ ዘውስተ

፻፮ ኢሳይያስም በተመረጠች ቀን ሰማሁህ በመዳንም ቀን ረዳሁህ አለ። እግዚአብሔር ከቀደሳትና ከባረካት ከሰባተኛዋ ቀን በቀር የተመረጠች ቀን ምንድር ናት።ዳግመ ኛም መዳኛችን የሆነ የትንሣኤውን ብርሃን ከገ ለጠልን ከእሑድ ቀን በቀር የመዳን ቀን ምንድር ነው። በወንጌልም ያንጊዜም በይሁዳ ያሉት ወደ ተራሮች ይሽሹ በቤትም ያለው በቤቱ ውስጥ

ገራህት፡ ወዘኒ ገዳመ ሀሎ ኢይት መየጥ ወኢይግባእ ድኅሬሁ ከመ ይንሣእ ልብሶ።አሌ ሎን ባሕቱ ለፅኑሳት ወለእለ የሐጽና ይእተ አሚረ በውእቱ መዋዕል።ወጸልዩ ባሕቱ ከመ ኢይኩን ጕያክሙ በክረምት ወበሰናብት።

፲፰ ዘንተ ይቤ በእንተ ምጽአተ ሐሳዌ መሢሕ። ወዘይቤሰ ጸልዩ ከመ ኢይኩን ጕያክሙ በክረምት እንዘ ያኤምሮሙ ዓፀባ ዘይከውን በእንተ ርደተ ዝናማት ወውሒዘ አፍላጋት ዘኢያበውሖ ለዘይጐይይ ከመ ይብጻሕ ኀበ ዘፈቀደ።

፲፱ ወዘሂ ይቤ ጸልዩ ከመ ኢይኩን ጕያክሙ በሰንበት እንዘ ያዜክሮሙ ዑቃቤሃ ለሰንበት ከመ ኢይጕየዩ ባቲ በእንተ ፍርሃተ ቀትል።እመሰኬ አመ ድምሳሴሃ ለቤተ ክርስ ቲያን ወአዝማነ ጻዕሮሙ ለመሀይምናን አመ ይትነሥኡ ሠራዊተ አብዶን ዘውእቱ ሐሳዌ ወሚሕ ዘይሰሚ ርእሶ ክርስቶስሃ ተአዘዘ ላቲ ጸልዮ ከመ ኢይኩን ባቲ ጕያ እምፍርሀተ ኵነኔ።

፳ እፎ እንከ ንድኅን እስቲተነ ዘእዕርፎ ባቲ እንዘ ዝሑናን ንሕነ እምትንሣኤ መዋግድ ዘዕልዋን። ለዘያጠብዕ ሥዒሮታ እትሔዘቦ አንሰ ከመ ዘይትበአሶ ለመንፈስቅዱስ ወይገብር ፀብአ ምስለ ነቢያት ወቀትለ ምስለ ሐዋርያት፡ እስመ ዘይትቃወም ትእዛዘ ነገሥት ይረክብ ሥቃየ በዐውደ ነገሥት ወዘይትቃወማ ለሕገ እግዚአብሔር ይረክብ ሥቃየ በቅድመ እግዚአብሔር። በከመ ይቤ ጳውሎስ በአምጣነ ታጸንዕ ልበከ ወኢትነስሕ ትዘግብ ለከ መቅሠፍተ።ወዘንቤሰ ወዘተኀድገሰ ተኀድገ እምሥርዓተ ኦሪት በትእዛዘ ሐዋርያት ክህነተ አሮን ውእቱ በሠዊዐ ደመ እንስሳ፡ እስመ ኢበ ቍዐ ኢለዘይሠውዖ ወኢለእለ ያበውእዎ፡ በከመ ይቤ በመዝሙር ኢይነሥእ እልህምተ እምቤትከ ወኢሐራጊተ እምርዔትከ። ወካዕበመ ይቤ ኢይ በልዕ ሥጋ ላህም ወኢይሰቲ ደመ ጠሊ።ሡዕ ለእግዚአብሔር መሥዋዕተ ሰብሐት።

፳፩ ወካዕበመ ተኀድገ በዓለ መጥቅዕ ወበዓለ መጸለት በዓለ ሠዊት ወበዓለ ምኵራብ ወጾመ በድሮሙ በእንተ ላሐ ያዕቆብ። እስመ ይቤሉ ሐዋርያት እመቦ ዘየኀብር ጾዊመ ምስሌ ሆሙ አው ይገብር በዓለ አው ዘይበልዕ ዘበዓሎ ሙ አስትዐ ይሰደድ። ወበእንተ ገቢረ ፋሲካ ሆሙሰ አዘዘ ጳውሎስ እንዘ ይብል አኮኑ በፋሲ ካነ ተሰቅለ ክርስቶስ። ይእዜኒ ግበሩ በዓለከሙ እኮ በብሉእ ብሉይ ወእኮ በብሉእ ዘኃጢአት። ወአንትሙኒ ተቀደሱ ለሐዲስ ናእት። እስመ በዓለ ናእትሰ በዓለ ፋሲካ ውእቱ ወበዓለ ፋሲካኒ

ያለውን ሊወስድ ወደ እርሻ አይወረድ በምድረ በዳም ያለ ልብሱን ሊወስድ ፈጽሞ ወደኋላው አይመለስ፡ ነገር ግን በዚያ ወራት ለፀነሱና ለሚያጠቡ ሴቶች ያን ጊዜ ቤቱ ወዮላቸው ፡ነገር ግን ሽሽታችሁ በክረምት በሰንበትም እንዳይሆን ጸልዩ አለ።

፲፰ ይህንን ስለሓሳዌ መሲሕ መም ጣት ተናገረ። ሽሽታችሁ በክረምት እንዳይሆን ጸልዩ ያለው ግን የሚሸሽ ሰው ወደ ወደደው ሥፍራ እንደማይደርስ በሚከለክለው በዝናም መዝነብና በወንዞች መፍሰስ ምክንያት የሚሆነውን ጭንቅ ሲያመለክታቸው ይህን ተናገረ።

፲፱ ሽሽታችሁ በሰንበት እንዳይሆን ጸልዩ ያለውም ጦርነትን ስለመፍራት እንዳይ ሽሹባት የሰንበትን መጠበቅ ሲያሳስባቸው ነው። በቤተክ ርስቲያን መጥፋት ጊዜ በምእመናን የጭንቃ ቸው ዘመን ራሱን ክርስቶስ ብሎ በሚጠራ አብ ዶን የተባለ የሐሳዌ መሲሕ ሠራዊት በሚበረ ታታ ጊዜ መከራን ከመፍራት የተነሳ በእርሷ ሽሽት እንዳይሆን ስለርሷ መጸለይ ታዘዘ።

፳ እንግዲህ ከከሀዲዎች ሞገድ መነሣሣት ፀጥታን ያገኘን ስንሆን በእርሷ ማረ ፍን አቃልለን እንደምን እንድናለን።እርሷን ለመ ሻር የሚጨክነውን መንፈስቅዱስን እንደሚጠ ላው ሰው እቆጥረዋለሁ።ከነቢያት ጋር ጦርነትን ከሐዋርያትም ጋር መጋደልን ያደርጋል። የነገ ሥታትን ትእዛዝ የሚቃወም ከነገሥታቱ አደባ ደይ መከራን ይቀበላልና። የእግዚአብሔርንም ሕግ የሚቃወማት በእግዚአብሔር ፊት መከራን ይቀበላል። ጳውሎስ ልብህን ባደነደንኸው ባልተ ጸጸትኸውም መጠን ለራስህ መቅሰፍትን ታከማ ቻለህ እንዳለ።የተተወውም ከኦሪት ሥርዓት በሐ ዋርያት ትእዛዝ ተተወ ያልነው ግን የእንስሳት ን ደም ለመሠዋት የሚሆን የአሮን ክህነት ነው።ለሚሠዋውም ለሚያቀርቡትም አልጠቀመ ምና፡ በመዝሙር ከቤትህ ላሞችን ከመንጋህም ጊደሮችን አልቀበልም እንዳለ። ሁለተኛም የላም ሥጋ አልበላም የፍየሉንም ደም አልጠጣም ለእግዚአብሔር የምስጋና መሥዋዕት ሠዋ አለ።

፳፩ ዳግመኛም በዓለ መጥቅዕና የቂጣ በዓል የእሸት በዓልና የምኩራብ በዓል ስለ ያዕቆብም ልቅሳ የበድር ጾም ቀርቷልና። ሐዋ ርያት ከእነርሱ ጋር በመጾም የሚተባበር ወይም በዓል የሚያደርግ ወይም የበዓላቸውን በረከት የሚበላ ይሰደድ ብለዋልና።ፋሲካቸውን ስለ ማድ ረግ ግን ጳውሎስ በፋሲካችን ክርስቶስ የተሰቀለ አይደለምን ፡አሁንም በዓላችሁን አድርጉ በአሮጌ እርሾ አይደለም በኃጢአትም እርሾ አይደለም እናንተም ለአዲስ ቂጣ ተቀደሱ ብሎ አዘዘ። የቂጣ በዓል የፋሲካ በዓል ነውና የፋሲካ በዓል

ተዝካረ ፀአቶሙ እምድረ ግብጽ። ወበሊዐ ናእትሰ ተአዘዘ በሰቡዓ ፋሲካ በእንተ ዘነሥኡ ሕዝብ ሐሪፃሙ እንበለ ይብሐእ ዕቁረ በአልባሲሆሙ እስመ አጕጕእዎሙ ግብጽ ለአውጽኦ።

፻፲፪ ወበእንተዝ ተሠርዐ በሊዓ ናእት ለደቂቀ እስራኤል እመ ፲ወ፬ ለወርኃ ኔሳን እስከ ፳ወ፩ ። በእንተዝ ኢይወጽእ ሰቡዓ ፋሲካ አይሁድ እምሰሙነ ሕማማት ወእምሰቡዓ ፋሲካ እንቲአነ።

፻፲፫ ናሁኬ አብጠለ አክብሮታ እስመ አዘዙ ሐዋርያት ከመ ኢንትቀነይ በን ለእላንቱ ክልዔ ሰሙን አሐቲ እንተ ሕማም ወአሐቲ እንተ ትንሣኤ። እምሰንበተ ሆሳዕና ኢይከውን ቅድመ ወእምኃትወ ፋሲካ ኢይትኬወል ድኅረ።

፻፲፬ ወእንተዝ ይቤ ኢሳይያስ ወይእኅዛሁ ሰብዑ አንስት ለ፩ ብእሲ ወይብላሁ እክለ ዚአነ ንሴሰይ ወልብሰሂ ዘዚአነ ንትዔረዝ። ዳዕሙ ስመ ዚአከ ይሰመይ ላዕሌነ ወአኅድግነ ጽዕለተ።ሰብዑሰ አንስት ሰቡዓ ፋሲካ እማንቱ ወመዋዕለ በዓለ ናእቶሙ ለአይሁድ። ወ፩ኒ ብእሲ ክርስቶስ ውእቱ ዘተወልደ እምወለተ አይሁድ፡ ወገብረ በዓለ ናእቶሙ በከመ ሕገ ኦሪቶሙ።ወዘይቤላሁሰ እክለ ዚአነ ንሴሰይ እስመ ሐሪጸ ናእት ዘተሉሰ በምድረ ግብጽ ባቍዕ ለነ በምሳሌ በናእተ ሥጋከ ሐዲስ ዘነሣእከ ዘእም ባሕቲታ ድንግል ዘእንበለ ብሑአ ሙላድ ዘእም ዘርአ ብእሲ።

፻፲፭ ወበእንተዝ ይቤ ጳውሎስ እኮኑ በፋሲካ ተሰቅለ ክርስቶስ። ይእዜኒ ግበሩ በዓለ ክሙ። እስመ አይሁዳዊ ውእቱ ጳውሎስ ፈሪሳዊ ዘእምነገደ ብንያም። ወበእንተዝ አመረነ ከመ በፋሲካ አይሁድ ተሰቅለ ክርስቶስ።ወዘይቤሰ ይእ ዜኒ ግበሩ በዓለክሙ። ዜነወነ በእንተ ኢፀአታ ለሕማማተ ክርስቶስ ወእምተስፋ ትንሣኤሁ።

፻፲፮ ወዘይቤላሁኒ ወልብሰ ዘዚአነ ንትዔረዝ።ዝኒ ይትረጐም በልብሰ ሰብሐት ዘተሰምዮ ፋሲካ ዘብሊት ሕግ። ወዘይቤላሁ ስመ ዚአከ ይሰመይ ላዕሌነ ይትረጐም በብሂለ ኢታ ውፅአነ እምተዝካረ ሕማማቲከ ወኢታስተባዕደነ እምፋሲካ ትንሣኤከ።ወበእንተዝ ይቤሉ ሐዋር ያት በእንተ ከመ መፍትው ክርስቲያን ንለቡ ገቢረ ዕለተ ፋሲካ ወኢንኅስሀት ገቢረ በካልእ መዋዕል ዘእንበለ በሰሙን ዘይከውን ፍሥሕ።

፻፲፯ ወካዕበ ዓዲ ተፀርዐ ሥርዓተ ኦሪት በትእዛዘ ሐዋርያት። ወጊሮቱ በአእባን ለዘአበሰ ወባሕቱ ተሠርዐ ይሙት ኃጢአቱ በንስሐ ክርስቶስ ሞተ በእንቲአሁ በዘኢአበሰ።

ከግብፅ ምድር የመውጣታቸው መታሰቢያ ነው ።ቂጣ መብላትም ግብጻውያን ለማስወጣት አስቸኩለዋቸዋልና ሕዝቡ ሊጡን ሳይቦካ በልብሳቸው ቋጥረው ለፋሲካ ስለያዙ ለሰው ታዘዘ።

፻፲፪ ስለዚህም በሚያዚያ ወር ከአስ ራአራተኛው ቀን እስከ ሃያአራተኛው ቀን ቂጣ መብላት ለእስራኤል ልጆች ሥርዓት ተሠራ። ስለዚህምየአይሁድ ፋሲካ ሳምንት ከሰሙነ ሕማ ማት ከእኛም ፋሲካ ሳምንት አይወጣም።

፻፲፫ እነሆ እርሷን ማክበር አልጠፋም፡ ሐዋርያት አንዷቱ የመከራ አንዷቱ የትንሣኤ በሆኑ በእኒያ በሁለቱ ሳምንታት እንዳንሠራባ ቸው አዝዘዋልና። ከሆሳዕና እሑድ ቀድሞ አይ ሆንም ከፋሲካም ዋዜማ በኋላ አይሆንም ።

፻፲፬ ስለዚህ ኢሳይያስ ሰባት ሴቶች አንዱን ወንድ ይይዙታል፡ እህላችንን እንበላለን ልብሳችንንም እንለብሳለን ነገር ግን ስምህ በእኛ ላይ ይጠራ ከስድብም አስጥለን ይሉታልና አለ። ሰባቱ ሴቶች የፋሲካ ሰባት ዕለታት ናቸው ወንዱ ከአይሁድ ሴት ልጅ የተወለደ እንደ ኦሪ ታቸውም ሕግ የቂጣ በዓላቸውን ያከበረ ክርስቶስ ነው።እህላችንን እንበላለን ያሉትም በግ ብጽ ምድር የተለወሰ የቂጣ ዱቄት ያለ ወንድ ዘር እርሾ ከብቻዋ ከድንግል ለነሣሽው አዲስ ሥጋህ ቂጣ በምሳሌ ይጠቅመናል።

፻፲፭ ስለዚህ ጳውሎስ ክርስቶስ በፋሲ ካችን ተሰቅሏልና አሁንም በዓላችሁን አድርጉ ከብንያም ነገድ የሆነ ፈሪሳዊ ጳውሎስም አይሁ ዳዊ ነውና አለ። ስለዚህም ክርስቶስ በአይሁድ ፋሲካ እንዳተሰቀለ አመለከተን። አሁንም በዓላ ችሁን አድርጉ ያለውም ከክርስቶስ መከራ ከትን ሣኤውም ተስፋ አለመውጣቷን ሲነግረን ነው።

፻፲፮ የገዛ ልብሳችንንም እንለብሳለን ማለታቸውም በአርጌ ሕግ ፋሲካ በመባል የክብ ር ልብስ ይተረጐማል ።ስምህ በእኛ ላይ ይጠራ ያሉት ከመከራዎችህ መታሰቢያ አታውጣን ከት ንሣኤህም ፋሲካ የተለየን አታድርገን ተብሎ ይተረጎማል። ስለዚህም ሐዋርያት ክርስቲያን የፋሲካን ቀን ማክበርን እናውቅ ዘንድ እንደሚ ገባ ማክበሩንም የቂጣ በዓል በሚደረግበት ሳም ንት ካልሆነ በቀር በሌላ ጊዜ ለማድረግ እንዳ ንስት ተናገሩ።

፻፲፯ ዳግመኛም የበደለን ሰው በደንጊያ እንዲወገር የተሠራው የኦሪት ትእዛዝ በሐዋ ርያት ትእዛዝ ቀረ። ዳሩ ግን ኃጢአቱ በንስሓ እንዲሞት እርሱ ግን በክርስቶስ

ወባሕቱ ውእቱኒ ለእመ ቀተለ ሰብአ ዘከማሁ ይደልዎ መዊት በከመ ተሠርዐ እመ ኖኅ:: እስመ ይቤ እግዚአብሔር ዘከዐወ ደመ ሰብእ ህየንተ ዝከቱ ይትከዐው ደሙ እስመ በአምሳለ እግዚአብሔር ገበርክዎ ለእጓለ እመሕያው::

፪፲፰ ወከመ ተሠርዐ ዓዲ በኦሪተ ሙሴ:: እስመ ይቤ እግዚአብሔር በቀትል ዘአቀተለ ይሙት መቀትሲሁ ወበከመ ተሠርዐ በወንጌል መለኮት:: እስመ ይቤ እግዚእ እስመ ኵሉ ዘአንሥአ መጥባሕተ በመጥባሕት ይመውት:: እስመ አልቦ መዳልወ ዐመፃ ውስተ እደ እግዚአብሔር::በከመ ትብል ቅድስት ኦሪት ወኢ ትግበር ለከ ክልዔ መስፈርተ ፩ ዘይፈድፈድ ወ፩ ዘይንእስ:: ወ፩መሰኬ አኀረመ እግዚአብሔር ለሰብእ መዳልወ ዓመፃ እፎኬ ይትረከብ በኀቤሁ መስፈርተ ጕሕሉት:: ሕዝቅኤልኒ ይቤ በከመ ነፍሰ አብ ከማሁ ነፍሰ ወልዱ::

እንዲድን ሥርዓት ተሠራ:: ክርስቶስ ሳይበድል ስለርሱ ሞቷልና ነገር ግን እርሱ እንደርሱ ያለውን ሰው ከገደለ በኖኅ ጊዜ እንዳታዘዘ ሞት ይገባዋል:: እግዚአብሔርም የሰውን ደም ያፈሰሰ ስለርሱ ፈንታ ደሙ ይፍሰስ፡የሰውን ልጅ በአም ሳክ አምሳል ፈጥሬዋለሁና ብሏልና::

፪፲፰ በሙሴ ኦሪት ዳግመኛ እንደታዘዘ እግዚአብሔር በቁስል ያቆሰለ አቁሳዩ ይሙት ብሏልና:: በመለኮት ወጌልም እንዲታዘዘ ጌታ ሰይፋን የማያነሳ ሁሉ በሰይፍ ይሙት ብሏልና: በእግዚአብሔር እጅ የዓመፃ ሚዛን የለምና: የከበረችኦሪት ለራስህ ሁለት መሥፈሪያ አንድ የሚበልጥ አንድ የሚያንስ አታድርግ እንዳለች:: እግዚአብሔር ለሰው የዓመፃን ሚዛን ከለከለ: እንደምን በእርሱ ዘንድ የሽንገላ መሥፈሪያ ይገኛል:: ሕዝቅኤልም የአባት ነፍስ እንደሆነ የልጅም ነፍስ እንዲሁ ነው አለ::

፪፲፱ ወእግዚአብሔርኒ እመ ተበቀሎሙ ለሰብአ ግብጽ በእንተ ሥቃየ እስራኤል ኢያድለወ ለዐበይቶሙ ወኢለምስክናኒሆሙ:: ቀተለ ኵሎ እግዚአብሔር በኵረ ዘምድረ ግብጽ እምበኵረ ፈርዖን ዘይነብር ዲበ መንበረ መንግሥት እስከ በኵረ አመት ዘትነብር ዲበ ማሕረጽ:: ወበ እንተ ኀድገተ ፍትሐ ኵነኔ ሞትሰ ዘበጠለ በወንጌል ይቤሉ ሐዋርያት ወለነኒ ተወከፈነ በዐቢይ ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስ ዘአድኃነነ እመጥ ባሕት ወእምረኃብ ወሴሰይከነ ወአጽገብከነ ወፈወስከነ እምደዌ ልሳናት እኩያን::

፪፲፱ እግዚአብሔርም ስለእስራኤል ሥቃይ የግብጽን ሰዎች በተበቀላቸው ጊዜ ለታላላቆቻቸው ለችግረኞቻቸውም አላዳላም:: እግዚአብሔር በመንግሥት ዘፋን ከተቀመ ጠው ከፈርዖን የበኵር ልጅ ጀምሮ በወፍጮ እጠገብ እስከ ምትመጣዋ ሴት አገልጋይ በኵር ድረስ የግብጽን ምድር በኵሬ ሁሉ ቀሰፈ:: በወንጌል ስለጠፋው የሞት ቅጣት ፍርድ መቅረትም ሐዋርያት እኛንም በታላቁ ሊቀካህናት በኢየሱስ ክርስቶስ ተቀበልኸን: ከሰይፍና ከረሀብም ታደግኸን መገብኸን አጠገብኸንም ከክፉ የአንደበት ደዌም ፈወስኸን አሉ::

፫፻ ወዘይቤሉሰ ዘአድኀንከነ እመጥባሕት ወእምረሀብ በእንተ ፀአተ ኵነኔ ሞት ዘኦሪት:: ወእምረሀብሰ ዘይቤሉ በእንተ አሰንብቶታ ለዓመተ ኀድገት እንተ ታመጽእ ረሀበ:: እስመ ፮ ዓመተ ይትጌበሩ ደቂቀ እስራኤል ወእመ ሳብዕት ዓመት ኢይትጌበሩ ያዕርፉ ተግባረ ወያዕርፉ ዘርአ ወያዕርፉ ማእረረ::ወበእንተዝ ትመጽእ አሙ ረሀብ ከመ ኄር ረዋፂ:: ወበእንተዝ አእኵትዎ ሐዋርያት እንዘ ይብሉ ዘአድኃንከነ እምረሀብ:: ወህየንተ ትልቁ መዋዕሊሃ ለዓመተ ኀድገት ወሀበ እግዚአብሔር ተዝካረ ትንሣኤሁ እንተ ይእቲ እሑድ ሰንበት:: ትልቁ መዋዕ ሊሃሰ ለዓመተ ኀድገት ፫፻፰ወ፬ ወኃምስ ዕለተ ምርያ ዘይጠውዮን ለመዋዕለ ዓመታት ወያዐውዶን እምዝ ውስተዝ ወእምካልእ ኀበ ሣልስ:: ወራብዕስ ዓም ይዔሪ በእንተ ልደተ ብርሃን ዘ ፴ መዋዕል ዘፍጥረተ ዓለም እስከ ፴ ሰዓት ዘራብዕ ዕለት ዘልደተ ጥንትዮን :: ወከማሁ ትልቁ ዕለታቲሆን ለእሑዳተ ፮ ዓመታት ፫፻፰ወ፩ ወበከመ አሜርያትሂ እንዘ ታመሪ ነበረት ኀበ እተ ውስተ ከርሠ መጽሐፍ ወኢያስተርእየ ዕበያ እስከ እመ ተዝካረ ትንሣኤ:: ወእመ ተዝካረ

፫፻ ከሰይፍና ከረሀብ አዳንኸን ማለታቸው ስለኦሪት የሞት ፍርድ መውጣት ነው: ከረሀብ ያሉትም ረሀብን የምታመጣ ዓመተ ኀድገትን ስላማክበር ነው::የእስራኤል ልጆች ስድስት ዓመት ያርሳሉ በሰባተኛው ዓመት ግን አያርሱም:: ከሥራ ያርፋሉ ዘርንም ያሳርፋሉ መከርንም ያሳርፋሉ:: ስለዚህም እንደ ቅን መንገደኛ ረሀብ ያገኛቸዋል :ስለዚህ ሐዋርያት ከረሀብ አዳንኸን ብለው አመሰገኑት:: የዓመተ ኀድገትን ጊዜ በመቁጠርም ፈንታ እግዚአብሔር የትንሣኤውን መታሰቢያ ሰጠ ይህችውም እሑድ ሰንበት ናት:: የሚጠቀልላቸው ከዚህ ወደዚያ ከሁለተኛው ወደሦስተኛው የሚያዘዋውራቸው የዓመተ ኀድገት የቀኖቿ ቁጥር ሦስት መቶ ስድሳ አራት ከአምስት ዕለተ ምርያ ነው:: በአራተኛው ዓመት ዓለም ከተፈጠረችበት በሠላሳ ቀን በብርሃን መወለድ ምክንያት ይስተካከላል: እስከ ጥንትዮን ልደት እስከ አራተኛው ቀን ሠላሳ ሰዓት ድረስ እንዲሁ የቀናችም ቁጥር የስድስቱ ዓመታት እሑዶች ሦስት መቶ ስድሳ አራት ቀን ነው:: ፀሐይም በሰሌዳ ውስጥ ተሸሽጋ ስታብራ ኖረች: ክብሯም እስከ ትንሣኤ መታሰቢያ ድረስ

ትንሣኤ ኀደግናሃ ለዓመተ ኅድገት ወተወከፍናሃ ለዝካረ ትንሣኤ እንተ ይእቲ ዕለተ እሑድ እስመ በሐሳበ መዋዕሊሃ ለዓመተ ኅድገት ሐሰበ መዋዕሊሆን ለእሑዳተ ፮ ዓመታት።

፪፻፷፮ ወለዕለተ ሰንበትሰ ኀደግናሃ በከመ ቀዳሚ ተዐቅቦታ እስመ ኢረከብነ ላቲ ምክንየተ በዘናበጥላ ኢበኦሪት ወኢበነቢያት ኢበወንጌል ወኢበሐዋርያት። ወአልብነ ኀበ ናመስጥ እመ አስተትነ ዐቂቦታ። በከመ ይቤ ኢሳይያስ ዘጕየ እምፍርሀት ይወድቅ ውስተ ጸድፍ። ወለዘአ ምሠጠ እምጸድፍ ይእኀዞ መስገርት።

፪፻፷፯ ወዘጕየ እምፍርሀተ ነቢያት እሙንቱ እለ ጕዩ እምትምልክተ ሰይጣን ወእምፍርሀተ ኵነኔሁ ዘምሉእ ጽልሑተ ወቦኡ ውስተ ጸድፈ ኦሪት ወተፀምዱ ታሕተ አርዑተ ቅኔሃ ወርእዩ ሕገጊሃ ወረከቡ ውስቴታ ዘይኤዝዝ በእንተ ዑቃቤ ሰንበታት ወይብል ኵሉ ዘይ ገብር ባቲ ግብረ ሞተ ለይሙት ወኵሉ ዘአር ኰሳ ሞተ እመዊት ለይሙት። ዝኬ ውእቱ ጸድፈ ሙብና ዘይቤ ነቢይ። ወዘጕየ እምፍርሀት ይወድቅ ውስተ ጸድፍ። ወዘይቤሰ ወዘአምሠጠ እምጸድፍ ይእዞ መስገርት። እስመ መስገርትሰ ይተርጐም በሕገ ወንጌል። በከመ ይቤ እግዚእነ በወንጌል ካዕበ ትመስል መንግሥተ ሰማያት መስገርተ ገሪፈ እንተ ተወድየት ውስተ ባሕር ወአስተጋብአት ዘመደ ዓሣት።

፪፻፷፰ ወካዕበ ይቤሎ ለጴጥሮስ እምይእዜሰ ሰብአ ታሠግር።ወካዕበ ይቤ ወን ጌላዊ ካልእ በእንተ ለጴጥሮስ ወእንድርያስ ከመ ኀደጉ መሣግሪሆሙ ወተለውዎ። ወይቤሎሙ ውእቱኒ ወናሁ እሬስየክሙ መሠግራነ ሰብእ። በከመ ጸድፍ ትእዛዘ ኦሪት አርአየ ቃላቲሃ ሶበ ይብል ኵሉ ዘአርኰሳ ለሰንበት ሞተ ለይሙት። ወኵሉ ዘይገብር ባቲ ግብረ ሞተ እመዊት ለይሙት ወከመ መሥገርት ውእቱ ወንጌል ይነግር ሶበ ይብል ተኀየሉ ትባኡ እንተ ጸባብ አንቀጽ። እስመ መጽብብ ሙባእሁ ለመሥገርት ይእኀዝ ወይቀትል። ወበዝ ተፈጸመ ዘይቤ ነቢይ ዘአምሰጠ እምጸድፍ ይእኀዞ መሥገርት። ወበእንተዝ ይቤ እግዚእነ በወንጌል ጸልዩ ከመ ኢይኩን ጕያክሙ በሰንበት እንዘ ይረብብ ላዕሌሆሙ መሣግረ ዘዑቃቤ ሰናብት።

፪፻፷፱ ወኢያብሖሙ ለሥዒሮታ በከመ ኢያበውሕ መሥገርት ለረዊጽ። ወተፈጸመ ቃለ ነቢይ ዘይቤ ዘጕየ እምፍርሀት ይወድቅ ውስተ ጸድፍ ወዘአምሠጠ እምጸድፍ ይእኀዞ መሥገ ርት።ናሁኬ ዘጕየ እምፍርሀተ ሰይጣን ወመና ግንቲሁ ወድቀ ውስተ ጽድፈ ኦሪት።ዘይቤ ኵሉ

አልተገለጠም፡ በትንሣኤው መታሰቢያ ጊዜ ግን ዓመተ ኅድገትን ተውናት የትንሣኤውን መታሰ ቢያ ተቀበልናት ይህችውም የእሑድ ቀን ናት። የስድስቱ ዓመታት እሑዶች የቀን ቁጥር በዓመ ተ ኅድገት የቀን ቁጥር ልክ ሆኗልና።

፪፻፷፮ የሰንበት ቀን ግን እንደቀድሞ በመከበሯ ተውናት፡ በኦሪትም በነቢያትም በወን ጌልም በሐዋርያትም እናጠፋት ዘንድ ምክንያት አላገኘንላትምና።እርሷን ማክበርን ብናቃልል የም ናመልጥበት የለንም ።ኢሳይያስ ከፍርሀቱ የሸሸ ወደ ጉድጓድ ይወድቃል ከጉድጓድ ያመለጠውን ም ወጥመድ ይይዘዋል እንዳለ።

፪፻፷፯ ነቢያትን ከመፍራት የሸሸም እነርሱ ሰይጣንን ከማምለክ ሸንገላ የተሞላ ፍርዱንም ከመፍራት የተነሳ ሸሽተው ወደ ኦሪት ጉድጓድ የገቡ ከአገዛዟም ቀንበር በታች የተጠመዱ ሕጎችንም ያዩ በውስጧም ሰንበቶችን ለማክበር ሥራ የሚሠራበት ሞትን ይሙት ያረከሳትም ከሞት የከፋ ሞትን ይሙት ብሎ የሚያዝዝ አገኙ። ነቢዩ በፍርሀት የሸሸም ወደ ጉድጓድ ይወድቃል ያለው የጥፋት ጉድጓድ ይህ ነው። ከጉድጓድ ያመለጠውንም ወጥመድ ይይዘዋል ያለውም ወጥመድ በወንጌል ሕግ ይተረጐማል አኮን።ጌታችን በወንጌል ዳግመኛ መንግሥተ ሰማያት ወደ ባሕር የተጣለች የዓሳዎችንም ወገኖች የሰበሰበች መረብን ትመስላለች እንዳለ፥

፪፻፷፰ ዳግመኛም ጴጥሮስን ከእንግዲህስ ሰዎችን ታጠምዳለህ አለው። ሁለተኛም ሌላው ወንጌላዊ ስለጴጥሮስና እንድርያስ መረባቸውን ትተው እንደተከተሉት እርሱም እነሆ ሰውን የምታጠምዱ አደርጋችኋለሁ እንዳላቸው ተና ገረ። የኦሪት ትእዛዝ ገደል እንደሆነችም ሰንበት ን ያረከሳት ሁሉ ሞትን ይሙት። ሥራንም የሚሠራባት ከሞት የከፋ ሞትን ይሙት ባለ ጊዜ በቃሉጿ ገለጠ። ወጥመድም እንደሆነ ወን ጌል በጠበበው በር ትገቡ ዘንድ ብርቱዎች ሁኑ ባለ ጊዜ ተናግሯል፡ የወጥመድ መግቢያው ጠባብ ነውና ይዞም ይገድላል። ነቢዩ ከጉድጓድ ያመለጠውንም ወጥመድ ይይዘዋል ያለው በዚህ ተፈጸመ። ስለዚህም ጌታችን በወንጌል ሰንበትን የማክበር መረብ በእነርሱ ላይ ሲጥል ሽሽታችሁ በሰንበት እንዳይሆን ጸልዩ አለ።

፪፻፷፱ ወጥመድ ለመሮጥ እንደማ ይፈ ቅድ እርሱም ሰንበትን ለመሻር አልፈቀ ደላ ቸውም።ነቢዩ በፍርሀት የሸሸ ወደጉድጓድ ይወድ ቃል ከጉድጓድ ያመለጠውንም ወጥመድ ለመሮ ጥ እንደ ወጥመድ ይይዘዋል ያለው ተፈጸመ። እነሆ ሰይጣንና መተንኳኩሱን ከመፍራት የተነሣ

ዘይገብር ግብረ በዕለተ ሰንበት ሞተ ለይሙት ወኵሉ ዘአርኰሳ ሞተ እሙዊት ለይሙት፡፡ ወዘሂ እምሠጠ እምእድሬ አሪት ይትአኀዝ በመሥገርተ ወንጌል ዘይቤ ጸልዩ ከመ አይኩን ጐያክሙ በክረምት ወበሰንበት፡፡

፻፳፭ ወእመቦ ዘይቤለነ በእንተ ዕለተ እሑድ ይቤ ዘንተ አነሂ አብሎ እስመ ለእሑድሰ ኢአዘዘ ሳቲ ዕረፍተ አሜሃ፡፡ እስመ ኢሐመ ከመ ይሙት ወኢሞተ ይትነሣእ ወኢተንሥአ ከመ ይትቀደስ ዕለተ እሑድ፡፡ ወበዝ አእመርነ ከመ በእንተ ዕለት ሳብዕት ይቤ ዘንተ፡፡ ወበእንተ ዕለተ እሑድኒ ንነግር ሳቲ ከመ ኮነታ ተወሳከ እንዘ ታበርህ ሳቲ በብርሃነ ትንሣኤ፡፡ ቀዲሙሰ ፅለተ እሑድ ቀደመት በተፈጥሮ ወርእሰ ሳብዕት ቀደመት በቱክብሮ፡፡ ወደኃሪትኒ ዕለት ሳብዕት ቀደመት ተቀድሶ በሞቱ፡፡ ወዕለተ እሑድ ተሰወት ክሳሌ በተንሥኦቱ፡፡

፻፳፮ ናሁኬ አቀምነ ለክሙ ስምዐ በእምጣነ ይክሉ ሰማዕያን ወኢያብዛኀነ ነቢበ ከመ ኢይኩን ዝንጋዔ ወያንተስትሱ ሕዝብ፡፡ በከመ ይቤላ እግዚእ ለማርያም ማርታ ታስተዳልዊ ብዙኀ ወኀዳጥ የአክል፡፡ አንኒ እመሰ እፈቅድ እትፈቀር በኀበ ሰብእ እም ነበብኩ ዘይትፈቀር በኀበ ሰብእ እስመ ይምዕደኒ ጳውሎስ መመህርየ እንዘ ይብል እም ትትአኰት በኀበ ሰብእ አላ ትትአኰት ፀኀበ እግዚአብሔር፡፡

፻፳፯ ስብሐት ለእግዚአብሔር ለእግዚ፣ አሪት ወነቢያት ለእግዚእ ወንጌል ወሐዋርያት፡ ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

፻፳፰ ተፈጸመ ዘለፋሆሙ ለእለ ይትሜክሑ በዕበየ ተድላ ወይሜንኑ ኦሪተ እንተ ቀደመት ወኢያጸምእዎ ለቃለ ወንጌል ዘይትኬወላ፡፡ እለ ኢየኀሥሡ ነቢያተ በአድባረ አራራት፡ ወሐዋርያተ በአፀደ ቄላ፡ ይቄስሙ ህየንተ ቀምሕ አስዋከ ወህየንተ አብላስ አሜከላ፡ እለ ይትሜሰሉ አባግዐ እንተ ውስጦሙሰ ይጸወጉ እምተኩላ፡ እለ ያረኵስዋ ለሰንበት ወይዌሕክዎ ለዘዓልዐላ፡ ይቤ ጊዮርጊስ ዘሀገረ ሰግላ፡ ለቤተ ክርስቲያን ቅድስት ፍሬ አስካላ፡ማኅሌታይ ወዘፋኒ ለክብረ በዓላ፡ ላእከ ምሥጢሮሙ ለሠዋዕት እል ውስተ መርጡላ፡ሰአሉ ሉቱ ሥርየተ ኃጢአት ርቱዓነ ሃይማኖት እለ በኵላ፡ ከመ ያድኅኖ እግዚአብሔር በዝ ዓለም እሞገደ ማዕበላ፡ ወበሲኦልኒ እምኃይለ ነበልባላ፡ ለዓለም አሜን ፡ወአሜን፡፡

.... /// ....

የሸሸ በሰንበት ቀን ሥራ የሠራ ሁሉ ሞትን ይሙት ያረከሳትም ሁሉ ከሞት የከፋ ሞትን ይሙት በሚል የኦሪት ጉድጓድ ውስጥ ወደቀ፡፡ ከኦሪት ጉድጓድ ያመለጠውንም ሽሽታችሁ በክረምትና በሰንበት እንዳይሆን ጸልዩ ባለ በወንጌል ወጥመድ ይይዛል፡፡

፻፳፭ ይህ ስለ እሑድ ቀን ነው የሚለን ቢኖር እኔም ለእሑድስ ማረፍን አለዘዘላትም ያን ጊዜ ሊሞት መከራን አልተቀበልም ሊነሣም አልሞተም፡የእሑድንም ቀን እንዲቀድስ አልተነሣምና እለዋለሁ፡፡በዚህም ስለ ሰባተኛይቱ ቀን እንደ ተናገረው ዐወቅን፡፡ስለ እሑድም ቀን በትንሣኤው ብርሃን እያበራችለት ሁለተኛ እንደሆነቻት እንናገርላት፡፡በመጀመሪያ የእሑድ ቀን በመፈጠር ቀደመች ሰባተኛይቱም ቀን በመከበር ቀደመች፡ በኋላ ግን ሰባተኛይቱ ቀን በሞቱ ለመቀደስ ቀደመች፡ እሑዱም ትንሣኤውን ተቀዳጅታ ተከተለች፡፡

፻፳፮ እነሆ ሰሚዎች በሚችሉት መጠን ማስረጃ አቀረብንላችሁ መዘንጋትም እንዳይመጣ ጌታም ስለማርያም ማርታን ብዙ ታዘጋጃ ያለሽ ጥቂት ግን ይበቃል እንዳላት አላበዛንም እኔ ግን ፀሰው ዘንድ ልወደድ ብፈልግማ በሰዎች ዘንድ የሚወደደውን በተናገርሁ ነበር፡ መምህሬ ጳውሎስ በሰዎች ዘንድ ከምትመሰገን በእግዚአብሔር ዘንድ ብትመሰገን ይሻልሀል ብሎ መክሮኛልና፡፡

፻፳፯ ለኦሪትና ለነቢያት ጌታ ለወንጌልና ለሐዋርያትም ጌታ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አሜን፡፡

፻፳፰ በተድላ ክብር የሚመኩ የቀደመች ኦሪትን ግን የሚንቁ ከኋላዋ የተገኘ የወንጌልንም ቃል የማያዳምጡት ነቢያትን በአራራት ተራሮች ሐዋርያትንም በቆላ ሥፍራ የሚፈልጉ በፍሬ ፈንታ እሾህን በበለሶችም ፈንታ አሜከላን የሚሰቅሙ በጎችን የሚመስሉ በውስጣቸው ግን ከተኩላ የሚከፉ ሰንበትን የሚያረክሷት ከፍ ከፍ ባደረጋትም ላይ የሚደነፋበት ሰዎች ተግሣጽ ተፈጸመ፡፡ የቅድስት ቤተክርስቲያን የዘለላዋ ፍሬ ለበዓልም ክብር የሚዘምር የሚያሸበሽብ በአዳራሿም ላሉ ካህናትም የምሥጢር ተላላኪዎች የሆነ የሰግላ ሀገር ሰው ጊዮርጊስም ተናገረው፡ በሁሉ ሥፍራ ያላችሁ ሃይማኖታችሁ የቀና ሁላችሁ እግዚአብሔር በዚህ ዓለም ከማዕበሏ ሞገድ ከሲኦልም የነበልባሏ ኃይል ያድነው ዘንድ የኃጢአት ሥርየትን ለምኑለት አሜን፡ አሜን፡፡

.... /// ....